Ympäristökorvauksen sitoumusehdot 2015

Sisältää 2015- 2017 muutokset

Sisällysluettelo

1. Sitoutuminen **4**

2. Täydentävät ehdot ja maatalousmaan säilyttäminen **6**

3. Ympäristökorvauksen vähimmäisvaatimukset **7**

4. Tilakohtainen toimenpide: Ravinteiden tasapainoinen käyttö **10**

5. Lohkokohtaiset toimenpiteet **17**

6. Lohkokohtaisten toimenpiteiden valinta **31**

7. Toimenpiteiden korvaustasot **34**

8. Ympäristökorvauksen maksaminen **35**

9. Sitoumusala ja korvauskelpoiset lohkot **39**

10. Sitoumusalan muutosmahdollisuudet **40**

11. Sitoumuksen siirtäminen ja sitoumuksen loppuminen **41**

12. Sitoumuksen ja korvauksen epääminen **43**

13. Hakemuksen hylkääminen ja myöhästyminen **44**

14. Korvauksen saajan ilmoitusvelvollisuus **45**

15. Asiakirjojen säilyttäminen **46**

16. Valvonta ja seuraamukset **47**

17. Tuen julkisuus **48**

18. Siirtymäsäännökset **49**

Taulukot **50**

Liite 1. Täydentävien ehtojen lakisääteiset hoitovaatimukset **52**

Liite 2. Hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukset **53**

Liite 3. Tila- ja lohkokohtaisten toimenpiteiden perustason vaatimukset **57**

Liite 4. Puutarhakasvit **69**

Liite 5. . . . . **70**

Liite 6. . . . . **72**

Liite 7. . . . . **73**

Lukuohjeet ja tulostus **74**

Muutokset Ympäristökorvauksen sitoumusehdoissa 2015 . . . . . **75**

Muutokset Ympäristökorvauksen sitoumusehdoissa 2016 . . . . . **77**

Julkaisun tiedot **81**

1. Sitoutuminen

1.1. Ympäristösitoumuksen sisältö

Ympäristösitoumus koostuu tila- ja lohkokohtaisista toimenpiteistä, joista maksetaan ympäristökorvausta. Ympäristösitoumuksen tila- ja lohkokohtaisten toimenpiteiden korvauksen ehdoista on kerrottu luvuissa 4 ja 5.

Ympäristösitoumukseen kuuluu myös perustaso ja vähimmäisvaatimukset, joista ei suoraan makseta ympäristökorvausta, mutta niiden noudattaminen on ympäristökorvauksen maksamisen ehtona.

Ympäristösitoumuksen perustaso on määritelty erikseen jokaiselle toimenpiteelle. Toimenpiteenperustason vaatimukset ovat pääosin täydentävien ehtojen vaatimuksia. Täydentävien ehtojen noudattaminen on vielä oma erillinen ehtotaso. **Tila- ja lohkokohtaisten toimenpiteiden perustason vaatimukset on lueteltu näissä sitoumusehdoissa liitteessä 3.**

Vähimmäisvaatimukset pitävät sisällään ympäristösitoumuksen lannoitusrajoituksia ja kasvinsuojeluaineiden käyttöön ja varastointiin liittyviä vaatimuksia, joista on kerrottu luvussa 3.

Ympäristösitoumuksen noudattamiseen liittyvät täydentävien ehtojen ja maatalousmaan säilyttämisen vaatimukset, jotka on kerrottu luvussa 2.

1.2. Sitoutuminen järjestelmään

Sitoumuksen antamisen yleiset edellytykset täyttävä viljelijä on voinut vuonna 2015 antaa ympäris-tösitoumuksen. Myöhempinä vuosina voimassa olevan sitoumuksen on voinut siirtää tai jakaa peruslohkojen hallinnan siirtymisen myötä.

Ympäristökorvausta voidaan maksaa tässä selvitetyt ehdot täyttävälle viljelijälle sillä edellytyksellä, että hän on antanut ympäristösitoumuksen v. 2015 tai hänelle on siirretty sitoumus tai hän on hakenut voimassa olevan ympäristösitoumuksen siirtoa tai jakoa lomakkeella 160 viimeistään 15.6.2017 sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, jonka toimialueella maatilan talouskeskus tai tuotantorakennus sijaitsee.

Jos maatilalla ei ole talouskeskusta tai tuotantorakennusta, hakemus on toimitettava sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella pääosa maatilan peltoalasta sijaitsee. Postitse toimitettu hakemus katsotaan oikeaan aikaan toimitetuksi, jos se on leimattu postissa edellä mainitulle toimivaltaiselle viranomaiselle osoitettuna viimeistään 15.6.2017.

Vuonna 2015 annettavan ympäristösitoumuksen sitoumuskausi alkaa 1.5.2015 ja päättyy 30.4.2020. Siirret-ty tai jaettu sitoumus päättyy 30.4.2020.

Sitoumusta voidaan jatkaa sitoumuskauden jälkeen vuosi kerrallaan.

1.3. Sitoumuksen muuttaminen lainsäädännön muuttuessa

Sitoumusta voidaan muuttaa kyseisen korvauksen ehtoja koskevan lainsäädännön muuttuessa (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013 48 artik-

la).

Jos korvauksen saaja ei hyväksy muutosta, sitoumus raukeaa, eikä jo maksettua korvausta peritä takaisin.

1.4. Sitoumuksen antamisen yleiset edellytykset

Viljelijä ja maatila

Viljelijällä tarkoitetaan maa- tai puutarhataloutta hallinnoivaa, Suomessa sijaitsevalla maatilalla harjoittavaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää.

Maatilalla tarkoitetaan viljelijän johtamaa yhden tai useamman kiinteistön tai kiinteistön osan tai tuotantorakennuksen ja sen maapohjan muodostamaa, maatalouden harjoittamiseen käytettävää toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäistä tuotantoyksikköä, jota hallitaan yhtenä kokonaisuutena omistuksen tai vuokrauksen perusteella.

Aktiiviviljelijä

Viljelijän tulee olla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2-5 kohdassa tarkoitettu aktiiviviljelijä.

Aktiiviviljelijäksi katsotaan aina viljelijä, jonka suorien tukien myönnetty yhteismäärä hakuvuotta edeltävänä kalenterivuonna on enintään 5 000 euroa, riippumatta siitä mitä viljelijän muu toiminta on. Aktiiviviljelijäksi ei katsota sellaista luonnollista tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmää, joka hallinnoi lentoasemia, rautatieyhtiöitä, vesiyhtiöitä, kiinteistöyhtiöitä, pysyviä urheilukenttiä tai vapaa-ajan alueita, ja jolle on myönnetty suoria tukia yli 5 000 euroa hakuvuotta edeltävänä kalenterivuonna.

Pinta-ala

Ympäristökorvauksen myöntämisen edellytyksenä on, että viljelijällä on hallinnassaan koko sitoumuskauden vähintään 5 hehtaaria sitoumuksella olevaa korvauskelpoista peltoalaa tai vähintään 1 hehtaari sitoumuksella olevaa korvauskelpoista peltoalaa vuosittain puutarhakasvien viljelyssä. Peltoalalla tarkoitetaan maankäyttölajiltaan peltoa olevaa alaa.

Ikä

Vuonna 2017 siirrettävän tai jaettavan sitoumuksen hyväksymisen edellytyksenä on, että hakijana oleva luonnollinen henkilö tai hänen puolisonsa on sitoumuksen antamista edeltävän vuoden joulukuun 31. päivänä vähintään 18-vuotias, eli vuonna 2017 sitoutuvan hakijan tai hänen puolisonsa tulee olla syntynyt viimeistään 31.12.1998. Puolisolla tarkoitetaan hakijan aviopuolisoa tai tämän kanssa avio¬liitonomaisissa olosuhteissa elävää henkilöä (tuloverolaki (1535/1992) 7 §:n 3 mom.)

Alle 18-vuotiaan antama sitoumus voidaan kuitenkin hyväksyä siinä tapauksessa, että henkilö harjoittaa maataloutta yhteisomistajana yhdessä vanhempansa kanssa tai ikää koskevasta vaatimuksesta poikkeamiseen on muita erityisiä syitä.

Jos maa- ja puutarhataloutta harjoitetaan useamman viljelijän toimesta tai yhteisömuodossa, korvauksen myöntämisen edellytyksenä on, että vähintään yksi viljelijä, yhteisön jäsen, osakas tai yhtiömies täyttää ikää koskevan vaatimuksen.

Ikää koskeva vaatimus ei koske julkisoikeudellista yhteisöä, yhdistystä, säätiötä, vankilatilaa tai koulutilaa.

2. Täydentävät ehdot ja maatalousmaan säilyttäminen

2.1. Täydentävät ehdot

Ympäristökorvauksen myöntämisen edellytyksenä on täydentävien ehtojen noudattaminen. Täydentävien ehtojen sisältöä vaatimuksineen on selvitetty tarkemmin Täydentävien ehtojen oppaassa, joka on luettavissa Mavin ja Eviran internet-sivuilla. Täydentävät ehdot jakautuvat lakisääteisiin hoitovaatimuksiin ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksiin.

Lakisääteiset hoitovaatimukset koostuvat EU:n ja kansallisesta lainsäädännöstä. Säädökset on lueteltu liitteessä 1. Siinä esitetyt säädökset voivat muuttua. Uusimmat muutokset kootaan Täydentävien ehtojen oppaaseen vuosittain. Viljelijä sitoutuu noudattamaan kulloinkin voimassaolevia säädöksiä.

Hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista on säädetty valtioneuvoston asetuksella (4/2015) muutoksineen. Liitteessä 2 on lueteltu kyseisen asetuksen keskeisimmät vaatimukset. Asetuksen sisältöä on selvitetty tarkemmin edellä mainitussa Täydentävien ehtojen oppaassa. Täydentävien ehtojen opas löytyy osoitteesta mavi.fi → täydentävät ehdot.

2.2. Maatalousmaan säilyttäminen

Maatalousmaa on pidettävä avoimena. Pysyvien viljelykasvien ala katsotaan avoimeksi, vaikka alalla on taimitarhoja, hedelmäpuita ja marjapensaita. Pysyvien laitumien ja pysyvien nurmien alalla voi olla muita kuin edellä mainittuja puuvartisia kasveja enintään 50 puuta/ha. Puuksi katsotaan yli 2 metrin korkuiset puuvartiset kasvit, joilla on yksi runko tai tyvestä yhteen liittyneenä useampi runko, sekä 0,5-2 metrin korkuiset tuotantoeläinten ravinnoksi soveltumattomat puuvartiset kasvit.

Maatalousmaan käyttö muuhun kuin maataloustoimintaan

Ennen kylvöä, sadonkorjuun jälkeen ja talvikaudella maatalousmaalla ovat sallittuja pellon viljelykuntoa parantavat kunnostustoimenpiteet tai muut vastaavat toimenpiteet, yhdyskuntatekniset työt, matkailuun ja vapaa-aikaan liittyvä toiminta sekä muu vastaava toiminta. Kasvukauden aikana ennen sadonkorjuuta ala voi lyhytaikaisesti olla muussa kuin maatalouskäytössä, jos toiminta ei vahingoita satoa. Maatalousmaalla, jota käytetään muuhun kuin maataloustoimintaan, on noudatettava täydentäviä ehtoja. Käyttö muuhun kuin maataloustoimintaan ei saa vaarantaa alan maatalouskäyttöä seuraavana kasvukautena.

Jos maatalousmaa siirretään kokonaan pois maatalouskäytöstä, siitä on ilmoitettava tukihakemuksessa Maaseutuviraston määräämällä tavalla. Maatalouskäytöstä poistettua maa-alaa ei saa käyttää maataloustoimintaan ilmoitusvuonna eikä sitä seuraavana neljänä vuonna. Maatalouskäytöstä poistettu maa-ala voidaan edellisestä poiketen palauttaa maatalouskäyttöön, jos alalla sijaitsevat rakennukset tai rakennelmat puretaan tai kyseessä on muu kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen hyväksymä hakijasta riippumaton poikkeustilanne.

3. Ympäristökorvauksen vähimmäisvaatimukset

Ympäristökorvauksen vähimmäisvaatimukset koostuvat lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöön liittyvistä vaatimuksista.

3.1. Vähimmäisvaatimusten mukainen lannoitus

Vähimmäisvaatimusten mukaan saat levittää fosforia peltohehtaaria kohden enintään 325kg/ha/5v maataloudessa ja 560 kg/ha/5v puutarhataloudessa. Merkitse 5-vuoden lannoituskauden alkaminen lohkomuistiinpanoihin. **Huomioi kuitenkin, että tilakohtaisen toimenpiteen lannoitustasot ovat vähimmäisvaatimuksia tiukemmat.** Lue tilakohtaisen toimenpiteen mukaisista lannoitusasioista sitoumusehtojen kappaleesta 4. Lannoituksessa tulee noudattaa myös täydentäviin ehtoihin sisältyviä vaatimuksia mm. lannanlevityksestä ja varastoinnista. Täydentävien ehtojen vaatimukset voit lukea täydentävien ehtojen oppaasta (www.mavi.fi / Täydentävien ehtojen opas).

3.2. Kasvinsuojeluaineiden käyttö, käsittely ja varastointi

Kasvinsuojeluaineita on käytettävä asianmukaisesti havaitun tarpeen mukaan ja käyttöohjeita noudattaen. Integroidun torjunnan yleisiä periaatteita on noudatettava:

1. Kasvintuhoojien ennakoivat viljelytekniset torjunta- ja hävittämisvaihtoehdot

Kasvintuotannossa sovelletaan mahdollisimman monipuolista viljelykiertoa. Viljelyssä käytetään asianmukaista viljelytekniikkaa, kuten esimerkiksi viljelykasville oikeaa kylvöalustan valmistelua, sopivaa istutus- tai kylvö-ajankohtaa ja istutus- tai kylvötiheyttä, mahdollisesti kylvöä suojaviljaan, kevennettyä muokkausta, harvennusta tai suorakylvöä. Mahdollisuuksien mukaan käytetään kasvintuhoojia kestäviä lajikkeita sekä sertifioitua siementä ja taimiaineistoa. Tasapainoiseen kasvintuotantoon kuuluvat myös tarpeenmukainen lannoitus, kalkitus, kastelu ja ojitus. Kasvintuhoojien leviämistä estetään hyvällä viljely-hygienialla, kuten koneiden ja kaluston säännöllisellä puhdistuksella. Asianmukaisilla kasvinsuojelutoimilla suojellaan merkittäviä hyötyeliöitä, kuten kasvintuhoojien luontaisia vihollisia, ja vahvistetaan niiden esiintymistä. Asianmukaisilla kasvinsuojelutoimilla tarkoitetaan esimerkiksi suoja-alueiden käyttöä viljely- ja viheralueiden sisällä tai niiden ulkopuolella.

2. Kasvintuhoojien seuranta

Kasvintuhoojien esiintymistä seurataan asianmukaisin menetelmin ja välinein. Seuranta voi olla tarkkailua kentällä, olemassa olevien varoitus-, ennuste- ja varhaishavainnointijärjestelmien käyttöä ja neuvojien käyttöä.

3. Kasvinsuojelutoimenpiteestä päättäminen

Kasvintuhoojien seurannan tulosten perusteella päätetään, toteutetaanko kasvinsuojelutoimenpiteitä, mitä toimenpiteitä toteutetaan ja milloin niitä toteutetaan. Päätöksen-

teossa käytetään mahdollisuuksien mukaan apuna kasvintuhoojien torjunnan kynnysarvoja, eli tietoja siitä paljonko kasvintuhoojia pitää esiintyä ennen kuin niiden torjunta on taloudellisesti kannattavaa.

4. Muut kuin kemialliset kasvinsuojelumenetelmät

Jos kasvintuhoojia voidaan torjua tyydyttävästi käyttämällä biologisia, fysikaalisia, mekaanisia tai muita kuin kemiallisia menetelmiä, niitä käytetään ennen kemiallisia menetelmiä.

5. Kasvinsuojeluaineiden käytön ja torjuntatoimien rajoittaminen sekä resistenssin ehkäiseminen

Kasvinsuojeluaineita ja muita torjuntatoimia käytetään vain, kun se on välttämätöntä. Kasvinsuojeluaine valitaan siten, että se soveltuu kohteeseen mahdollisimman hyvin. Mahdollisuuksien mukaan valitaan sellainen kasvinsuojeluaine, jolla on vähiten haittavaikutuksia ihmisten terveydelle, muille kuin kohde-eliöille ja ympäristölle. Käyttöä vähennetään pidentämällä levityskertojen välejä tai käsittelemällä vain osaa kasvustosta tai käyttämällä suotuisissa olosuhteissa alimpia suositeltuja kasvinsuojeluaineiden käyttömääriä. Käytön vähentämisessä otetaan huomioon, että kasvintuhoojien aiheuttama riski kasvustolle on hyväksyttävissä ja ettei pääse syntymään resistenssiä eli riskiä kasvinsuojeluaineita kestävien kantojen kehittymisestä kasvintuhoojissa. Valmisteiden tehon säilyttämiseksi käytetään eri tehoaineryhmiin kuuluvia kasvinsuojeluaineita resistenssin syntymisen estämiseksi.

6. Kasvinsuojelutoimien tulosten tarkastelu

Kasvinsuojelun suunnittelun perustana ovat viljelyhistorian tuntemus sekä aikaisempien vuosien kasvintuhoojien tarkkailutiedot. Suunnittelun tukena käytetään kirjanpitoa, johon merkitään tiedot kasvinsuojeluaineiden käytöstä ja kasvintuhoojien esiintymisestä. Kirjanpidon perusteella tulisi voida tarkistaa miten hyvin toteutetut kasvinsuojelutoimet ovat onnistuneet.

Lohkokohtaiseen kirjanpitoon on merkittävä kasvinsuojeluaineen nimi, käyttömäärä, ajankohta, käyttökohde, havaitut taudit ja tuholaiset, syy kasvinsuojeluaineen käyttöön sekä muut toteutetut kasvinsuojelutoimenpiteet. Lue lohkokirjanpidon vaatimukset tarkemmin luvusta 4.

Maatilalla kasvinsuojeluaineita saa levittää vain henkilö, joka on suorittanut kasvinsuojeluaineista annetun lain (1563/2011)10 §:ssä tarkoitetun tutkinnon tai saanut oikeuden kyseisen tutkinnon järjestämiseen tai jolla on voimassa oleva ajankohtaisten kasvinsuojeluasioiden koulutus tai vastaava tutkinto.

Kasvinsuojeluaineita koskevalla tutkinnolla osoitetaan kasvinsuojeluaineen turvallisen ja asianmukaisen käsittelyn ja käytön hallitseminen. Tutkinto sisältää kohderyhmä huomioon ottaen asiakokonaisuuksia, jotka koskevat kasvinsuojeluaineiden asianmukaista, kestävää ja turvallista käsittelyä ja käyttöä sekä integroitua torjuntaa, kasvinsuojeluaineiden käyttöön liittyviä riskejä ja niiden hallintaa, kasvinsuojeluaineiden levitysvälineiden käyttöä, ylläpitoa ja huoltoa sekä kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevaa kirjanpitoa. Tutkinnon hyväksytystä suorittamisesta annetaan todistus, joka on voimassa 5 vuotta.

Maatilalla ammattimaiseen kasvinsuojeluaineiden levitykseen käytettävä kasvinsuojeluruisku on testattava kasvinsuojeluaineista annetun lain 4 luvussa säädetyllä tavalla. Levitysvälineen testauksesta laaditaan pöytäkirja, ja hyväksytyt levitysvälineet merkitään hy-

väksymismerkinnällä.

Uutta kasvinsuojeluruiskua ei tarvitse testata ennen kuin on kulunut viisi vuotta sen hankinnasta, jos se täyttää koneiden turvallisuudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (400/2008) säädetyt vaatimukset sekä EN ISO 16119 -standardisarjan määräykset tai, jos kasvinsuojeluruisku on hankittu ennen 15 päivää joulukuuta 2011, SFS-EN 12761 -standardisarjan määräykset.

Ammattimaisessa käytössä olevat traktoriruiskut on testattava kerran viimeistään 26.11.2016 ja sen jälkeen joka 5. vuosi. Jos levitysväline on aiemmin testattu, välinettä ei tarvitse testata uudestaan ennen kuin 5 vuotta on kulunut testauksesta.

4. Tilakohtainen toimenpide: Ravinteiden tasapainoinen käyttö

Ympäristösitoumuksen antaneen viljelijän on noudatettava maatilan koko peltoalalla ravinteiden tasapainoisen käytön toimenpidettä. Tilakohtaista toimenpidettä on noudatettava siis kaikilla sitoumuksen ulkopuolisillakin lohkoilla. Toimenpiteeseen sitoutuminen on edellytyksenä ympäristösitoumuksen lohkokohtaisiin toimenpiteisiin sitoutumiselle.

Ravinteiden tasapainoisen käytön toimenpiteeseen kuuluvat vuosittaisen viljelysuunnitelman, viiden vuoden viljelysuunnitelman, viljavuustutkimusten, peltomaan laatutestin ja lohkokohtaisten muistiinpanojen tekeminen sekä suojakaistojen ja monimuotoisuuskaistojen perustaminen ja ympäristökorvauksen yhden päivän koulutukseen osallistuminen tai ympäristökorvauksen verkkotentin suorittaminen sekä ympäristökorvauksen lannoitusasiat.

Vuosittainen viljelysuunnitelma

Viljelijän on laadittava vuosittain kirjallinen viljelysuunnitelma . Viljelysuunnitelma on laadittava ennen jokaisen kasvukauden alkua, ensimmäisenä sitoumusvuonna kuitenkin 15.6. mennessä. Siinä on esitettävä peruslohkon eri kasvulohkoilla viljeltäviksi suunnitellut kasvilajit ja suunniteltu lannoitus (lannoitemäärät ja lajit). Viljelysuunnitelma on aiesuunnitelma ja sen sisältö tarkentuu kylvöjen yhteydessä. Vuosittainen viljelysuunnitelma on säilytettävä maatilalla.

Viisivuotinen viljelysuunnitelma

Viljelijän on laadittava sitoumuskauden viisivuotinen viljelysuunnitelma ensimmäisen sitoumusvuoden aikana. Viisivuotisessa viljelysuunnitelmassa on esitettävä viljelijän hallinnassa olevien peruslohkojen eri kasvulohkoilla viljeltäviksi suunnitellut kasvilajit viiden vuoden aikana. Suunnitelma on jätettävä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle ensimmäisen sitoumusvuoden loppuun mennessä (v. 2015 sitoutuneet 30.4.2016 mennessä).

Viljelijän ei tarvitse toimittaa viisivuotista viljelysuunnitelmaa, jos hänelle on siirretty sitoumus 2017 tai kolmannen sitoumusvuoden aikana ja sitoumuksen peruslohkojen edellinen haltija on toimittanut kuntaan peruslohkoista viisivuotisen viljelykiertosuunnitelman. Jos peruslohkoista ei ole toimitettu kuntaan suunnitelmaa, viljelijän on toimitettava se 30.4.2018 mennessä.

Viljavuustutkimus

Viljelijän on tehtävä viljelysuunnittelua ja seurantaa varten viljavuustutkimukset viljelyssä olevista pelloista ja sellaisista pysyvää nurmea olevista lohkoista, jotka ovat maankäyttömuodoltaan peltoa. Viljelemättömistä lohkoista ja kesannoista sekä muista viljelyyn otettavista ja viljelijän hallintaan tulevista lohkoista on otettava näytteet sen kasvukauden aikana, jona satokasvin viljely aloitetaan. Näyte on kuitenkin otettava aina, kun lohkolle ilmoitettua kasvia on lannoitettu. Viljelijän hallintaan tulevista lohkoista voidaan käyttää myös voimassa olevaa, aiemman haltijan tekemää viljavuustutkimusta, jos se on käytettävissä.

Uusi viljavuustutkimus on tehtävä, kun edel-

lisestä analyysistä on kulunut 5 vuotta paitsi linjanäytteenotossa, jossa näytteet on otettava joka kolmas vuosi. Uuden viljavuustutkimuksen tuloksen on oltava käytettävissä ennen seuraavaa lannoituskertaa. Aiemmin ympäristötukijärjestelmään sitoutuneen maatilan viljavuustutkimusten on oltava ympäristökorvausjärjestelmän ehtojen mukaiset sen jälkeen, kun edellisestä analyysistä on kulunut 5 vuotta. Viljelijällä, joka antaa ympäristösitoumuksen, eikä hän ole aiemmin ollut sitoutuneena ympäristötukijärjestelmässä, on oltava ehdot täyttävä viljavuustutkimus ensimmäisen sitoumusvuoden loppuun mennessä.

Jos lohkosta ei ole vielä viljavuustutkimusta, lannoituksessa käytetään typelle taulukossa 1,3 ja 4 tarkoitettuja runsasmultaisten maiden arvoja ja fosforille taulukossa 5 ja 7 tarkoitettuja hyvän viljavuusluokan arvoja. Jos peruslohkolta on otettu useampia maanäytteitä kuin vähimmäisnäytteenottotiheys edellyttäisi, lannoituksen perusteena on käytettävä uusimpia maanäytteitä.

Viljavuustutkimuksen on oltava vähintään perustutkimus, jossa on määritetty maalaji, multavuus, happamuus, johtokyky, vaihtuva kalsium, helppoliukoinen fosfori, vaihtuva kalium ja vaihtuva magnesium. Analyysituloksista on käytävä ilmi analyysipäivämäärä tai päivämäärä, jolloin näyte on toimitettu analysoitavaksi. Tutkimus on teetettävä laboratoriossa, joka on erikoistunut maa-analyysien tekemiseen. Näytteisiin on liitettävä lohkotunnukset.

Viljavuustutkimuksen näytetiheys määräytyy peruslohkon koon eikä kasvulohkon koon mukaan. Viljavuustutkimukseen sisältyviä näytteitä on otettava vähintään 1 näyte peruslohkoa kohti, jos peruslohko on yli 0,5 ha. Jos peruslohko on suurempi kuin 5 ha, on otettava 1 näyte jokaista alkavaa 5 ha kohti. Peruslohkoilla, jotka ovat 0,5 ha tai tätä pienempiä, voi käyttää samaa viljavuusnäytettä kuin viereisellä lohkolla. Viereisellä peruslohkolla tarkoitetaan peruslohkoa, jolla on yhteistä rajaviivaa peruslohkon kanssa tai peruslohkoja erottaa tie tai oja. Yksittäisiltä peruslohkoilta, jotka ovat 0,5 ha tai tätä pienempiä on otettava näyte tai käytettävä typpilannoituksessa taulukossa 1,3 ja 4 tarkoitettuja runsasmultaisten maiden arvoja ja fosforilannoituksessa taulukossa 5 ja 7 tarkoitettuja hyvän viljavuusluokan mukaisia arvoja. Linjanäytteenotossa näytteenoton tiheydeksi riittää 1 näyte jokaista alkavaa 10 ha:a kohti.

Kunkin viljavuustutkimukseen sisältyvän näytteen on koostuttava vähintään seitsemästä osanäytteestä. Näytteiden on edustettava tasaisesti koko lohkoa. Näytteet on otettava koko muokkauskerroksen syvyydeltä.

Viljavuustutkimusten tulokset on säilytettävä maatilalla.

Peltomaan laatutesti

Viljelijän on tehtävä peltomaan laatutesti kerran sitoumuskauden aikana viimeistään 3. sitoumusvuoden loppuun mennessä. Laatutesti on tehtävä kaikista yli 0,5 ha peruslohkoista. Jos kaikki peruslohkot ovat tätä pienempiä, viljelijän on tehtävä laatutesti yhdestä valitsemastaan peruslohkosta.

Peltomaan laatutesti on tehtävä täyttämällä peltomaan laatutestin Maaseutuviraston hyväksymä lomake 480 tai vastaavat tiedot sisältävä asiakirja. Laatutesti on palautettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle kolmannen sitoumusvuoden loppuun mennessä, eli 30.4.2018 mennessä.

Lohkokohtaiset muistiinpanot

Viljelijän on merkittävä lohkokohtaisiin muistiinpanoihin lohkon perustiedot ja tiedot vuosittaisista viljelytoimenpiteistä sitoumuskauden alusta lähtien. Lohkon perustietoihin on merkittävä tietoja lohkon sijainnista ja maalajista sekä kalkituksesta, pientareista, suojakaistoista, monimuotoisuuskaistoista, kastelusta, salaojituksesta, valtaojien kaivuusta ja muista toteutetuista ympäristönhoitotoimenpiteistä sekä muista vastaavista tiedoista. Eri lähteistä koottavat tiedot voidaan säilyttää ja tallentaa erikseen omina asiakirjoina tai karttoina.

Lohkokohtaisiin muistiinpanoihin on merkittävä vuosittaisista viljelytoimenpiteistä seuraavat tiedot:

1. lohkon tunnus ja pinta-ala;
2. lohkon muokkauspäivä ja -tapa;
3. kylvö- tai istutuspäivä;
4. kasvilaji ja siemen- tai taimimäärä;
5. lannoituspäivä tai -päivät;
6. väkilannoitteiden ja orgaanisten lannoitteiden lajit ja määrät;
7. fosforin ja typen määrä, tarvittaessa merkintä fosforintasauksen alkamisesta ja tasausvuodesta;
8. kasvinsuojeluaineen täydellinen nimi, käyttömäärä, ajankohta, käyttökohde (eli viljelykasvi ja pinta-ala, jolle ainetta on käytetty), havaitut taudit ja tuholaiset, syy kasvinsuojeluaineiden käyttöön (eli oletko tehnyt päätöksen torjunnasta rikkakasvien, kasvitautien, kasvitaudeille otollisten olosuhteiden, havaitun tautitilanteen tai tuhoeläinten takia tai oletko käyttänyt kasvunsäädettä havaitun laontorjuntatarpeen takia. Voit myös luetella torjuntapäätökseen johtaneet havaitut rikkakasvit, tuhoeläimet tai kasvitaudit), sekä muut toteutetut kasvinsuojelutoimenpiteet;
9. laidunnus, sadonkorjuun tai niiton päivämäärä sekä satotaso tarpeellisine perusteluineen;
10. valitun lohkokohtaisen toimenpiteen ja ympäristösopimuksen ehdoissa edellytetyt asiat.

Taimitarhaviljelyssä lohkokohtaiset muistiinpanot on tehtävä kasviryhmittäin. Kasviryhmiä ovat puut, pensaat ja perennat.

Lohkokohtaisiin muistiinpanoihin liittyvät asiakirjat on säilytettävä maatilalla.

Suojakaista

Jos peruslohko rajoittuu vesistöön, lohkon vesistön puoleisella reunalla on oltava keskimäärin vähintään 3 m leveä suojakaista. Suojakaista voi olla enintään 10 m leveä. Suojakaistan tarvetta arvioitaessa apuna käytetään Suomen ympäristökeskuksen tuottamaa ja ylläpitämää uomaverkostoa, jossa on perusteena 10 km2 valuma-alueen koko.

Uomaverkosto löytyy Vipu- palvelusta. Uomaverkostosta voi lähettää palautetta osoitteeseen **vipu.uomat[at]ymparisto.fi.**

Peruslohko ei rajoitu vesistöön, jos

1. pellon ja vesistön välillä on metsää, pensaikkoa, tonttimaata, tiealuetta, jouto- tai kitumaata tai muuta aluetta aina vähintään keskimäärin 10 metriä eikä vesi tulvankaan aikana nouse maatalousmaalle;
2. pelto sijaitsee tulvapenkereen takana ja kuivatusvedet johdetaan pois pumppaamalla tai muulla vastaavalla tavalla.

Suojakaistan on oltava monivuotisen nurmi-, heinä- tai niittykasvillisuuden peittämä. Suo-

jakaistaa ei saa muokata, lannoittaa tai käsitellä kasvinsuojeluaineilla. Kasvuston hävittäminen ja uusiminen ovat poikkeuksellisesti sallittuja vaikeissa rikkakasvitapauksissa kasvinsuojeluaineen käyttörajoitusten mukaisesti pesäketorjuntana. Vaikealla rikkakasvitilanteella tarkoitetaan tuulen mukana tai muuten helposti muille lohkoille leviävien rikkakasvien laajamittaista esiintymistä, puuvartisten kasvien tai pensaiden taimettumista lohkolle, haitallisten vieraslajikasvien esiintymistä tai muuta vastaavaa tilannetta.

Jos suojakaistan kasvillisuus vaurioituu tai tuhoutuu talven aikana, rikkakasvien pesäketorjuntaa tehtäessä, ojien kunnostustyön tai valtaojien perkauksen yhteydessä tai muulla vastaavalla tavalla, uusi nurmikasvillisuus on kylvettävä suojakaistalle heti olosuhteiden salliessa. Suojakaistalla tehtävistä toimenpiteistä on merkittävä tieto lohkokohtaisiin muistiinpanoihin. Suojakaistalta voidaan korjata sato ja sitä voidaan hoitaa laiduntamalla.

Monimuotoisuuskaista

Peruslohkon muille kuin vesistöihin rajoittuville reunoille voidaan perustaa luonnon monimuotoisuuden edistämiseksi keskimäärin enintään 3 metriä leveä viljelykasvin pinta-alaan sisältyvä monimuotoisuuskaista.

Monimuotoisuuskaista voidaan perustaa nurmi-, heinä-, niitty-, riista- tai maisemakasvien siemenillä kylväen. Monimuotoisuuskaistalla voi myös kasvaa samaa viljelykasvia kuin lohkon muulla osalla, mutta tällöin monimuotoisuuskaistaa hoidetaan jättämällä keskimäärin enintään 3 m leveä kaista lohkon reunalla tai reunoilla korjaamatta. Monimuotoisuuskaistaa on hoidettava samalla tavalla kuin edellä mainittua suojakaistaa.

Koulutuspäivävaatimus

Viljelijän on osallistuttava paikallisen yhteistoiminta-alueen maaseutuelinkeinoviranomaisen, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja sidosryhmien yhteistyössä järjestämään yhden päivän koulutukseen ympäristökorvausjärjestelmään liittyvistä asioista. Koulutusvaatimuksen voi suorittaa myös itsenäisesti sähköisesti toteutettuna tenttinä. Koulutukseen on osallistuttava kerran ohjelmakauden 2014–2020 aikana joko ennen sitoumuskauden alkua tai kahden ensimmäisen sitoumusvuoden aikana (v. 2015 sitoutuneet 30.4.2017 mennessä). Tenttiin pääsee kirjautumaan Vipu-palvelun etusivulta.

Viljelijän, jolle on siirretty sitoumus 2017 tai kolmannen sitoumusvuoden aikana, tulee suorittaa koulutus-päivävaatimus 30.4.2018 mennessä.

Lannoitus

Typpilannoitus

Typpilannoitus on toteutettava lohkokohtaisesti kasvin, maan multavuuden ja satotason perusteella.

Käytettyihin ravinnemääriin on laskettava mukaan sekä epäorgaanisten että orgaanisten lannoitevalmisteiden ja kotieläinten lannan sisältämät ravinteet sekä muiden pelloille levitettävien aineiden ravinteet, jos ne on ilmoitettu lannoitevalmisteen tuoteselosteessa. Lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden sisältämä liukoinen typpi otetaan kokonaan huomioon.

Kotieläinten tuottaman lannan ravinteet on otettava huomioon eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (1250/2014) mukaisesti (taulukko A). Lannan ravinnelaskennassa tulee käyttää lantalajeittain taulukkoarvoja (taulukko A) tai lanta-analyysin arvoja.

Maatilalla voidaan käyttää typpeä enintään taulukoissa 1-4 esitetyt määrät. Marja- ja hedelmäkasvien suurin sallittu typpilannoitus voidaan antaa täydentävien ehtojen määrittelemän typpitason mukaisesti (ks. taulukko[1]). Typpilannoitusmääriä voidaan lisätä rajoitetusti saavutetun satotason perusteella. Saavutettu satotaso määritetään jakamalla koko maatilalta saatu kyseisen viljelykasvin sato niille lohkoille, joilla kyseistä kasvia on viljelty, tai osoittamalla muulla tavalla, että satomäärä on saatu kyseiseltä lohkolta. Jos viljelijä käyttää enemmän typpilannoitusta kuin taulukossa 1 on säädetty, lannoitusmäärän perusteena olevan satotason on oltava sellainen, että se on saatu lohkolta jonain viidestä aiemmasta satovuodesta. Saavutetun korkeamman satotason perusteella on mahdollista käyttää viljojen ja öljykasvien viljelyssä taulukon 1 mukaisten typpimäärien lisäksi taulukon 2 mukaista lisätyppimäärää. Jos lohkolla on saavutettu jollain kasvilla taulukon 2 mukaiseen lisäykseen oikeuttava satotaso, vastaavaa satotasokorjausta voidaan käyttää myös muilla taulukon 2 mukaisilla kasveilla. Satotasokorjausta voidaan soveltaa portaattomasti. Syyskylvöisillä kasveilla satotasokorjauksen mukaista lisätyppeä ei saa antaa kylvövuoden syksyllä.

Jos yksivuotisilla puutarhakasveilla käytetään kerääjäkasvia, typpilannoitusta voidaan lisätä 20 kg/ha. Kerääjäkasvi on tällöin kylvettävä viimeistään 15.8. Edellä mainittua typpilannoituksen lisäämismahdollisuutta ei ole kerä- ja ruusukaalin, palkokasvien ja purjon eikä kerä- ja lehtisalaattien viljelyssä silloin, kun niistä kasvatetaan kaksi satoa.

Avokesantoa, sänkikesantoa ja yksivuotista viherkesantoa ei saa lannoittaa. Jos kesannolle perustetaan 15.7. syysvilja- tai muu vastaava kasvusto tai ekologisella alalla ((EU) N:o 1307/2013 46 artikla) viljellään satokasvia, lohkoa voidaan lannoittaa taulukoiden 1 ja 3 mukaisesti.

Fosforilannoitus

Fosforilannoitus on toteutettava lohkokohtaisesti kasvin, maan viljavuuden ja satotason perusteella.

Käytettyihin ravinnemääriin on laskettava mukaan sekä epäorgaanisten että orgaanisten lannoitevalmisteiden ja kotieläinten lannan sisältämät ravinteet sekä muiden pelloille levitettävien aineiden ravinteet, jos ne on ilmoitettu lannoitevalmisteen tuoteselosteessa ja ravinteissa levitetään fosforia enemmän kuin kilo hehtaarille vuodessa. Mukaan ei lasketa fosforin pidättämiseen tarkoitetuissa kemiallisissa aineissa (kipsi tai rakennekalkki) levitettävää fosforia. Lannoituksessa huomioidaan kokonaisfosfori.

Lannan ja perunan solunesteen sisältämästä kokonaisfosforista otetaan huomioon 100 %. Turkiseläinten lannan kokonaisfosforista, lihaluujauhon ja elintarviketeollisuuden ruokajätteen kokonaisfosforista sekä käsitellyn sakokaivolietteen ja puhdistamolietteen kokonaisfosforista otetaan huomioon 60 %. Tuhkan kokonaisfosforista otetaan huomioon 40 %. Edellä mainittuja kokonaisfosforin laskentasääntöjä sovelletaan orgaanisiin lannoitevalmisteihin siten, että orgaanisen lannoitevalmisteen sisältämä fosfori otetaan huomioon siitä lannoitevalmisteen sisältämästä raaka-aineesta, jota lannoitevalmisteessa on eniten. Esim. jos käyttämässäsi lannoitevalmisteessa on 73% lantaa ja 27% puhdistamo- tai sakokaivolietettä, niin lannoitevalmisteen kokonaisfosforista huomioidaan 100%.

Kotieläinten tuottaman lannan ravinteet on otettava huomioon eräiden maa- ja puutarha-

[1] https://ruokavirasto.mobiezine.fi/wp-content/uploads/sites/44/2015/01/Typpitaulukko.png

taloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (1250/2014) mukaisesti (taulukko A). Lannan ravinnelaskennassa tulee käyttää lantalajeittain taulukkoarvoja (taulukko A) tai lanta-analyysin arvoja.

Maatilalla on käytettävä fosforia enintään taulukossa 5 ja 6 esitetty määrä. Taulukon 5 lantapoikkeuksessa mainittuja fosforimääriä on sallittua käyttää silloin, kun fosforilannoituksessa käytetään pelkästään kotieläinten lantaa. Lantapoikkeukseen saa soveltaa fosforin tasausta mutta ei satotasokorjauksia.

Jos maatilan lohkolla, jolla viljellään vilja-, öljy- tai palkokasveja, käytetään fosforilannoitteena pelkästään kotieläinten lantaa, sitä voidaan käyttää taulukossa 5 tarkoitetun lantapoikkeuksen mukaisesti viljavuusluokissa tyydyttävä ja hyvä. Jos monivuotisen nurmikasvin lohkolla käytetään fosforilannoitteena pelkästään kotieläinten tuottamaa lantaa, sitä saa käyttää vuosittain taulukossa 5 kohdan tarkoitetun lantapoikkeuksen mukaisesti viljavuusluokissa välttävä, tyydyttävä ja hyvä. Lantapoikkeusta ei saa käyttää 25 metriä lähempänä vesistöä.

Jos saavutettu satotaso on viljoilla korkeampi kuin 4000 kg/ha vuodessa, rukiilla enemmän kuin 3000 kg/ha vuodessa ja öljykasveilla enemmän kuin 1750 kg/ha vuodessa, taulukossa 5 esitettyihin lukumääriin voi taulukon 6 mukaisesti lisätä 3 tai 6 kg fosforia. Satotasokorjausta voi soveltaa portaattomasti. Jos taulukossa 5 ei ole fosforilannoitukselle lukuarvoa, satotasokorjausta ei voi käyttää.

Avokesantoa, sänkikesantoa ja yksivuotista viherkesantoa ei saa lannoittaa. Jos kesannolle perustetaan 15.7. jälkeen syysvilja- tai muu vastaava kasvusto tai ekologisella alalla ((EU) N:o 1307/2013 46 artikla) viljellään satokasvia, lohkoa voidaan lannoittaa taulukon 5 mukaisesti.

Yli 5 ha:n suuruisilla lohkoilla lannoituksen on perustuttava kahteen tai useampaan maanäytteeseen. Viljelijä voi suunnitella ja toteuttaa lannoituksen joko maanäytteitä edustavien lannoituslohkojen mukaisesti tai laskea lannoituksen käyttäen sallittujen enimmäismäärien keskiarvoa tai painotettua keskiarvoa. Fosforilannoitusta ei voida laskea keskiarvona koko lohkolle, jos jonkin maanäytteen fosforin viljavuusluokka on niin korkea, että fosforilannoitusta ei voida lainkaan antaa viljeltävälle kasville.

Jos sato jää korjaamatta, peltoon levitetty fosfori on huomioitava seuraavana vuonna täysimääräisesti lannoituksessa.

Fosforintasaus

Fosforilannoituksessa voidaan käyttää enintään 5 vuoden fosforin tasausta. Fosforintasauksen laskeminen on aloitettava silloin, kun kasvulohkolle levitetty fosforimäärä ylittää ensimmäisen kerran sallitun vuosittaisen määrän. Fosforintasausta ei voi aloittaa lohkolla, joilla ei ole sallittua käyttää fosforilannoitetta. Tasauksen voi kuitenkin aloittaa, jos sitoumusehtojen taulukossa on nolla. Tasauksen voi aloittaa myös fosforimäärän alittaessa sallitun vuosittaisen määrän. Tasausjakson alkaminen ja päättyminen on kirjattava lohkokohtaisiin muistiinpanoihin.

Fosforintasaus on tehtävä kasvulohkokohtaisesti. Jos peruslohkolla olevien kasvulohkojen sijoittelu muuttuu tasauskauden aikana, fosforintasausta on seurattava peruslohkotasolla. Vuotuinen peruslohkon kuluttama fosforimäärä lasketaan tällöin kertomalla kunkin kasvulohkon kasville käytetty fosforimäärä hehtaaria kohden kyseisen kasvulohkon pinta-alalla ja laskemalla nämä summat yhteen. Kyseisille kasveille sallittu enimmäis-

fosforimäärä peruslohkolle lasketaan vastaavalla tavalla. Fosforintasauksen seurannassa käytetään sallitun enimmäisfosforimäärän ja käytetyn fosforimäärän erotusta. Jos lohko on fosforintasausaikana viljelemättä, lohkolta ei katsota kyseisenä vuonna tai vuosina kuluvan fosforia lainkaan.

Taulukko A. Lannan sisältämien ravinteiden taulukkoarvot

Lannan taulukkoarvot			
Lantalaji	Kok. P kg/m^3	Liuk. N kg/m^3	Kok. N kg/m^3
Naudan kuivikelanta	1,0	1,1	4,0
Naudan lietelanta	0,5	1,7	2,9
Naudan virtsa	0,1	1,5	2,5
Sian kuivikelanta	2,8	1,2	4,6
Sian lietelanta	0,8	2,2	3,4
Sian virtsa	0,2	1,3	2,0
Lampaan ja vuohen kuivikelanta	1,3	1,0	4,9
Hevosen kuivikelanta	0,5	0,4	2,6
Kanan kuivikelanta	5,6	4,2	9,4
Broilerin kuivikelanta	3,6	2,7	8,7
Kalkkunan kuivikelanta	4,4	3,2	8,0
Ketun kuivikelanta	12,7	1,4	6,5
Minkin kuivikelanta	12,1	0,9	5,2

5. Lohkokohtaiset toimenpiteet

Vuonna 2015 ympäristösitoumuksen antanut viljelijä on voinut sitoumuskauden ajaksi valita korvauskelpoiselle alalle seuraavia lohkokohtaisia toimenpiteitä:

1. lietelannan sijoittaminen peltoon;
2. ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen;
3. valumavesien hallinta:
   a) säätösalaojitus;
   b) säätökastelu tai kuivatusvesien kierrätys;
4. ympäristönhoitonurmet;
   a) suojavyöhykkeet;
   b) monivuotiset ympäristönurmet;
   c) luonnonhoitopeltonurmet;
5. orgaanisen katteen käyttö puutarhakasveilla ja siemenperunalla;
6. peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys;
7. peltoluonnon monimuotoisuus;
   a) viherlannoitusnurmet;
   b) kerääjäkasvit;
   c) monimuotoisuuspellot;
   d) saneerauskasvit;
8. puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu.

Lohkokohtaisten toimenpiteiden vaihtamisesta on kerrottu myöhemmin.

Toimenpiteiden ilmoittamiseen liittyen: Kaikissa lohkojen hallinnanmuutoksissa seuraava viljelijä ei ole vastuussa edellisen viljelijän ilmoituksista. Seuraava viljelijä voi ilmoittaa siirtyvillä peruslohkoilla edellisen viljelijän ilmoittamia toimenpiteitä, esim. valumavesien hallinta, mutta hänen ei ole pakko tehdä niin.

5.1. Lietelannan sijoittaminen peltoon

Toimenpiteen voi valita ensimmäisenä sitoumusvuonna. Toimenpiteeseen ei tarvitse ilmoittaa aloja jokaisena sitoumusvuotena.

Lietelanta, virtsa, lietelannasta erotettu nestejae tai nestemäinen orgaaninen lannoitevalmiste (liite 6) on levitettävä lohkolle sijoittavilla tai multaavilla laitteilla. Ainetta on levitettävä vähintään 20 m^3/ha vuodessa. Toimenpidettä ei tarvitse toteuttaa jokaisena sitoumusvuotena.

Lietelanta, virtsa ja vastaavat aineet on levitettävä laitteella, joka leikkaa lohkon pintaan viillon ja valuttaa tai ruiskuttaa lietelannan tai virtsan viiltoon. Hyväksyttävää on myös käyttää multaavaa laitetta, joka on kytketty aineita levittävään yksikköön. Merkitse lannoitteen levitysmäärä ja ala lohkokohtaisiin muistiinpanoihin. Levitettyjen aineiden sisältämät typpi- ja fosforimäärät on oltava ympäristösitoumuksen lannoitusrajoitusten mukaiset ja ne on merkittävä lohkomuistiinpanoihin.

Säilytä lanta-analyysi ja orgaanisen lannoitevalmisteen ravinnesisältöä osoittava tuoteseloste tilalla.Osoita tilasi ulkopuolelta tulevan lannan hankinta ja määrä luovutussopimuksen (esim. lomake 465L[2]), maksukuitin tai rahti- tai kuormakirjan avulla syksyn ilmoituksen liitteenä. Jos käytät toimenpiteessä pelkästään tilalle vastaanotettua lantaa tai lannoitetta, ilmoita syysilmoituksella korkeintaan se määrä, jonka olet ilmoittanut vas-

[2] http://www.suomi.fi/suomifi/suomi/asioi_verkossa/lomakkeet/mavi_mavi465L/index.html

taanottaneesi syysilmoituksen luovutussopimuksella tai muulla liitteellä. Varmista myös se, että lohkokirjanpitosi ei ole ristiriidassa syysilmoituksen ja liitelomakkeen kanssa.

Toimenpidettä voidaan toteuttaa lohkolla tai lohkon osalla, jolla lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden levitys on sallittu. Lue lannoitusrajoituksista lisää täydentävien ehtojen oppaasta (www.mavi.fi[3] /täydentävät ehdot).

Lohkot, joilla toimenpidettä toteutetaan, tulee ilmoittaa syysilmoituksella kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle vuosittain, viimeistään 31.10. Osoita tilasi ulkopuolelta tulevan lannan ja lannoitevalmisteen hankinta ja määrä luovutussopimuksen (esim. lomake 465L), maksukuitin tai rahti- tai kuormakirjan avulla syksyn ilmoituksen liitteenä. Jos käytät toimenpiteessä pelkästään tilalle vastaanotettua lantaa tai lannoitetta, ilmoita syysilmoituksella korkeintaan se määrä, jonka olet ilmoittanut vastaanottaneesi syysilmoituksen luovutussopimuksella tai muulla liitteellä. Varmista myös se, että lohkokirjanpitosi tiedot eivät ole ristiriitaiset luovutussopimuksen ja syysilmoituksen tietojen kanssa.

Huom. Luonnonmukaisessa tuotannossa ei voida maksaa korvausta sellaisten lannoitevalmisteiden levittämisestä, jotka ovat luomussa kiellettyjä.

Lietelannan sijoittamisesta peltoon maksetaan ympäristökorvausta enintään 60 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

5.2. Ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen

Toimenpiteen voi valita ensimmäisenä sitoumusvuonna. Toimenpiteeseen ei tarvitse ilmoittaa aloja jokaisena sitoumusvuotena.

Lohkolle on lisättävä ravinnepitoista orgaanista materiaalia, jonka orgaanisen aineksen kuiva-ainepitoisuus on vähintään 20 %. Käytettävien materiaalien on oltava lannoitevalmistelain (539/2006) mukaisia orgaanisia lannoitteita, maanparannusaineita tai kasvualustoja (liite 7), toiselta maatilalta hyötykäyttöön hankittua kuivalantaa tai lannasta erotettua kuivajaetta. Viljelijän tai sellaisen yhteisömuotoisen yrityksen, jossa viljelijä on osakkaana, hallinnassa olevalta maatilalta peräisin oleva lanta, turve, olki, niittojäte tai vastaava aine eivät oikeuta korvaukseen. Lisättävän määrän on oltava vähintään 15 m^3/ha vuodessa. Maatila ei voi samanaikaisesti sekä luovuttaa että vastaanottaa orgaanista materiaalia.

Levitettävän orgaanisen aineksen tyyppi ja levitysmäärä on merkittävä lohkoittain lohkokohtaisiin muistiinpanoihin. Viljelijän on kyettävä osoittamaan maatilan ulkopuolelta tulevan materiaalin hankinta ja määrä luovutussopimuksen, maksukuitin tai rahti- tai kuormakirjan avulla. Levitettyjen orgaanisten materiaalien sisältämät typpi- ja fosforimäärät on otettava huomioon ympäristökorvauksen lannoitusrajoitusten typpi- ja fosforimääriin ja ne on merkittävä lohkokohtaisiin muistiinpanoihin. Säilytä lanta-analyysi ja/tai toimenpiteessä käyttämäsi orgaanisen lannoitteen, maanparannusaineen tai kasvualustan ravinnesisältöä osoittava tuoteseloste tilalla. Ilmoita syysilmoituksella lantaa tai lannoitetta korkeintaan se määrä, jonka olet ilmoit-

[3] http://www.mavi.fi

tanut vastaanottaneesi luovutussopimuksella tai muulla liitteellä. Varmista myös se, että lohkokirjanpitosi tiedot eivät ole ristiriitaiset luovutussopimuksen ja syysilmoituksen tietojen kanssa.

Toimenpidettä voidaan toteuttaa lohkolla tai lohkon osalla, jolla lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden levitys on sallittu. Lue lannoitusrajoituksista lisää täydentävien ehtojen oppaasta (www.mavi.fi[4] /täydentävät ehdot).

Lohkot, joilla toimenpidettä toteutetaan, tulee ilmoittaa syysilmoituksella kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle vuosittain, viimeistään 31.10.

Huom. Luonnonmukaisessa tuotannossa ei voida maksaa korvausta sellaisten lannoitevalmisteiden levittämisestä, jotka ovat luomussa kiellettyjä.

Ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättämisestä maksetaan ympäristökorvausta enintään 60 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

5.3. Valumavesien hallinta

Toimenpiteen on voinut valita ensimmäisenä sitoumusvuonna (v. 2015). Toimenpidettä tulee toteuttaa lohkolla jokaisena sitoumusvuonna siitä lähtien, kun lohkolle ilmoitetaan säätösalaojitus tai säätökastelu/kuivatusvesien kierrätys. Toimenpiteeseen on voinut ilmoittaa uutta alaa vain v. 2015 ja v. 2016.

Lohkon hallinnan vaihtuessa seuraava viljelijä voi ilmoittaa valumavesialan omalla sitoumuksellaan, mutta toimenpiteen noudattamisesta lohkolla voi myös luopua. Jatkaessaan toimenpidettä, lohko on ilmoitettava tilan omaan toimenpiteeseen Vipu-palvelussa tai lomakkeella 463.

Ilmoitettujen alojen osalta toimenpidettä on toteutettava sitoumuskauden päättymiseen saakka.

Valumavesien hallintaa koskevan toimenpiteen toteuttaminen edellyttää, että korvauskelpoiselle lohkolle on rakennettu säätösalaojitus, säätökastelu tai kuivatusvesien kierrätysjärjestelmä. Toimenpidettä voidaan toteuttaa koko maassa, jos lohkolla on ollut voimassa erityistukisopimus valumavesien käsittelystä.

Jos lohkoa ei ole koskenut edellisessä kappaleessa tarkoitettu maatalouden ympäristötuen erityistukisopimus, toimenpidettä voidaan toteuttaa vain lohkolla, jonka on analyysin perusteella todettu olevan maalajiltaan turve- tai multamaata tai hapanta sulfaattimaata. Toimenpidettä voidaan toteuttaa hapanta sulfaattimaata olevalla korvauskelpoisella lohkolla vain, jos se sijaitsee Sirppujoen valuma-alueella, Liminganlahteen laskevien jokien valuma-alueilla ja näiden valuma-alueiden välisellä alueella (liite 5, kohdentamisalue I).

Lohko sijaitsee happamalla sulfaattimaalla, jos lohkolta 0,5–1,5 m syvyydeltä otetusta näytteestä laboratoriossa ilman inkubaatiota määritetty pH on alle 4,5 tai korkeintaan 16 viikon inkubaation jälkeen mitattu pH on alle 4,0.

Happamat sulfaattimaat on todettava laboratorion tekemän maa-analyysin perusteella. Turve- ja multamaat on todettava viljavuustutkimuksen perusteella. Näytteenotossa on noudatettava viljavuustutkimuksesta säädet-

[4] http://www.mavi.fi

työ näytteenottotiheyttä. Korvauksen hakijan on toimitettava viljavuustutkimus tai analyysitulos kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään 30.9. sen kasvukauden aikana, jolloin hakija ensimmäisen kerran hakee ympäristökorvausta valumavesien hallinnasta. Jos Geologian tutkimuskeskus on ottanut lohkolta näytteen ja todennut sen perusteella lohkon happamaksi sulfaattimaaksi, erillistä näytteen analysointia ei tarvita.

Toimenpiteeseen ilmoitetuista alueista on tullut toimittaa ojastokartta kunnan maaseutuelinkeinoviran-omaiselle 30.9. mennessä ilmoittamisvuonna (2015 tai 2016).

Toimenpiteeseen ilmoitetut alueet ilmoitetaan Vipu-palvelussa tai lomakkeella 463. Uutta alaa ei voi hakea valumavesien hallinta -toimenpiteeseen enää v. 2017.

Säätösalaojitus

Säätösalaojitetulla lohkolla vedenpinnan säätöä on toteutettava nostamalla tai laskemalla padotuskorkeutta kokoojaojaan asennetuissa säätökaivoissa tai muilla padotuslaitteilla.

Säätösalaojituksen hoitotoimenpiteisiin kuuluvaa padotusta on hoidettava sää- ja kasvuolosuhteiden ja viljelytoimenpiteiden mukaan. Padotuksessa on otettava huomioon kylvö- ja korjuukoneiden vaatima maan kantavuus, kevätkosteuden varastoiminen peltoon, kasvien vesitaloudesta huolehtiminen sekä varastotilavuuden lisääminen ennen rankkasateita ja syyssateita. Talvella on käytettävä pientä padotusta. Viljelijän on säädettävä padotuskorkeutta ja mahdollista kasteluveden käyttöä asianmukaisesti ja huolehdittava laitteiden kunnosta.

Säädön toteutuksesta on pidettävä kirjaa, johon on merkittävä säätö-, hoito- ja huoltotoimenpiteet. Tiedot voidaan merkitä myös lohkokohtaisiin muistiinpanoihin.

Säätökastelu tai kuivatusvesien kierrätys

Säätökastelussa peltoalueen vesitaloutta on säädeltävä kokonaisvaltaisesti salaojaojastojen kautta tapahtuvan kastelun ja säädetyn kuivatuksen avulla. Kuivatusvesien kierrätyksessä peltoalueelta kertyvät valumavedet on varastoitava kevätvalunnan ja rankkasateiden aikana erilliseen altaaseen, josta ne kuivana kautena johdetaan kasteluvetenä takaisin pellolle.

Säätökastelun tai kuivatusvesien kierrätyksen hoitotoimenpiteenä ojastoihin on johdettava kasteluvettä luonnonvesistä pumppaamalla tai painovoimaisesti johtamalla. Kasteluvesi voidaan johtaa salaojaojastoon joko ojaston ylä- tai alapäästä. Vesi on padottava säätökaivojen tai muiden padotuslaitteiden avulla alueen salaojaojastoihin, joista se imeytyy maaperään. Kasteluveden johtamisessa alueelle on otettava huomioon sää- ja kasvuolosuhteet sekä viljelytoimenpiteet. Kuivatusvesien kierrätyksessä lisäveden hankintapaikasta tai erillisestä varastoaltaasta peräisin oleva vesi on johdettava peltoalueelle säätökastelujärjestelmän avulla sää- ja kasvuolosuhteet sekä viljelytoimenpiteet.

Säädön toteutuksesta on pidettävä kirjaa, johon on merkittävä säätö-, hoito- ja huoltotoimenpiteet. Tiedot voidaan merkitä myös lohkokohtaisiin muistiinpanoihin.

5.4. Ympäristönhoitonurmet

Toimenpiteen voi valita ensimmäisenä sitoumusvuonna. Toimenpiteeseen ei tarvitse ilmoittaa joka sitoumusvuosi lohkoja (suojavyöhykkeet, monivuotinen ympäristönurmi tai luonnonhoitopeltonurmi), muutoin kuin määritettyjen ehtojen puitteissa.

Ympäristönhoitonurmien toimenpiteessä viljelijän on perustettava ja ylläpidettävä sitoumusalalla monivuotinen nurmikasvusto. Toimenpide voi koskea joko suojavyöhykettä, monivuotista ympäristönurmea tai luonnonhoitopeltonurmea. Ympäristönhoitonurmea ei voi perustaa pysyvän nurmen alalle. Toimenpide voi kattaa koko peruslohkon, vaikka vain osalla lohkosta olisi peruste toimenpiteen toteuttamiselle.

Suojavyöhykkeet

Ilmoita edellisenä vuonna suojavyöhykkeenä ilmoittamasi ala samoin v. 2017. Muussa tapauksessa suo-javyöhykkeelle maksettu korvaus peritään takaisin. Tämä ei koske tapauksia, joissa peruslohkon hallinta on muuttunut. Jos ilmoitat kokonaan uutta suojavyöhykealaa, ala muutetaan kunnassa viherkesannoksi alempana mainittuja poikkeuksia lukuunottamatta.

Suojavyöhykkeet voidaan perustaa lohkoille, jotka sijaitsevat Natura-alueella, pohjavesialueella, vesistöjen (määritelmä "suojakaista"-kappaleessa) tai valtaojien (valtaoja on kaivettu avouoma, jonka tarkoituksena on kerätä kuivatusalueen piiri-, sarka- ja salaojista tulevat vedet sekä yläpuoliselta valuma-alueelta tulevat vedet ja johtaa ne pois kuivatusalueelta) varsilla tai jotka rajautuvat ympäristösopimuksella hoidettavaan kosteikkoon. Liitteessä 5 tarkoitetuilla kuntien saaristoalueilla suojavyöhykkeen voi perustaa kaikille ympäristösitoumuksessa korvauskelpoisille lohkoille. Suojavyöhykkeen on oltava yli 3 m leveä. Suojavyöhykkeellä on oltava monivuotinen, lannoittamaton ja kasvinsuojeluaineilla käsittelemätön nurmi.

Suojavyöhykkeitä voidaan ilmoittaa vain ensimmäisenä sitoumusvuonna ja ne on säilytettävä kasvulohkolla sitoumuskauden loppuun asti.

Ympäristönhoitonurmien lohkokohtaisessa toimenpiteessä suojavyöhykkeen kasvusto voidaan perustaa käyttämällä valmiita nurmi- ja heinäkasvien siemenseoksia, eikä aluetta saa perustamisen jälkeen muokata, lannoittaa tai käsitellä kasvinsuojeluaineella. Kasvuston perustamisen yhteydessä vähäinen lannoitus on mahdollista peittävän kasvuston aikaansaamiseksi. Tällöin voidaan käyttää enintään taulukon 3 ja 5 mukaisia luonnonhoitopeltonurmelle määrättyjä typpi- ja fosforimääriä. Suojavyöhyke voi olla myös aiemmin perustettu nurmi tai suojavyöhykkeen kasvusto voidaan perustaa suojaviljaan jo edellisenä kasvukautena. Vuonna 2015 kylvettävän suojavyöhykkeen siemenseoksessa voi olla enintään 20 % typensitojakasvin siemeniä.

Kasvusto on niitettävä vuosittain kasvukauden aikana. Kasvukautta seuraavana keväällä tehtävä niitto ja kasvuston korjuu ei ole riittävä toimenpide. Niiton ajankohdassa on otettava huomioon luonnonvaraisten lintujen ja nisäkkäiden elinolot. Niitetty kasvimassa on korjattava pois suojavyöhykkeeltä ja sen voi käyttää hyödyksi. Niitetty kasvimassa on käsiteltävä ja varastoitava niin, että suojavyöhykkeen vesiensuojelutavoitteet eivät vaarannu. Kasvimassasta ei saa aiheutua haittaa ympäristölle eikä sitä saa kuljettaa metsään tai joutomaalle. Suojavyöhykettä voidaan laiduntaa, jos siitä ei aiheudu eroosiota ja se tehdään luonnon monimuotoisuutta vaarantamatta eikä sille ole vesiensuojelullista estettä.

Hukkakauraa tai valvattia, pujoa, pelto-ohdaketta ja muita vastaavia tuulen mukana leviäviä vaikeita rikkakasveja voidaan torjua suojavyöhykkeeltä kemiallisesti kasvinsuojeluaineen käyttörajoitusten mukaisesti tai mekaanisesti. Jos suojavyöhykkeen kasvillisuus vaurioituu tai tuhoutuu talven aikana, sala-

ojien kaivamisen vuoksi hukkakauran torjunnan takia tai muusta vastaavasta syystä, vaurioituneelle alalle on kylvettävä uusi nurmikasvillisuus saman kasvukauden aikana heti olosuhteiden salliessa. Suojavyöhykkeen perustamis- ja hoitotoimenpiteistä, kasvuston tuhoutumisesta, hukkakauran tai muiden rikkakasvien torjunnasta ja kasvuston uudelleen perustamisesta on tehtävä merkintä lohkokohtaisiin muistiinpanoihin.

Suojavyöhykkeistä maksetaan sitoumuskaudella ympäristökorvausta vain sellaisesta ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta, joka on vuonna 2015 ollut suojavyöhykkeenä ja jonka viljelijä on tukihakemuksessaan ilmoittanut myöhempinä vuosina suojavyöhykkeenä. Suojavyöhykkeeksi hyväksytään myös kuitenkin ala, jolta on päättynyt erityistukisopimus suojavyöhykkeiden perustamisesta ja hoidosta tai erityistukisopimus luonnon ja maiseman monimuotoisuuden hoidosta. Tämä edellyttää kuitenkin suojavyöhykkeen sitoumusehtojen täyttymistä.

Monivuotiset ympäristönurmet

Ilmoita edellisenä vuonna monivuotisena ympäristönurmena ilmoittamasi ala samoin v. 2017. Muussa tapauksessa monivuotiselle ympäristönurmelle maksettu korvaus peritään takaisin. Tämä ei koske tapauksia, joissa peruslohkon hallinta on muuttunut. Jos ilmoitat kokonaan uutta monivuotisen ympäristönurmen alaa, ala muutetaan kunnassa monivuotiseksi nurmeksi.

Monivuotiseksi ympäristönurmeksi voidaan ilmoittaa nurmea kasvava kasvulohko, joka sijaitsee joko pohjavesialueella tai happamalla sulfaattimaalla tai jonka maalaji on turvetta tai multamaata. Happamilla sulfaattimailla ympäristönurmia voi perustaa liitteessä 5 tarkoitetulla kohdentamisalueella 1.

Monivuotisia ympäristönurmia voidaan ilmoittaa vain kahtena ensimmäisenä sitoumusvuonna aikana ja ne on säilytettävä kasvulohkolla sitoumuskauden loppuun asti.

Ympäristönhoitonurmien lohkokohtaisessa toimenpiteessä monivuotisella ympäristönurmella on kasvatettava nurmi- ja heinäkasveja koko sitoumuskauden ajan. Kasvustoa ei voida uusia muokkaamalla sitoumuskauden aikana, mutta nurmikasvustoa voidaan uudistaa ilman muokkausta suorakylvömenetelmällä. Monivuotisella ympäristönurmella voidaan tehdä salaojitus, kalkitus, valtaojien kaivuu ja perkaus sekä muu vastaava maan rakennetta ja vesitaloutta parantava lyhytaikainen toimenpide. Edellä mainittujen toimenpiteiden yhteydessä rikkoutunut tai tuhoutunut kasvusto on heti toimenpiteen jälkeen kylvettävä nurmi- tai heinäkasveilla.

Kasvusto on korjattava vuosittain ja sen saa käyttää hyödyksi. Luonnon monimuotoisuuden huomioon ottamiseksi niitto on toteutettava siten, ettei vaaranneta lintujen pesintöjä ja nisäkkäiden poikasia. Niittoa ei saa tehdä kiertämällä lohkoa reunoilta keskelle päin. Alueen laidunnus on sallittua, mutta tällöin on huolehdittava siitä, että pellon pinta pysyy nurmipeitteisenä. Lannoituksessa on noudatettava taulukossa 3 ja 5 tarkoitettuja rajoituksia ja kasvinsuojelussa täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (4/2015) säädettyjä vaatimuksia. Lohkokohtaisiin muistiinpanoihin on merkittävä peruste monivuotisen ympäristönurmen perustamiselle.

Happamat sulfaattimaat, turve- ja multamaat on todettava valumavesien hallinta toimenpiteessä kerrotulla tavalla. Korvauksen hakijan on toimitettava analyysitulos kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään 30.9. sen kasvukauden aikana, jolloin hakija

ensimmäisen kerran hakee ympäristökorvausta monivuotisista ympäristönurmista. Uutta alaa ei voi hakea monivuotisiin ympäristönurmiin enää v. 2017.

Luonnonhoitopeltonurmet

Nurmi voidaan perustaa luonnonhoitopeltonurmeksi tai sellaiseksi voidaan ilmoittaa monilajiseksi kehittyneitä vanhoja nurmia. Luonnonhoitopeltonurmet voivat olla kokonaisia peruslohkoja tai kasvulohkoja. Luonnonhoitopeltonurmina ilmoitettavia kasvulohkoja voidaan perustaa myös yli 3 m leveänä kaistana lohkojen reunoille, etenkin etelään ja länteen avautuville reunoille sekä suurten peltoaukeiden keskelle. Luonnonhoitopeltonurmi on säilytettävä samalla lohkolla vähintään kaksi kasvukautta.

Luonnonhoitopeltonurmia voi olla yhteensä enintään 20 % maatilan sitoumusalasta liitteessä 5 tarkoitetulla alueella (*kohdentamisalue II ja saaristoalueet*) ja enintään 5 % muulla alueella.

Luonnonhoitopeltonurmia ja monimuotoisuuspeltoja voi olla yhteensä enintään 20 % maatilan sitoumusalasta liitteessä 5 *(kohdentamisalue II ja saaristoalueet*) tarkoitettujen kuntien alueella ja enintään 15 % muulla alueella.

Ympäristönhoitonurmia koskevassa lohkokohtaisessa toimenpiteessä luonnonhoitopeltonurmien kasvusto on perustettava monivuotisten nurmi- tai heinäkasvien siemenillä kylväen. Siemenseoksessa saa olla enintään 20 % typensitojakasvien siementä. Kasvusto voidaan perustaa jo edellisenä vuonna suojaviljan tai muun suojakasvin kanssa tai sänkeen kylvämällä.

Luonnonhoitopeltonurmet voivat myös olla aiemmin perustettuja monivuotisia ja monilajisiksi kehittyneitä nurmia tai vuosina 2009–2014 niittykasveilla perustettuja monimuotoisuuspeltoja. Aiemmin perustetun monivuotisen nurmen kasvillisuus voi merkittävissä määrin koostua luonnonvaraisista heinistä ja ruohovartisista kasveista, jotka ovat syrjäyttäneet aiemmin perustettua nurmikasvustoa. Kasvuston perustamisen yhteydessä vähäinen lannoitus on mahdollista peittävän kasvuston aikaansaamiseksi. Lannoituksessa on noudatettava taulukossa 3 ja 5 tarkoitettuja lannoitusrajoituksia.

Luonnonhoitopeltonurmen kasvusto on niitettävä joka toinen vuosi. Vaikeissa rikkakasvitilanteissa niitto on tehtävä vuosittain ja sellaisena ajankohtana, että rikkakasvien leviäminen voidaan estää. Niiton ajankohdassa ja toteutuksessa on otettava huomioon luonnonvaraisten lajien elinolot, minkä vuoksi niitto on toteutettava siten, ettei lintujen pesintöjä ja nisäkkäiden poikasia vaaranneta. Niittoa ei saa tehdä kiertämällä lohkoa reunoilta keskelle päin, ellei lohkon keskelle jätetä niittämätöntä kaistaa.

Niittojätteen saa korjata pois ja hyödyntää taloudellisesti. Jos luonnonhoitopeltonurmelta korjataan nurmisato, korjuu voidaan tehdä tavanomaisena sadonkorjuuaikana. Aluetta voidaan laiduntaa, jos pellon pinta säilyy heinä- ja nurmipeitteisenä ympäri vuoden.

Luonnonhoitopeltonurmilla ei saa käyttää kasvinsuojeluaineita kasvuston perustamisen jälkeen. Luonnonhoitopeltonurmia ei saa muokata muutoin kuin kasvuston perustamisen ja päättämisen yhteydessä. Luonnonhoitopeltonurmet saa päättää aikaisintaan toisen kasvukauden jälkeen 1.9. alkaen tai 15.7. alkaen, jos kasvusto päätetään syyskylvöisten kasvien kylvöä varten. Kasvinsuojeluaineiden käyttö on sallittua päättämisen yhteydessä. Kasvusto on pyrittävä päättämään vasta seuraavana keväänä. Jos toisen kasvukauden jälkeen syksyllä ei kylvetä uutta kas-

vustoa, muokkaus on tehtävä mahdollisimman myöhään syksyllä.

Luonnonhoitopeltonurmilla voidaan tehdä salaojitus, kalkitus, valtaojien kaivuu ja perkaus sekä muu vastaava maan rakennetta ja vesitaloutta parantava lyhytaikainen toimenpide. Edellä mainittujen toimenpiteiden yhteydessä rikkoutunut tai tuhoutunut kasvusto on heti olosuhteiden salliessa toimenpiteen jälkeen kylvettävä nurmi- tai heinäkasveilla.

5.5. Orgaanisen katteen käyttö puutarhakasveilla ja siemenperunalla

Toimenpiteen voi valita ensimmäisenä sitoumusvuonna. Toimenpiteen lohkojen ala voi vaihdella vuosittain, mutta tilalla on oltava vuosittain vähintään yksi lohko (min. 0,05 ha) sellaista kasvia, jolla käytetään korvaukseen oikeuttavaa katetta. Muussa tapauksessa toimenpide hylätään ja toimenpiteen korvaus peritään takaisin sitoumusajalta.

Orgaanisen katteen käyttöä puutarhakasveilla ja siemenperunalla koskevassa toimenpiteessä viljelijän on sitouduttava kattamaan yksivuotisten puutarhakasvien rivit ja monivuotisten kasvien rivit tai rivivälit ilmoittamiltaan ympäristösitoumukseen sisältyviltä korvauskelpoisilta kasvulohkoilta. Toimenpiteen voi valita kaikille niille puutarhakasvilohkoille ja sertifioidun siemenperunan valvotussa tuotannossa oleville lohkoille, joilla toimenpiteen toteutus on mahdollinen. Siemenperunan tuotannossa oleva lohko on katettava kokonaan.

Yksivuotisten puutarhakasvien rivien kohdilta maanpinta on katettava oljella, hakkeella, ruohosilpulla, biohajoavalla kalvolla, katepaperilla tai muulla maaperälle haitattomalla orgaanisella materiaalilla. Sertifioidun siemenperunan tuotantoalalla rivien kohdat ja rivivälien maanpinta on katettava oljella.

Monivuotisten kasvien maanpinta on katettava rivien kohdilta oljella, hakkeella, ruoko- tai ruohosilpulla, biohajoavalla kalvolla tai muulla orgaanisella materiaalilla, katepaperilla tai leikattavalla nurmikatteella. Rivivälit on katettava joko riviväleihin perustettavalla leikattavalla nurmikatteella tai muulla maaperälle haitattomalla orgaanisella katteella. Lohkosta voi kattaa vain rivin tai rivivälin tai lohkon voi kattaa kokonaan.

Yksivuotisten puutarhakasvien katevaatimus on täytettävä kesäkuun loppuun mennessä. Esikasvin vaativilla kasveilla sekä salaattikasveilla, kiinankaalilla, kukkakaalilla tai parsakaalilla katevaatimus on täytettävä heinäkuun loppuun mennessä. Kate on säilytettävä sadonkorjuuseen asti ja monivuotisilla kasveilla kasvin kaikki viljelyvuodet. Leikattava nurmikate on perustettava ensimmäisenä sitoumusvuonna ja sen on peitettävä maanpinta viimeistään toisena sitoumusvuonna. Katettujen lohkojen ala voi vaihdella vuosittain viljelytilanteen mukaan.

Katetun rivin tai rivivälin katemateriaalin on peitettävä katettavan maan pinnasta 90 %. Leikattava nurmikate on pidettävä lyhyenä leikkaamalla se kasvukauden aikana riittävän usein.

Viljelijän on ilmoitettava vuosittain Vipu-palvelussa tai lomakkeella 102B ne lohkot, joilla toimenpidettä toteutetaan.

Puutarhakasvit on lueteltu liitteessä 4.

5.6. Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys

Toimenpiteen voi valita ensimmäisenä sitoumusvuonna. Toimenpiteessä tilalla täytyy olla jokaisena sitoumusvuotena vähintään 20 % sitoumusalasta kasvipeitteistä alaa kohdentamisalueella ja muulla alueella erikseen. Muussa tapauksessa toimenpide hylätään ja toimenpiteen korvaus peritään takaisin sitoumusajalta.

Peltojen talviaikaista kasvipeitteisyyttä koskevassa toimenpiteessä viljelijän on pidettävä liitteessä 5 tarkoitettujen kuntien alueella *(kohdentamisalue III*) vähintään 20, 40, 60 tai 80 % maatilan sitoumusalan kokonaispinta-alasta kasvukauden ulkopuolella kasvipeitteisenä. Edellä mainitun 20 % kasvipeitteisyyden voi toteuttaa myös kevennetyllä muokkauksella. Kohdentamisalueella III vähimmäiskasvipeitteen (20 %) ylittävillä aloilla on oltava kasvavaa kasvia tai kasvin sänkeä (*aito kasvipeitteisyys*).

Kohdentamisalueen III ulkopuolella maatilan sitoumusalan kokonaispinta-alasta vähintään 20, 40 tai 60 % on oltava kasvipeitteisiä kasvukauden ulkopuolella. Kasvipeitteisyyden voi toteuttaa joko kevennetyllä muokkauksella tai aidolla kasvipeitteisyydellä.

Talviaikaiseen kasvipeitteisyyteen voidaan hyväksyä seuraavat lohkot:

1. monivuotiset viljellyt nurmet, talven yli säilytettävät yksivuotiset nurmet ja ruokohelpi;
2. monivuotiset puutarhakasvit ja kumina;
3. viljan, öljykasvien (ml. öljyretikka ja valkosinappi), tattarin, siemenmausteiden ja kuitupellavan sekä härkäpavun, herneen ja lupiinin sänki ja suorakylvö sänkeen;
4. kerääjäkasvien viljely, jos kasvusto säilytetään seuraavaan kevääseen asti;
5. syysruis, ruisvehnä, syysvehnä, spelttivehnä ja muut syyskylvöiset viljat, syysrypsi, syysrapsi ja muut syyskylvöiset öljykasvit sekä muut syyskylvöiset kasvit ja keväällä korjattava pellava ja hamppu.

Kasvipeitteisyysvaatimusta ei voi kuitenkaan täyttää seuraavilla aloilla:

- suojavyöhyke
- monivuotinen ympäristönurmi
- luonnonhoitopeltonurmi
- viherlannoitusnurmi
- monimuotoisuuspellot (niittykasvit, riistakasvit, maisemakasvit)
- monivuotisten puutarhakasvien katettu ala (ympäristösitoumuksen lohkokohtainen toimenpide)
- edellisten ohjelmakausien erityistukisopimusalat: suojavyöhykkeen perustaminen ja hoito tai turvepeltojen pitkäaikainen nurmiviljely, jos sopimus on tehty peltoalueelle.

Kasvipeitteisyyden 20 % vähimmäisvaatimusta voi kohdentamisalueella III täyttää myös kevennetyllä syyssänkimuokkauksella vilja-, öljykasvi-, tattari-, siemenmauste-, kuitupellava- ja härkäpapulohkoilla, jos muokkaus tehdään kultivaattorilla, lautasäkeellä, joustopiikkiäkeellä, lapiorullaäkeellä tai rullailmastimella yhteen kertaan ajaen. Muulla alueella kevennetty syyssänkimuokkaus voi täyttää talviaikaisen kasvipeitteisyyden ehtoa kaikkiin prosenttirajoihin asti.

Kasvipeitteisyysvaatimusta voi täyttää myös

kesannoksi ilmoitetulla alalla, johon on kylvetty syysvilja tai syysöljykasvi tai joka on nurmen tai edellä 3) kohdassa tarkoitetun sängen peittämä. Sänkeä lukuun ottamatta kasvusto, joka tuhotaan kemiallisesti, ei voi täyttää kasvipeitteisyysvaatimusta.

Kasvipeitteinen ala voi vaihdella vuosittain. Kasvipeitteisyyden on säilytettävä lohkolla kylvömuokkaukseen tai vastaavaan viljelytoimenpiteeseen asti. Kasvipeitteiset lohkot on pyrittävä sijoittamaan vesistöihin ja valtaojiin rajoittuville lohkoille tai muille vesiensuojelun kannalta tärkeille lohkoille.

Ala, jolla toimenpidettä toteutetaan, tulee ilmoittaa kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle vuosittain, viimeistään 30.9.

5.7. Peltoluonnon monimuotoisuus

Toimenpiteen voi valita ensimmäisenä sitoumusvuonna (v.2015). Toimenpiteeseen ei tarvitse ilmoittaa joka sitoumusvuosi toimenpiteeseen liittyviä kasveja (viherlannoitusnurmet, monimuotoisuuspellot, kerääjäkasvit ja saneerauskasvit), muutoin kuin kasville määritettyjen ehtojen puitteissa.

Peltoluonnon monimuotoisuutta koskevassa toimenpiteessä viljelijän on perustettava viherlannoitusnurmia tai monimuotoisuuspeltoja tai viljeltävä kerääjäkasveja tai saneerauskasveja.

Kerääjäkasvit

Kerääjäkasvi on kylvettävä viimeistään 15.8. Kerääjäkasvilla tarkoitetaan kasvustoa, joka käyttää yksivuotisen varsinaisen viljelykasvin jälkeen maahan jääviä ja viljelykasvin tähteistä tai maasta vapautuvia ravinteita ja suojaa maata lisäämällä kasvipeitteisyyttä viljelykasvin sadonkorjuun jälkeen. Viljelykasvin on oltava yksivuotisena viljeltävä peltoviljelykasvi tai puutarhakasvi, ei kuitenkaan nurmikasvi. Kerääjäkasvi voi olla italianraiheinä tai muu heinä, apila tai muu nurmipalkokasvi. Yksivuotisilla puutarhakasveilla ja varhaisperunalla kerääjäkasvi voi olla myös hunajakukka, öljyretikka tai muokkausretiisi. Viljaa voidaan kylvää kerääjäkasviksi vain lohkolle, jossa on samana vuonna viljelty varhaisperunaa tai varhaisvihanneksia.

Kerääjäkasvin siemeniä on kylvettävä tasaisesti koko kasvulohkolle siten, että tavoitteena on peittävä kasvusto. Kerääjäkasvin avulla ei saa perustaa monivuotista nurmea, luonnonhoitopeltonurmea, monivuotista ympäristönurmea, viherlannoitusnurmea tai seuraavan vuoden viljelykasvustoa. Kerääjäkasvikasvustoa voi käyttää viherkesannon perustamiseen. Kerääjäkasvi voidaan kylvää varhaisperunaa tai varhaisvihanneksia kasvaneelle alalle kyseisten kasvien sadonkorjuun jälkeen tai hieman ennen sadonkorjuuta. Muita peltoviljelykasveja tai puutarhakasveja kasvavalle alalle kerääjäkasvi on kylvettävä kyseisen kasvin kylvön yhteydessä tai viimeistään sen oras- tai taimivaiheessa rikkakasviäestyksen, -ruiskutuksen tai muun vastaavan toimenpiteen yhteydessä. Kerääjäkasvia ei saa lannoittaa. Kasvuston voi muokata tai kyntää aikaisintaan 1.10. Kasvuston voi päättää kasvinsuojeluaineilla aikaisintaan 15.9.

Kerääjäkasveista maksetaan ympäristökorvausta enintään 25 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

Viherlannoitusnurmet

Viherlannoitusnurmen kasvusto on perustettava joko kasvukauden alussa tai edellisenä vuonna suojaviljan tai muun suojakasvin kanssa. Viherlannoitusnurmi on perustettava kylvämällä nurmi- tai heinäkasvien ja typensi-

tojakasvien siemeniä. Viherlannoitusnurmen perustamiseen käytettävän siemenen painosta vähintään 20 % on oltava typensitojakasvien siemeniä. Viherlannoitusnurmen voi päättää ennen syysviljan kylvöä. Jos seuraava viljelykasvi kylvetään keväällä, viherlannoitusnurmen saa päättää aikaisintaan 1.9. ja muokata aikaisintaan 1.10. Sama kasvulohko voi olla viherlannoitusnurmena enintään 3 vuotta peräkkäin, mukaan lukien kaikki aiemmat vuodet. Lannoituksessa on noudatettava taulukossa 3 ja 5 tarkoitettuja lannoitusrajoituksia. Viherlannoitusnurmen jälkeen kasvulohkolle ilmoitetulla kasvilla ei ole merkitystä.

Saneerauskasvit

Ympäristökorvausta saneerauskasveista voidaan myöntää viljelykierrossa peruna-, sokerijuurikas- tai avomaan puutarhakasveja vähintään yhden hehtaarin peltoalalla viljeleville maatiloille. Viljelykierroksi katsotaan hakuvuosi tai joku kolmesta aiemmasta vuodesta.

Saneerauskasvina on käytettävä öljyretikkaa, valkosinappia, samettikukkaa tai näiden seoksia. Öljyretikaksi katsotaan myös muokkausretikka. Saneerauskasvi on kylvettävä keväällä ja sen saa muokata maahan kahden kuukauden kuluttua kylvöstä. Kasvusto voidaan niittää tai murskata kasvukauden aikana. Sama kasvulohko voi olla saneerauskasvilla kylvettynä enintään 2 vuotta peräkkäin. Saneerauskasvia saa lannoittaa samalla tavalla kuin luonnonhoitopeltonurmea. Saneerauskasvia ei saa päättää kemiallisesti.

Saneerauskasveista maksetaan ympäristökorvausta enintään 25 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

Monimuotoisuuspellot

Monimuotoisuuspeltoja voi olla enintään 15 % maatilan sitoumusalasta. Edellä tarkoitettuja luonnonhoitopeltonurmia ja monimuotoisuuspeltoja voi olla yhteensä enintään 20 % maatilan sitoumusalasta liitteessä 5 (*kohdentamisalue II*) tarkoitettujen kuntien alueella ja enintään 15 % muulla alueella.

Monimuotoisuuspeltoja voivat olla riista- tai maisemakasveilla vuosittain perustettavat monimuotoisuuspellot tai niittykasveilla ja peltolinnuille soveltuvilla kasveilla perustettavat vähintään kaksivuotiset monimuotoisuuspellot. Monimuotoisuuspelto voi olla kokonainen peruslohko tai kasvulohko. Monimuotoisuuspeltona ilmoitettava kasvulohko voidaan perustaa myös yli 3 m leveänä kaistana lohkojen reunoille, etenkin etelään ja länteen avautuville reunoille sekä suurten peltoaukeiden keskelle.

Monimuotoisuuspeltojen perustaminen ja hoito

Peltoluonnon monimuotoisuutta koskevassa lohkokohtaisessa toimenpiteessä monimuotoisuuspellot on perustettava niittykasvien, peltolinnuille soveltuvien kasvien, riistakasvien tai maisemakasvien siemenseoksilla. Syyskylvöiset kasvit voidaan kylvää jo edellisen vuoden syksyllä. Kylvössä on pyrittävä käyttämään kotimaisia kasvilajeja ja kotimaassa tuotettuja siemeniä. Monimuotoisuuspellon kasvustoa ei saa perustaa suorakylvämällä edellisen vuoden nurmeen. Kasvuston voi perustaa kylvämällä sänkeen. Monimuotoisuuspeltoja voidaan lannoittaa kasvuston perustamisen yhteydessä peittävän kasvuston aikaansaamiseksi. Lannoituksessa on noudatettava taulukossa 3 ja 5 tarkoitettuja lannoitusrajoja.

Niittykasvien siemenseoksessa on oltava nurmiröllin, lampaannadan tai jäykkänadan ja vähintään yhden monivuotisen niittykasvin siemeniä. Niittykasvi voi olla harakankello, valkoailakki, ahdekaunokki, keltasaura-

mo, ketoneilikka, mäkitervakko, nurmikohokki, purtojuuri, puna-ailakki, päivänkakkara, ruusuruoho, särmäkuisma tai muu vastaava niittykasvi. Lisäksi seoksessa voi olla yksivuotisten niittykasvien, virnojen tai muiden yksivuotisten kasvien siemeniä.

Peltolinnuille tarkoitetun monimuotoisuuspellon siemenseoksessa voi olla edellä mainittujen lisäksi pienempiä määriä ruisvirnan, hunajakukan, kehäkukan tai muiden yksivuotisten kukkivien linnuille ravintoa tarjoavien kasvien siemeniä tai pellavien, durran, punahirssin, tattarin, hampun, maissin, auringonkukan, kinuan, rypsin, rapsin, kuminan, viljojen tai muiden vastaavien peltokasvien siemeniä. Viljojen siemeniä voi olla enintään 50 kg/ha. Apilat eivät ole toimenpiteessä hyväksyttäviä niittykasveja. Niittykasveilla perustettavat monimuotoisuuspellot on säilytettävä lohkolla kaksi kasvukautta. Kolmantena vuotena lohkon samaa kasvustoa ei voi korvausta haettaessa ilmoittaa niittykasveilla perustetuiksi monimuotoisuuspelloiksi. Lohkolle voidaan kuitenkin tällöin ilmoittaa luonnonhoitopeltonurmi tai joku muu kasvi. Lohkolle on kylvettävä uusi niittykasvikasvusto, jos lohko halutaan ilmoittaa niittykasveilla perustetuksi monimuotoisuuspelloksi.

Riista- ja maisemakasveilla perustettavat monimuotoisuuspellot on kylvettävä vuosittain ja kylvettäessä on pyrittävä riittävän kasvuston aikaansaamiseen. Riista- ja maisemakasveja voidaan viljellä samalla lohkolla yksi tai useampi kasvukausi ja ne on säilytettävä lohkolla ensimmäistä kasvukautta seuraavaan kevääseen.

Maisemakasvien siemenseoksessa on oltava vähintään kahden seuraavan kasvin siemeniä: auringonkukka, hunajakukka, sinimailanen, persianapila, keltalupiini, virnat, ruiskaunokki, malvat, kehäkukka, mesikät. Maisemakasviseoksessa voi olla myös nurmi- ja heinäkasveja, mutta niiden osuus siemenseoksesta voi olla enintään 30 %.

Riistakasvien siemenseoksessa on oltava vähintään kahden seuraavan kasvin siemeniä: viljat, tattari, auringonkukka, öljypellava, herne, rypsi, rapsi tai sinappi, rehukaali, rehurapsi, öljyretikka, rehujuurikkaat (rehusokerijuurikas, naattinauris tai turnipsi), heinäkasvit ja apilat. Heinäkasvien ja apilan riistakasviseoksissa on aina oltava myös jonkin yksivuotisen kasvin, joka ei ole heinä tai apila, siemeniä. Riistakasvit voidaan kylvää kaistoina. Riistakasvien siemenseoksella perustettavia monimuotoisuuspeltoja ei saa perustaa sellaisten teiden läheisyyteen, joiden liikennetiheys on yli 3000 autoa vuorokaudessa. (Ks. liikennetiheys[5])

Peltoluonnon monimuotoisuutta koskevassa lohkokohtaisessa toimenpiteessä monimuotoisuuspeltojen kasvuston niittäminen ei ole pakollista. Niiton ajankohdassa ja toteutuksessa on otettava huomioon luonnonvaraisten lajien elinolot, minkä vuoksi niittoa ei saa aloittaa ennen 1.8. Niitto on toteutettava siten, että se ei vaaranna lintujen pesintöjä ja nisäkkäiden poikasia. Niittoa ei saa tehdä kiertämällä lohkoa reunoilta keskelle päin, ellei lohkon keskelle jätetä niittämätöntä kaistaa. Niittojätteen voi korjata pois ja hyödyntää taloudellisesti. Riistakasvien siemenseoksilla kylvettyjen peltojen kasvusto on käytettävä riistan ruokintaan joko monimuotoisuuspellolla, sen läheisyydessä tai erillisellä ruokintapaikalla. Monimuotoisuuspeltojen kasvusto on vaikeissa rikkakasvitilanteissa niitettävä ja puiden ja pensaiden kasvu on estettävä.

Monimuotoisuuspelloilla ei voi kylvön jäl-

[5] http://www.liikennevirasto.fi

keen käyttää kasvinsuojeluaineita. Monimuotoisuuspeltoja ei voi muokata muutoin kuin kasvuston perustamisen ja päättämisen yhteydessä. Monimuotoisuuspeltoja ei saa laiduntaa.

Maisema- ja riistakasvikasvuston voi päättää aikaisintaan kylvöä seuraavana keväänä, niittysiemenkasvuston toisen vuoden jälkeen 1.9. alkaen tai 15.7. alkaen, jos kasvusto päätetään syyskylvöisten kasvien kylvöön. Jos syksyllä ei kylvetä uutta kasvustoa, päättäminen on tehtävä mahdollisimman myöhään syksyllä tai vasta seuraavana keväänä.

5.8. Puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu

Toimenpiteen voi valita ensimmäisenä sitoumusvuonna. Toimenpiteeseen valittu kasvinsuojelumenetelmä ja lohkojen ala voi vaihdella vuosittain, mutta maatilan on viljeltävä vuosittain vähintään yhdellä lohkolla (min. 0,05 ha) sellaista kasvia, jolla vaihtoehtoisia kasvinsuojelumenetelmiä käytetään. Muussa tapauksessa toimenpide hylätään ja toimenpiteen korvaus peritään takaisin sitoumusajalta.

Puutarhakasvien vaihtoehtoista kasvinsuojelua koskevan toimenpiteen voivat valita ne maatilat, joiden viljelemille puutarhakasveille tai osalle niistä on olemassa vaihtoehtoinen torjuntamenetelmä. Kasvinsuojelumenetelmänä voidaan käyttää makroeliövalmisteita, mehilästen levittämiä mikrobiologisia kasvinsuojeluaineita ja kasvutunneleita (*menetelmäryhmä 1*). Kasvinsuojelumenetelmänä voidaan käyttää myös tuhohyönteisverkkoja, mekaanisesti levitettäviä mikrobiologisia kasvinsuojeluaineita sekä rikkakasvien torjuntaa tunnistavalla haralla, traktorikäyttöisellä liekittimellä tai muulla vastaavalla laitteella (*menetelmäryhmä 2*). Makroeliövalmisteiden, pölyttäjähyönteislajien ja –tuotteiden sekä mikrobiologisten kasvinsuojeluaineiden on oltava Suomessa kyseiseen käyttöön hyväksyttyjä.

Viljelijän on käytettävä kasvinsuojelussa ensisijaisesti kyseiselle kasvilajille tai kasvintuhoojalle soveltuvaa biologista tai mekaanista kasvinsuojelumenetelmää sellaisenaan. Jos viljelijä toteaa seurannan perusteella, että torjunta on epäonnistunut, sitä voidaan täydentää kemiallisin kasvinsuojelumenetelmin. Kemiallisen torjunnan käytön perustelut on kirjattava lohkokohtaisiin muistiinpanoihin. Korvauskelpoiselle kasvulohkolle voi valita vain yhden kasvinsuojelumenetelmän ja sitä on toteutettava koko lohkolla. Menetelmäryhmään 1 kuuluvia kasvinsuojelumenetelmiä ei voi valita yksivuotisten puutarhakasvien lohkolle.

Puutarhakasvien vaihtoehtoista kasvinsuojelua koskevassa lohkokohtaisessa toimenpiteessä on käytettävä vähintään yhtä taulukossa 8 määritellyistä kasvintuhoojakohtaisista kasvinsuojelumenetelmistä. Käytetystä kasvinsuojelumenetelmästä ja torjunnan onnistumisesta on tehtävä lohkokohtaisia muistiinpanoja.

Menetelmäryhmään I kuuluvia kasvinsuojelumenetelmiä käytettäessä on hankittava menetelmän mukaiset valmisteet tai torjuntaeliöt. Jos kasvinsuojelumenetelmään kuuluu mehiläisten käyttäminen valmisteen levityksessä, alueella on oltava viljelijän hallinnassa olevia mehiläispesiä vähintään kaksi kappaletta hehtaaria kohden. Mehiläispesissä on oltava asianmukainen kasvinsuojeluaineen levitinlaite sekä erilliset ulostulo- ja sisäänmenoaukot mehiläisille. Kasvutunneleita käytettäessä lohkolla on oltava kevytrakenteinen

muovilla katettu kasvutunneli tai kausikasvihuone. Kasvutunneleita tai kausikasvihuoneita on oltava sellainen määrä, että ne kattavat sen alueen, jolla toimenpidettä toteutetaan.

Menetelmäryhmään II kuuluvia kasvinsuojelumenetelmiä käytettäessä on hankittava menetelmän mukaiset valmisteet. Jos kasvinsuojelumenetelmänä on hyönteisverkkojen käyttö, on käytettävä hyönteistorjuntaan tarkoitettuja verkkoja, joiden on katettava koko se ala, jolla toimenpidettä toteutetaan. Jos valittu kasvinsuojelumenetelmä on rikkakasvien torjunta, kasvusto on harattava tarkkuusharalla, joka on varustettu kasvin tai kasvirivin tunnistavalla optisella, sähköisellä tai satelliittipaikannukseen perustuvalla järjestelmällä, tai vaihtoehtoisesti liekitettävä traktorikäyttöisellä liekittimellä. Haraus- tai liekityskertoja on oltava kasvukauden aikana vähintään kaksi. Traktorikäyttöistä liekitintä tai optista haraa käytettäessä kalusto kasvinsuojeluun on joko oltava maatilalla tai kasvinsuojelu voidaan teettää urakointipalveluna.

Viljelijän on käytettävä kullekin kasvilajille sopivia taulukossa 8 tarkoitettuja seurannan apuvälineitä tai vastaavaa menetelmää, jolla seurataan vaihtoehtoisen kasvinsuojelun onnistumista. Viljelijän on tehtävä lohkokohtaisia muistiinpanoja kasvuston tai kasvituhoojien tarkkailusta ja torjunnasta sekä tarvittaessa pystyttävä osoittamaan ostokuitti tiettyjen valmisteiden hankinnasta tai urakointityöstä.

Viljelijän on ilmoitettava sähköisessä haussa tai lomakkeella 102B ne lohkot, joilla toimenpidettä toteutetaan ja käytetty kasvinsuojelumenetelmä.

6. Lohkokohtaisten toimenpiteiden valinta

Viljelijä voi esim. sitoumuksen siirron tai muun alempana mainitun syyn yhteydessä vaihtaa lohkokohtaisia toimenpiteitä sitoumusehtojen puitteissa lomakkeella 479. Toimenpiteitä on noudatettava lohkoilla kunkin toimenpiteen ehtojen mukaan.

6.1. Valinnan rajoitukset ympäristösitoumuksen sisällä

Tilalla voi olla samanaikaisesti toinen toimenpiteistä

- lietelannan sijoittaminen peltoon tai;
- ravinteiden ja orgaanisen aineksen kierrättäminen

Toimenpidekohtaiset rajoitteet

Toisensa poissulkevat toimenpiteet

- orgaanisen katteen käyttö puutarhakasveilla ja siemenperunalla; tai
- puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu; tai
- peltoluonnon monimuotoisuus- toimenpiteen "kerääjäkasvit"

Lohkolle voi valita toisen toimenpiteistä

- "suojavyöhykkeet" ympäristönhoitonurmet toimenpiteestä; tai
- valumavesien hallinta.

Jos kasvulohkon kasvina on kumina, lohkolle ei voi valita toimenpiteitä;

- orgaanisen katteen käyttö puutarhakasveilla ja siemenperunalla;
- puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu.
- "kerääjäkasvit" –toimenpiteestä ei makseta

6.2. Valinnan rajoitukset luonnonmukaisen tuotannon sitoumukseen liittyen

Viljelijä, joka on antanut sitoumuksen luonnonmukaisesta tuotannosta tai luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta, voi antaa samoista lohkoista ympäristösitoumuksen.

Viljelijä, joka antanut luomusitoumuksen, ei voi kuitenkaan valita toimenpiteitä

- puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu; tai
- "viherlannoitusnurmet" peltoluonnon monimuotoisuus toimenpiteestä.

6.3. Lohkokohtaisen toimenpiteen valitseminen ja vaihtaminen sitoumuskauden aikana

Viljelijä voi valita lohkokohtaisen toimenpiteen ympäristönhoitonurmet ja ilmoittaa lohkolle suojavyöhykkeen mikäli peltoalalla on ollut voimassa edellisten ohjelmakausien erityisympäristötukisopimus luonnon ja maiseman monimuotoisuuden edistämisestä tai suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta. Alan pitää täyttää myös toimenpiteiltä vaaditut ehdot.

Viljelijä voi valita toimenpiteen ympäristön-

hoitonurmet ja ilmoittaa lohkolle monivuotiset ympäristönhoitonurmet, mikäli peltoalalla on ollut voimassa edellisen ohjelmakauden sopimus turvepeltojen pitkäaikaisesta nurmiviljelystä. Alan pitää täyttää myös toimenpiteiltä vaaditut ehdot.

Aloittaessaan puutarhakasvien viljelyn tai lisätessään niiden viljelyalaa viljelijä voi valita puutarhakasvien toimenpiteen. Lisäysalaa ei ole määritelty.

Voit lisätä sitoumukselle koko sitoumuskauden ajan toteutettavan toimenpiteen, jos sinulle siirtyy sellaisia lohkoja, joilla aiemmin sitoutunut on toteuttanut koko sitoumusajan toimenpidettä ja itse jatkat toimenpidettä lohkolla. Eli voit lisätä esim. "Ympäristönhoitonurmet" –toimenpiteen, jos edellisen sitoutuneen lohkolla on toteutettu:

- "Suojavyöhyke" tai "Monivuotinen ympäristönurmi" tai
- "Valumavesien hallinta"- toimenpiteen, jos edellisen lohkolla on toteutettu "Säätösalaojitus" tai "Säätökastelu tai kuivatusvesien kierrätys".

1) viljelijä lopettaa puutarhakasvien viljelyn tai aloittaa tai lisää niiden vuosittaisen viljelyn vähintään yhden hehtaarin tasolle;

- Vaihto liittyy pelkästään puutarhatoimenpiteeseen, eli puutarhatoimenpide tulee ottaa
  sitoumukseen tai siitä tulee luopua.

2) kesken sitoumuskauden tapahtuu sukupolvenvaihdos tai muu koko maatilan tai sen osan hallinnansiirto ja sitoumus siirretään;

- Sitoumuksen vastaanottaja voi vaihtaa kaikki sitoumuksen toimenpiteet tai esim. vain yhden , toimenpiteiden määrä ei voi lisääntyä.
- Toimenpiteet pysyvät samana aiemmin sitoutuneella, jos hän jatkaa sitoumusta.

3) viljelijä aloittaa luonnonmukaisen tuotannon harjoittamisen ja antaa sitä koskevan sitoumuksen tai lo-pettaa kyseisen tuotannon harjoittamisen; tai

- Voit vaihtaa kaikki toimenpiteet tai vain esim. yhden toimenpiteen, toimenpiteiden määrä ei voi lisääntyä.

4) ympäristösitoumusta muutetaan maaseutuasetuksen (1305/2013)15 artiklassa tarkoitetun ympäristöön liittyvän neuvonnan perusteella, neuvoja puoltaa muuttamista, sitoumuksen ympäristötavoitteet eivät heikkene ja valitusta toimenpiteestä maksettavan ympäristökorvauksen määrä hehtaarilta ei ylitä vaihdettavasta toimenpiteestä hehtaarilta maksettavaa korvausmäärää.

- Tässä katsotaan pelkästään sitä, kuinka paljon korvausta maksetaan hehtaarille, eli tilan saamaa kokonaiskorvausmäärää ei tarkastella.
- Korvauksen nousuehto koskee vain neuvonnan kautta tehtäviä muutoksia, ei muita muu-tosmahdollisuuksia.
- Tässä muutosmahdollisuudessa huomioidaan päätoimenpidetason mahdolliset korvaus-tasot, eli suojavyöhykkeen korvaustasoa ei oteta huomioon, koska sitä ei voi enää ilmoittaa
  - Esim. Voit vaihtaa lietelannan sijoittamisen 40 €/ha talviaikaiseen kasvipeittei-syyteen muulla alueella, koska voit saada siitä enintään 11 €/ha, mutta et kohden-tamisalueella, koska voit saada siitä 54 €/ha

5) viljelijä voi vaihtaa lohkokohtaisen toimenpiteen peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys toiseen toimenpiteeseen, jos maa-

tilan sitoumusalasta vähintään 20% alalla kohdentamisalueella tai muulla alueella on suojavyöhyke, monivuotinen ympäristönurmi, luonnonhoitopeltonurmi, viherlannoitusnurmi, monimuotoisuuspelto, monivuotisten puutarhakasvien katettu ala tai edellisten ohjelmakausien erityistukisopimus suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta, ravinnekuormituksen tehostetusta vähentämisestä tai turvepeltojen pitkäaikaisesta nurmiviljelystä vuonna 2017.

Et voi luopua lohkokohtaisesta toimenpiteestä vaihtamalla sitä toiseen, jos kyseessä on koko si-toumuskauden ajan toteutettavasta lohkokohtaisesta toimenpiteestä.

Et voi vaihtaa "Ympäristönhoitonurmet" –toimenpidettä toiseen toimenpiteeseen, jos olet il-moittanut suojavyöhykkeitä tai monivuotisia ympäristönurmia jollekin tilasi lohkolle.
Et voi vaihtaa "Valumavesien hallinta" –toimenpidettä toiseen toimenpiteeseen, jos olet ilmoittanut lohkoja valumavesien hallinta -toimenpiteeseen jollekin tilasi lohkolle
Viljelijän on ilmoitettava lohkokohtaisen toimenpiteen vaihtamisesta kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään 15.6. kyseisenä vuonna. Jos vaihtamisesta ilmoitetaan myöhemmin, uuden toimenpiteen toteutus voidaan aloittaa ja muutoksen mukainen ympäristökorvaus maksaa seuraavan sitoumusvuoden alusta alkaen.

6.4. Lohkokohtaisesta toimenpiteestä luopuminen

- Lohkokohtaisesta toimenpiteestä voi luopua, jos sitoumus tai sitoumuksen osa siirretään, johon toimenpide liittyy (1305/2013 47 artiklan 2 kohta)
  - Et voi luopua toimenpiteestä, jos hallintaasi jää lohko, jolla toteutat koko sitoumuskauden ajan toteutettavaa toimenpidettä.
- Puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu toimenpiteestä on luovuttava, jos viljelijä antaa sitoumuksen luonnonmukaisesta tuotannosta
- Puutarhatilan lohkokohtaisesta toimenpiteestä voi luopua, jos puutarhakasvien viljelyala vähenee alle yhden hehtaarin.
- Peltojen talviaikaisen kasvipeitteisyyden toimenpiteestä voi luopua, jos maatilan sitoumusalasta vähintään 80% kohdentamisalueella tai vähintään 60% kohdentamisalueen ulkopuolella on suojavyöhyke, monivuotinen ympäristönurmi, luonnonhoitopeltonurmi, viherlannoitusnurmi, monimuotoisuuspelto, monivuotisten puutarhakasvien katettu ala tai edellisten ohjelmakausien erityistukisopimus suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta, ravinnekuormituksen tehostetusta vähentämisestä tai turvepeltojen pitkäaikaisesta nurmiviljelystä vuonna 2017.

7. Toimenpiteiden korvaustasot

Ympäristökorvausta maksetaan tilakohtaisista ja lohkokohtaisista toimenpiteistä seuraava euromäärä hehtaarilta:

	euroa/vuodessa
ravinteiden tasapainoinen käyttö	
➢ Peltoviljelykasvit	54
➢ puutarhakasvit ja kumina	200
lietelannan sijoittaminen peltoon	40
ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrät.	40
Valumavesien hallinta	
➢ säätösalaojitus	70
➢ säätökastelu tai kuivatusvesien kierrätys	250
ympäristönhoitonurmet	
➢ Suojavyöhykenurmet kohdentamisalueella	500
➢ suojavyöhykenurmet muulla alueella	450
➢ monivuotiset ympäristönurmet	50
➢ luonnonhoitopeltonurmet kohd.alueella	120
➢ luonnonhoitopeltonurmet muulla alueella	100
orgaanisen katteen käyttö puutarhakasveilla ja siemenperunalla	
➢ yksivuotiset puutarhakasvit	300
➢ monivuotiset puutarhakasvit	500
peltoluonnon monimuotoisuus	
➢ viherlannoitusnurmet	54
➢ kerääjäkasvit	100
➢ monimuotoisuuspellot	300
➢ saneerauskasvit	300
puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu	
➢ ryhmä 1	500
➢ ryhmä 2	350

Peltojen talviaikaista kasvipeitteisyyttä koskevasta toimenpiteestä maksetaan ympäristökorvausta viljelijän ilmoittaman kasvipeitteen osuuden mukaan seuraava euromäärä hehtaarilta:

%- osuus	kohdentamisalue	muu alue
20	4	4
40	18	9
60	36	11
80	54	11

8. Ympäristökorvauksen maksaminen

Korvauksen maksamisen edellytyksenä on, että ympäristösitoumuksen antanut viljelijä hakee ympäristökorvauksen maksua vuosittain sähköisessä haussa tai lomakkeella 101B.

Viljelijälle maksettavan ympäristökorvauksen määrän sitoumusvuodelta on oltava vähintään 100 euroa, jotta korvaus voidaan maksaa.

Viljelijä voi ilmoittaa vuosittaisella tukihakemuksellaan osan pelloistaan siten, että niille ei haeta kyseisenä vuonna ympäristökorvauksen maksua. Kyseisestä alasta on kirjallisesti ilmoitettava, ettei ympäristökorvauksen maksua haeta kyseiselle lohkolle.

8.1. Peltoalat, joista korvausta maksetaan

Ympäristökorvaus voidaan maksaa ympäristösitoumukseen sisältyvistä korvauskelpoisista aloista, jotka on ilmoitettu vuosittain tukihakemuksella Maaseutuviraston määräämällä tavalla ja jotka ovat viljelijän hallinnassa viimeistään 15.6. kyseisenä vuonna.

Ympäristökorvaus voidaan maksaa pelto- ja puutarhakasvien viljelyksessä olevasta peltoalasta.Jos kasvulohkolla on talvehtimistuhoja, ympäristökorvaus voidaan maksaa edellyttäen, että viljellyn peltoalan hoito täyttää täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetussa valtioneuvoston asetuksessa asetetut vaatimukset ja että pääosalla lohkon pinta-alasta on korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottava kasvusto. Jollei pääosalla lohkoa ole mahdollista talvehtimistuhojen vuoksi tuottaa korjuu- ja markkinakelpoista satoa, lohkosta ei voida maksaa korvausta, ellei talvehtimistuho-aluetta kylvetä keväällä uudelleen.

Omaksi kasvulohkokseen erotetusta suojakaistasta voidaan maksaa ympäristökorvausta nurmesta. Pienin korvauskelpoinen kasvulohko, josta voidaan maksaa ympäristökorvausta, on 0,05 ha.

8.2. Peltoalat, joista ympäristökorvausta ei makseta

Kasvimaasta, pysyvistä kasvihuonealoista, tilapäisesti viljelemättömästä eikä viljelemättömästä alasta ei makseta ympäristökorvausta.

Ympäristökorvausta ei makseta alasta, jota koskee edellisten ohjelmakausien sopimus monivaikutteisen kosteikon hoidosta.

Metsäpuiden taimiaineiston tuottamisesta, puuvartisten energiakasvien alasta ja muun hampun kuin Euroopan unionin kokonaan rahoittamaan perustukeen oikeuttavan hampun alasta ei makseta ympäristökorvausta.

8.3. Maksamisen rajoituksia ympäristökorvauksen sisällä

Ravinteiden tasapainoinen käyttö (RTK)

Ravinteiden tasapainoinen käyttö- toimenpiteestä ei makseta

- kesannoille

- pysyville nurmille, jotka eivät ole maankäyttölajiltaan peltoa
- suojavyöhykkeille
- luonnonhoitopeltonurmille
- viherlannoitusnurmille
- monimuotoisuuspelloille
- kurki-, hanhi- ja joutsenpelloille

Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys

Toimenpiteestä peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys ei makseta ympäristökorvausta lohkoille:

1. joille on ilmoitettu ympäristösitoumukseen sisältyvä suojavyöhyke, monivuotinen ympäristönurmi, luonnonhoitopeltonurmi, viherlannoitusnurmi, monimuotoisuuspelto tai toimenpide "orgaanisen katteen käyttö puutarhakasveilla ja siemenperunalla";
2. joita koskee edellisen ohjelmakauden erityistukisopimus ravinnekuormituksen tehostetusta vähentämisestä, suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta tai turvepeltojen pitkäaikaisesta nurmiviljelystä;
3. joille on ilmoitettu kesanto; tai
4. jotka on ilmoitettu viherryttämistuen ekologiseksi alaksi.

Lietelannan sijoittaminen peltoon

Toimenpiteestä lietelannan sijoittaminen peltoon maksetaan ympäristökorvausta enintään 60 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

Ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen

Toimenpiteestä ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen maksetaan ympäristökorvausta enintään 60 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

Ympäristönhoitonurmet

Toimenpiteen ympäristönhoitonurmet suojavyöhykkeistä maksetaan ympäristökorvausta vain sellaisesta ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta, joka on vuonna 2015 ollut suojavyöhykkeenä ja jonka viljelijä on tukihakemuksessaan ilmoittanut myöhempinä vuosina suojavyöhykkeenä.

Peltoluonnon monimuotoisuus

Toimenpiteen peltoluonnon monimuotoisuus kerääjäkasveista ja saneerauskasveista maksetaan ympäristökorvausta enintään 25 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

8.4. Maksamisen rajoituksia luonnonmukaiseen tuotantoon liittyen

Viljelijälle, joka on antanut sitoumuksen luonnonmukaisesta tuotannosta tai luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta ja valinnut toimenpiteen "lietelannan sijoittaminen peltoon" tai " ravinteiden ja orgaanisen aineksen kierrättäminen", voidaan maksaa korvausta vain sellaisista orgaanisista lannoitevalmisteista, jotka ovat luonnonmukaisessa tuotannossa sallittuja.

8.5. Maksamisen rajoituksia viherryttämistukeen liittyen

Viljelyn monipuolistaminen

Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys -toi-

menpiteestä ei makseta ympäristökorvausta, jos viljelijä on vapautettu viherryttämistuen viljelyn monipuolistamisvaatimuksesta. Vapautus koskee tilaa:

1. jolla yli 75 % peltoalasta käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien tuotantoon, on kesannolla tai käytetään näiden käyttötapojen yhdistelmään, edellyttäen, että näiden käyttötapojen ulkopuolelle jäävä peltoala on enintään 30 ha; tai
2. jolla yli 75 % tukikelpoisesta maatalousmaasta on pysyvää nurmea, jota käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien tuotantoon, edellyttäen, että näiden käyttötapojen ulkopuolelle jäävä peltoala on enintään 30 ha.

Pysyvä nurmi

Jos lohko on pysyvää nurmea, lohkolle ei voi maksaa toimenpiteistä

- ympäristönhoitonurmet
- peltoluonnon monimuotoisuus toimenpiteessä viherlannoitusnurmista

Ekologinen ala

Peltojen **talviaikainen kasvipeitteisyys-toimenpiteestä ei makseta** ympäristökorvausta, jos viljelijä on vapautettu viherryttämistuen ekologisen alan vaatimuksesta. Vapautus koskee tilaa

1. jolla yli 75 % peltoalasta käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien tuotantoon, on kesannolla, käytetään palkokasvien viljelyyn tai käytetään näiden käyttötapojen yhdistelmään, edellyttäen, että näiden käyttötapojen ulkopuolelle jäävä peltoala on enintään 30 ha tai;
2. jolla yli 75 % tukikelpoisesta maatalousmaasta on pysyvää nurmea, jota käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien tuotantoon, edellyttäen, että näiden käyttötapojen ulkopuolelle jäävä peltoala on enintään 30 ha

Ympäristönhoitonurmien suojavyöhyke-, monivuotiset ympäristönurmet- tai luonnonhoitopeltonurmet -toimenpiteistä ei makseta, jos viljelijä on vapautettu viherryttämistuen ekologisen alan vaatimuksesta siksi, että

- tilalla on heinä- tai muita nurmirehukasveja, kesantoa ja/tai palkokasveja yli 75 % peltoalasta ja jäljelle jäävä peltoala on enintään 30 ha
- tilalla on pysyvää nurmea ja/tai heinä- ja muita nurmirehukasveja yli 75 % maatalousmaasta ja jäljelle jäävä peltoala on enintään 30 ha.

Jos viljelijä on valinnut **peltoluonnon monimuotoisuus** -toimenpiteen, "kerääjäkasvit"-toimenpiteestä ei makseta ekologiselle alalle. "Viherlannoitusnurmet"- toimenpiteestä ei makseta, jos se oikeuttaa ekologisen alan vaatimuksesta vapautumiseen.

Ekologisen alan typensitojakasvialalle ei makseta korvausta

- talviaikaisesta kasvipeitteisyydestä
- peltoluonnon monimuotoisuudesta (kerääjäkasvit)

8.6. Enimmäiskorvaustasojen ylittyminen

Ympäristökorvauksen enimmäiskorvaustasot kasvulohkolle vuosittain ovat

- 600 €/ha yksivuotisten viljelykasvien kasvulohkot
- 900 €/ha monivuotisten puutarhakasvien kasvulohkot
- 450 €/ha muiden kasvien kasvulohkot (mm. nurmet)

Jos enimmäiskorvaustaso lohkolla ylittyy, ympäristökorvausta ei makseta valumavesien hallinta toimenpiteen säätökastelu ja kuivatusvesien kierrätys alatoimenpiteestä, jos viljelijä on valinnut lohkolle samanaikaisesti toimenpiteen

- orgaanisen katteen käyttö puutarhakasveilla ja siemenperunalla
- puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu
- "saneerauskasvit" peltoluonnon monimuotoisuus toimenpiteestä

Viljelijää kuullaan, jos enimmäiskorvaustaso ylittyy muutoin kuin sitoumusehdoissa mainitun maksujärjestyksen perusteella.

9. Sitoumusala ja korvauskelpoiset lohkot

9.1. Sitoumuksenalainen peltoala

Viljelijän on noudatettava ympäristösitoumuksen perustasoa, vähimmäisvaatimuksia ja ympäristökorvauksen tilakohtaisen toimenpiteen ehtoja koko maatilan alueella, vaikka ympäristökorvausta voidaan maksaa vain sitoumusalalle.

Jos viljelijän hallinnassa olevassa peltoalassa tapahtuu muutoksia, niistä on ilmoitettava vuosittain kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Muutoksella tarkoitetaan myös jäljempänä selvitetyn korvauskelpoisen lohkon poistamista maatalouskäytöstä.

Sitoumusala ja korvauskelpoinen peltoala eroavat toisistaan

Sitoumusala

- on korvauskelpoista peltoalaa
- saa ympäristökorvauksen maksun

Korvauskelpoisuus

- on maankäyttölajiltaan peltona pysyvän peruslohkon ominaisuus
- voi olla sitoumuksen ulkopuolisella lohkolla

Korvauskelpoiselle sitoumusalalle maksetaan ympäristökorvausta. Korvauskelpoiselle peltoalalle ei makseta ympäristökorvausta, jos se ei kuulu ympäristösitoumukseen.
Lohko säilyy korvauskelpoisena, vaikka siitä ei haeta ympäristökorvausta tai se vuokrataan tai myydään viljelijälle, jolla ei ole voimassa olevaa ympäristösitoumusta.

Lohko menettää korvauskelpoisuuden vain, jos lohko ei ole enää maankäyttölajiltaan peltoa.

9.2. Vähimmäispinta-ala

Viljelijä voi jatkaa siirrettyä sitoumusta edellyttäen, että hänellä on 1.5.2015 hallinnassaan vähintään 5 ha, tai puutarhakasvien viljelyssä 1 ha sellaista peltoalaa, joka on korvauskelpoista tai joka voidaan hyväksyä korvauskelpoiseksi.

Edellisten ohjelmakausien pellolla sijaitsevat maatalouden ympäristötuen erityistukisopimuslohkot ja ympäristökorvauksen ympäristösopimuslohkot luetaan vähimmäispinta-alaan, jos kyseiset peruslohkot on ilmoitettu ja hyväksytty korvauskelpoisiksi. Vähimmäispinta-alaan luetaan mukaan myös 20-vuotiseen erityistukisopimukseen sisältyvä alue, jos sopimus on tehty peltoa koskevaksi.

Vähimmäispinta-alassa voidaan huomioida korvauskelpoiset lohkot, joiden pinta-ala on vähintään 0,01 ha.

10. Sitoumusalan muutosmahdollisuudet

10.1. Lohkojen liittäminen sitoumukseen

Ympäristösitoumukseen voi liittää peltoalan, jonka toinen ympäristösitoumuksen antanut viljelijä on ilmoittanut edellisenä vuonna sitoumuksellaan.

10.2. Alan poistaminen ympäristösitoumuksesta

Sitoumusalaa voidaan sitoumuskauden aikana siirtää ilman seuraamuksia toiselle viljelijälle, jolla on ympäristösitoumus tai viljelijälle, jolla ei ole ympäristösitoumusta.

Jos ympäristösitoumukseen sisältyvä viljelijän hallinnassa oleva ja hallinnassa säilyvä korvauskelpoinen lohko ilmoitetaan ensimmäisen sitoumusvuoden jälkeen viljelemättömäksi tai se todetaan sellaiseksi valvonnassa, se katsotaan sitoumuksesta poistetuksi pinta-alaksi ja se menettää korvauskelpoisuutensa ja siihen kohdistuu takaisinperintä.

Myös ympäristösitoumukseen sisältynyt ala, joka poistetaan maatalouskäytöstä perustuesta, viherryttämistuesta ja nuoren viljelijän tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (234/2015) 7 §:ssä tarkoitetulla tavalla, katsotaan sitoumuksesta poistetuksi pinta-alaksi ja se menettää korvauskelpoisuutensa. Viljelijän on maksettava tällaiselle sitoumuksesta poistetulle alalle maksettu korvaus takaisin.

Viljelijä ei ole vastuussa hallinnan siirron jälkeen tapahtuvasta peruslohkon korvauskelpoisuuden häviämisestä. Alalle maksettuun korvaukseen ei tällöin kohdistu takaisinperintää edelliselle sitoutuneelle viljelijälle.

10.3. Alan lisääminen korvauskelpoiseen peruslohkoon

Ympäristösitoumukseen sisältyvään peruslohkoon ei voi lisätä korvauskelvotonta alaa.

10.4. Korvauskelpoisuuden vaihtaminen

Viljelijä voi vaihtaa korvauskelpoisuuden korvauskelpoisen ja korvauskelvottoman alan välillä. Edellytyksenä on, että korvauskelpoisuus vaihdetaan pois koko peruslohkolta. Peruslohko voidaan vaihdon yhteydessä jakaa. Korvauskelpoisuutta ei saa vaihtaa, jos vaihdettava peltoala on tilakohtaisesti alle 0,5 ha.

Korvauskelpoisuutta ei saa vaihtaa, jos vaihto johtaa korvauskelpoisen alan kasvamiseen. Korvauskelpoisuutta ei saa vaihtaa eri korvausalueiden välillä, jos maksettava korvausmäärä hehtaarilta kasvaisi korvausalueen vaihdon vuoksi. Korvauskelpoisuuden saa vaihtaa vain pysyvästi. Korvauskelpoisuutta saa vaihtaa vain viljelijän omistuksessa olevien alojen välillä.

Korvauskelpoisuuden vaihtoa haetaan lomakkeella 471.

11. Sitoumuksen siirtäminen ja sitoumuksen loppuminen

11.1. Sitoumuksen siirtäminen

Sitoumuksen tai sitoumuksen osan siirtämistä on haettava 15 työpäivän kuluessa siirron kohteena olevan alan omistus- tai hallintaoikeuden siirtymisestä.

Jos koko sitoumusala tai osa sitoumusalasta siirretään toiselle henkilölle sitoumuksen voimassaoloaikana, toinen henkilö voi jatkaa sitoumusta siirretyllä alalla. Jos toinen henkilö ei jatka sitoumusta siirretyllä alalla, sitoumus raukeaa siirretyn alan osalta eikä siirrettyyn alaan kohdistu takaisinperintää.

11.2. Sitoumuksen raukeaminen ja sitoumuksesta luopuminen

Raukeaminen

Sitoumus raukeaa, jos korvauskelpoinen ala laskee sitoumuksen tai sitoumuksen osan siirtämisen johdosta alle vaaditun vähimmäisalan. Raukeamisesta ei seuraa takaisinperintää.

Luopuminen

Jos viljelijä luopuu kirjallisesti sitoumuksesta ennen sitoumuskauden päättymistä, maksettu korvaus peritään takaisin. Maksettua ympäristökorvausta ei kuitenkaan peritä takaisin seuraavissa tapauksissa:

Sitoumuksesta luopumisen syynä on ylivoimainen este tai poikkeuksellinen olosuhde, joihin luetaan erityisesti seuraavat tilanteet:

1. tuensaajan kuolema;
2. tuensaajan pitkäaikainen kyvyttömyys harjoittaa ammattiaan;
3. tilaan merkittävällä tavalla vaikuttava ankara luonnonmullistus;
4. tilan kotieläinrakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;
5. eläinkulkutauti tai kasvitauti, joka vahingoittaa viljelijän koko karjaa tai osaa siitä, tai vastaavasti viljelykasveja; tai
6. koko tilan tai sen merkittävän osan pakkolunastus, jos kyseinen pakkolunastus ei ollut ennakoitavissa hakemuksen jättöpäivänä.

Hakijan on esitettävä ylivoimaisesta esteestä tyydyttävät todisteet kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Esimerkiksi työkyvyttömyyseläkkeen osalta tällainen on lääkärinlausunto hakijan terveydentilasta.

Ympäristökorvauksessa korvausta vähennetään siltä osin kuin tuen kautta korvattavia lisäkustannuksia tai tulonmenetyksiä ei ole toteutunut ennen ylivoimaista estettä tai poikkeuksellista olosuhdetta.

Sitoumuksesta luopumisella tarkoitetaan myös tilannetta, jossa ympäristökorvaukseen sitoutunut ei hae vuosittaista maksua eikä hakematta jättämisen syynä ole edellä tarkoitettu ylivoimainen este tai poikkeuksellinen olosuhde. Tällaisessa tapauksessa kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen kuulee hakijaa ennen mahdollista korvauksen takaisinperintää ja sitoumuksen päättymistä

koskevan päätöksen tekemistä.

Jos sitoumus halutaan säilyttää voimassa, korvauksen maksua on haettava myös siinä tapauksessa, että ympäristökorvausta ei kyseisenä vuonna voitaisi maksaa (esim. koko peltoala on ilmoitettu sellaisena hoidettuna viljelemättömänä peltona, jolle ei makseta ympäristökorvausta).

Viljelijän on tehtävä kirjallinen ilmoitus sitoumuksesta luopumisesta kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Ilmoitus on tehtävä 15 työpäivän kuluessa tapahtuneesta. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen tekee päätöksen viljelijän vapauttamiseksi sitoumuksen noudattamisesta

12. Sitoumuksen ja korvauksen epääminen

Sitoumus voidaan jättää hyväksymättä tai korvaus myöntämättä, jos korvauksen saamiseksi olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta. Sitoumus voidaan jättää hyväksymättä myös, jos hakija on kesken sitoumuskauden luopunut vastaavasta sitoumuksesta eikä luopumisesta ole kulunut kahta vuotta.

13. Hakemuksen hylkääminen ja myöhästyminen

Jos hakemusta ei ole täytetty huolellisesti ja annettu kaikkia tarvittavia tietoja, voidaan hakemus tästä syystä hylätä.

Jos hakemus on jätetty säädetyn viimeisen hakupäivän jälkeen, maksua vähennetään 1 % jokaista myöhästynyttä työpäivää kohden (ma-pe, poislukien pyhäpäivät). Hakemus hylätään, jos hakemus myöhästyy yli 25 vrk (mukaan lukien kaikki kalenteripäivät). Hylkäämisestä ja myöhästymisestä on säädetty asetuksissa (EU) N:o 1306/2013 ja (EU) N:o 640/2014.

14. Korvauksen saajan ilmoitusvelvollisuus

Tuen saaja on velvollinen antamaan tuen myöntävälle kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle korvauksen myöntämisen ja maksamisen edellytyksiä koskevat oikeat ja riittävät tiedot.

Viljelijän tai tämän oikeudenomistajan on viipymättä ja viimeistään 15 työpäivän kuluessa ilmoitettava korvauksen myöntäneelle kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle sellaisesta korvauksen saajaa, sitoumusta, maatilaa tai tuettavaa toimintaa koskevasta olosuhteiden muutoksesta, joka saattaa vaikuttaa korvauksen määrään taikka aiheuttaa korvauksen takaisinperimisen tai lakkauttamisen. Tässä tarkoitettuja muutoksia ovat esimerkiksi koko tilan myynti tai vuokraus toiselle viljelijälle.

Tietojen toimittaminen

Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelman (2014–2020) toimenpiteitä toteuttava korvauksensaaja sitoutuu ohjelman seurannan ja arvioinnin mahdollistamiseksi toimittamaan pyydettäessä tiedot korvattavan toimenpiteen vaikutuksista.

15. Asiakirjojen säilyttäminen

Ympäristökorvauksen ehtoihin liittyvät asiakirjat, muistiinpanot ja todistukset on säilytettävä vähintään neljän vuoden ajan sitoumuskauden päättymisestä.

16. Valvonta ja seuraamukset

Viljelijän on annettava vuosittain pinta-alatukia koskevan hakemuksen yhteydessä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle maa- ja metsätalousministeriön ja Maaseutuviraston määräämät tiedot ja selvitykset.

Korvausta valvovilla viranomaisilla on oikeus tehdä korvauksen myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia, korvauksen saajiin kohdistuvia tarkastuksia.

Valvonnassa tarkastetaan pinta-alat sekä ehtojen noudattaminen siten kuin Euroopan unionin ja kansallinen lainsäädäntö edellyttävät.

Viljelijä on velvollinen korvauksetta esittämään tarkastusta suorittavalle kaikki korvaukseen liittyvät asiakirjat ja muutoinkin avustamaan tarkastuksessa. Tarkastusta suorittavalla on oikeus valvontatehtävän edellyttämässä laajuudessa tarkastaa viljelijän kotieläinrakennukset, eläimet, viljelmät ja muut korvauksen kohteena olevat alueet, tuotanto- ja jalostuslaitokset, varastot sekä muut korvauksen myöntämisen ja maksamisen edellytykset. Tarkastuksessa otetaan kuitenkin huomioon kotirauha.

Korvausta vähennetään pinta-alavirheiden perusteella. Korvausta vähennetään tai se jätetään maksamatta myös, jos Euroopan unionin lainsäädäntö tätä edellyttää tai jos viljelijä on jättänyt noudattamatta sitoumukseen perustuvia korvauksen ehtoja. Tehtävän vähennyksen määrään vaikuttavat laiminlyönnin vakavuus, laajuus ja kesto sekä toistuvuus.

Jos korvauksen ehdon noudattamatta jättäminen on vakava tai jos viljelijä on esittänyt väärennettyjä todisteita korvauksen saamiseksi tai hän ei ole toimittanut tarvittavia tietoja, viljelijä suljetaan ympäristökorvauksen ulkopuolelle kyseisen ja seuraavan vuoden ajaksi.

Virheellisesti tai perusteetta maksettu korvaus peritään takaisin, jos korvauksen myöntämisen tai maksamisen edellytykset eivät ole täyttyneet, viljelijä ei ole noudattanut korvauksen ehtoja tai hän on antanut sellaisen virheellisen tai puutteellisen tiedon, joka on olennaisesti vaikuttanut korvauksen myöntämiseen tai maksamiseen, viljelijä kieltäytyy avustamasta tarkastuksessa tai Euroopan unionin lainsäädäntö tätä edellyttää.

Ympäristökorvauksen takaisinperinnät voidaan ulottaa myös aiempiin vuosiin. Pinta-alavirheistä johtuvat takaisinperinnät voidaan ulottaa neljään edelliseen vuoteen. Seuraamukset ympäristökorvauksen ehtopuutteista voidaan määrätä takautuvasti sitoumuksen alkamisvuoteen asti.

17. Tuen julkisuus

Ympäristökorvausta koskevat tiedot ovat julkisia, ja tiedot saa nähtäväksi pyynnöstä asianomaiselta viranomaiselta. EU edellyttää, että jäsenvaltion on julkaistava hakupalvelussa tiedot tuensaajalle Euroopan maatalouden tukirahastosta ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta maksetuista tuista mukaan lukien yksityishenkilöiden tukitiedot. Komissio tavoittelee yksityishenkilöiden tukitietojen julkaisulla maaseuturahastojen käytön läpinäkyvyyden lisäämistä.

18. Siirtymäsäännökset

Ennen vuotta 2015 perustettu viherlannoitusnurmi voi olla lohkolla perustamisen jälkeen yhteensä enintään kolme vuotta.

Viljelijä voi jatkaa ennen vuotta 2011 tehtyä, voimassa olevaa ympäristötuen erityistukisopimusta, jos vähimmäisalavaatimus täyttyy. Viljelijä voi valita ympäristösitoumukseensa erityistukisopimusta vastaavan lohkokohtaisen toimenpiteen, mutta toimenpiteestä ei makseta ympäristökorvausta erityistukisopimusalalle, ennen kuin maksu erityistukisopimuksesta on päättynyt.

Lannoitukseen liittyvät siirtymäsäännökset on kerrottu sitoumusehtojen luvussa 3.2.

Taulukot

Taulukko 1.

Taulukko 1. Viljan, öljy- ja teollisuuskasvien sekä palkokasvien, sokerijuurikkaan ja perunan typpilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v)

Kasvi / saavutettu satotaso kg	Vähämultaiset ja multavat maat	Runsasmultaiset maat	Erittäin runsasmultaiset maat	Eloperäiset maat
Ohra ja kaura, seosviljat 4000 kg	100	90	80	60
Kevätvehnä 4000 kg	120	110	100	70
Syysruis syksyllä	30	30	20	20
Syysruis keväällä 3000 kg	100	90	80	40
Kevätruis 3000 kg **Pellava, maissi, öljyhamppu, auringonkukka**	90	80	70	50
Syysvehnä, ruisvehnä ja spelttivehnä ja syysohra syksyllä	30	30	30	20
Syysvehnä, ruisvehnä ja spelttivehnä ja syysohra keväällä 4000 kg	120	110	100	70
Muut viljat ja muut seoskasvustot 4000 kg	90	80	70	50
Syysrypsi ja syysrapsi (heinä-elokuussa)	50	50	50	40
Kevätrypsi, kevätrapsi, syysrypsi, syysrapsi ja ruistankio keväällä 1750 kg **Muut peltokasvit**	110	100	90	60
Herne, härkäpapu, makea lupiini	45	45	45	30
Sokerijuurikas	140	140	140	120
Tärkkelysperuna 35 tn/ha	105	95	85	70
Tärkkelysperuna 40 tn/ha	120	110	100	80
Varhaisperuna	60	60	60	60
Varhaisperuna + kerääjäkasvi	80	80	80	75
Muu peruna 35 tn/ha	85	80	75	60
Muu peruna 40 tn/ha	100	90	80	70

Taulukko 2.

Taulukko 2. Saavutettuun satotasoon liittyvät taulukkoon 1 tehtävät typpilannoitemäärien enimmäislisäykset (kg/ha/v)

Lisäys kg	0	10	20	30	40	50
Kevätruis	3000	3500	4000	4500	5000	5500
Muut viljat	4000	4500	5000	5500	6000	6500
Kevätkylvöiset öljykasvit	1750	2000	2250	2500	2750	3000
Lisäys kg	**0**	**10**	**20**	**30**	**40**	**45**
Kevätvehnä	4000	4500	5000	5500	6000	6250
Syysvehnä, ruisvehnä, spelttivehnä	4000	4500	5000	5500	6000	6250
Syysruis	3000	3500	4000	4500	5000	5250
Syysöljykasvit	1750	2000	2250	2500	2750	-

Taulukko 3.

Taulukko 3. Nurmien ja muiden kasvien typpilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v)

	Levitysaika	Vähämultaiset ja multavat maat	Runsasmultaiset maat	Erittäin runsasmultaiset maat	Eloperäiset maat
Siemennurmet	Keväällä	110	100	90	60
Yksi ja monivuotiset nurmet, yksi sato	Keväällä	120	110	100	90
Maissisäilörehu, yksi sato	Keväällä	140	130	120	100
Ruokohelpi satovuosina	Keväällä	90	90	80	60
Vihantavilja, kokovilja (kevätviljat, yksi sato)	Kevätlevitys	120	110	100	80
Vihantavilja, kokovilja syysvehnä ja ruisvehnä, yksi sato	Syksyllä	30	30	30	20
	Keväällä	140	130	120	70
Yksi ja monivuotiset nurmet, vihantavilja, laidun	Korjattaessa vähintään kaksi satoa Laidunnurmi	200	190	180	160
	Korjattaessa vähintään kolme satoa	240	230	220	190
Nurmen perustaminen suojakasvin kanssa keväällä		Korkeintaan kasvilajikohtaisen taulukon typpimäärä suojakasville			
Nurmen perustaminen ilman suojakasvia keväällä	Kevätlevitys	80	80	80	70
	2. levitys	30	30	30	30
Nurmen perustaminen kesällä, ruokohelpin, luonnonhoitopeltonurmen, monimuotoisuuspellon, viherlannoitusnurmen ja monivuotisen viher-kesannon perustaminen (ei sadonkorjuuta)	Perustamisvaiheessa	60	60	60	50
Nurmen perustaminen syksyllä	Syyslevitys 15.9. mennessä	30	30	30	30

Taulukko 4.

Taulukko 4. Puutarhakasvien typpilannoituksen enimmäismäärät vihanneksilla ja maustekasveilla (kg/ha/v)

	Vähämultaiset ja multavat maat	Runsasmultaiset maat	Erittäin runsasmultaiset maat	Eloperäiset maat
KERÄ- JA RUUSUKAALI*	240	230	220	200
PURJO*	210	200	190	180
MUUT SIPULIKASVIT, PORKKANA*	120	115	110	100
MUUT JUUREKSET*	180	170	160	150
PALKOKASVIT*	55	50	45	35
KERÄ- JA LEHTISALAATTI (yksi sato)*	130	120	110	100
KERÄ- JA LEHTISALAATTI, (kaksi satoa)*	190	180	165	150
MUUT VIHANNEKSET (ML.AVOMAANKURKKU)*	160	150	140	125
SIEMENMAUSTEET JA YRTIT*	90	80	70	50

Taulukko 5.

Taulukko 5. Fosforilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v) viljavuusluokan perusteella

Viljavuusluokka	Huono	Huononl.	Välttävä	Tyydyttävä	Hyvä	Korkea	Arv. korkea
Viljat, öljykasvit, palkokasvit	34	26	16	10	5	0	-
Viljat, öljykasvit, palkokasvit **lantapoikkeus**	34	26	16	15	15	-	-
Yksi- ja monivuotiset rehunurmet, ruokohelpi satovuonna, kokoviljasäilörehu, maissi	40	32	24	14	5	-	-
Yksi- ja monivuotiset rehunurmet, satotaso vähintään 7500 kg ka/ha/v	46	38	30	20	11	-	-
Yksi- ja monivuotiset rehunurmet, **lantapoikkeus**	40	32	30	30	20	-	-
Monivuotinen nurmi: laidun	24	16	8	5	5	-	-
Nurmen ja ruokohelpin perustaminen keväällä (suojakasvin kanssa tai ilman)	52	44	36	26	10	-	-
Nurmen perustaminen kesällä tai syksyllä sekä luonnonhoitopeltonurmen, monimuotoisuuspellon, viherlannoitusnurmen ja monivuotisen viherkesannon perustaminen, nurmi keväällä ennen kesä-perustamista	20	16	12	7	-	-	-
Peruna	55	55	55	55	35	20	5
Sokerijuurikas	63	63	60	43	26	14	5
Kuitupellava	34	26	16	5	-	-	-
Muut kasvit	30	20	15	10	5	-	-

Taulukko 6.

Taulukko 6. Saavutetun satomäärän perusteella korjattava fosforilannoituksen määrä (kg/ha/v)

Lisäys kg	0	3	6
Ruis	3000	4000	5000
Muut viljat	4000	5000	6000
Öljykasvit	1750	2250	2750

Taulukko 7.

Taulukko 7. Puutarhakasvien fosforilannoituksen enimmäismäärät (kg/ha/v) viljavuusluokan perusteella

Kasvi	Huono/ huononlainen	Välttävä	Tyydyttävä	Hyvä	Korkea	Arv. korkea
TAIMITARHAKASVIT *	80	70	60	40	20	
MANSIKKA, VADELMA, MUSTAHERUKKA ***						
Perustamisvaihe	60	50	40	20	10	
Vuotuislannoitus	35	30	25	20	10	
MUUT MARJAT						
Perustamisvaihe	75	60	50	30	15	
Vuotuislannoitus	45	35	30	25	15	
HEDELMÄT						
Perustamisvaihe	85	70	60	40	25	
Vuotuislannoitus	40	35	30	20	10	
KAALIT JA SIPULIT	110	80	60	40	25	10**
JUUREKSET ja VARASTOPORKKANA	100	75	55	35	30	10**
PALKOKASVIT	50	35	25	20	15	10**
MUUT VIHANNEKSET	100	60	50	40	20	10**
YRTIT JA SIEMENMAUSTEET, MUUT KASVIT	28	20	12	8		

* Fosforilannoituksen ylärajat astiataimille: Peruslannoitus 165 g/m3, pitkävaikutteinen lannoitus ja täydennyslannoitus 250 g/m3.

** Kasvuunlähtövaiheen fosforilannoitusta voidaan antaa, jos istutus/kylvö tapahtuu ennen 15.5. Kohdentamisalueen III ulkopuolella 15.6. mennessä

*** Tihkukastellulla mansikalla lannoitusta voidaan lisätä siten, että jos sato on yli 10 000 kg/ha, jokaista 1 000 kg/ha sadonlisäystä kohti voidaan nostaa fosforilannoitusta 0,4 kg/ha. Tihkukastellulla vadelmalla lannoitusta voidaan lisätä siten, että jos sato on yli 4 000 kg/ha, jokaista 1 000 kg/ha sadonlisäystä kohti voidaan nostaa fosforilannoitusta 0,7 kg/ha. Satotasokorjausta voi soveltaa portaattomasti.

Taulukko 8.

Taulukko 8. Kasvitautien torjunta- ja seurantamenetelmät puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu -toimenpiteessä

Biologinen tai mekaaninen torjuntamenetelmä	Kasvintuhooja tai -tuhoojat	Kasvi tai kasviryhmä	Seurantamenetelmä
Menetelmäryhmä I			
Biologiset makroeliövalmisteet, jotka on hyväksytty kasvinterveyden suojelemisesta annetun lain (702/2003) 9 a §:ssä tarkoitetulla tavalla	Kyseisen makroeliövalmisteen käyttökohteeksi hyväksytty tuhoeliö	Marjat ja hedelmät	Seurantapalvelu tai silmämääräinen seuranta luupilla/mikroskoopilla, muistiinpanot
Mehiläisten avulla levitettävät sieni-, virus- ja mikrobivalmisteet, jotka on rekisteröity kasvinsuojeluaineista annetun lain (1563/2011) 35 §:ssä tarkoitetulla tavalla	Kyseisen kasvinsuojeluaineen käyttökohteeksi hyväksytty kasvintuhooja	Marjat ja hedelmät	Silmämääräinen seuranta, muistiinpanot
Kasvutunneli	Harmaahome	Marjat	Silmämääräinen seuranta, muistiinpanot
Menetelmäryhmä II			
Hyönteisverkot	Lentävät tuhohyönteiset	Vihannekset, marjat	Silmämääräinen seuranta, muistiinpanot
Ruiskulla levitettävät sieni-, virus- ja mikrobivalmisteet jotka on rekisteröity kasvinsuojeluaineista annetun lain 35 §:ssä tarkoitetulla tavalla	Kyseisen kasvinsuojeluaineen käyttökohteeksi hyväksytty kasvintuhooja	Marjat, hedelmät ja vihannekset	Silmämääräinen seuranta, tuhohyönteisten lajikohtaiset seurantavälineet käytössä, muistiinpanot
Rikkakasvien mekaaninen torjunta traktorikäyttöisellä liekittimellä tai tarkkuusharalla	Rikkakasvit	Vihannekset, marjat, hedelmät, taimitarhakasvit	Silmämääräinen seuranta, muistiinpanot

Liite 1. Täydentävien ehtojen lakisääteiset hoitovaatimukset

Täydentävien ehtojen lakisääteiset hoitovaa- timukset[6]

[6] https://ruokavirasto.mobiezine.fi/zine/320/article-24714

Liite 2. Hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukset

Valtioneuvoston asetus täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista (4/2015) muutoksineen.

Tässä esitetyt vaatimukset voivat muuttua. Viljelijä sitoutuu noudattamaan kulloinkin voimassaolevia vaatimuksia.

Maaperän suojeleminen eroosiolta

Vesistöjen ja valtaojien varsilla olevalle maatalousmaalle on jätettävä vähintään 1 metrin levyinen, muokkaamaton piennar, jolle ei saa levittää lannoitteita eikä kasvinsuojeluaineita. Piennarta ei tarvitse jättää, jos

1. maatalousmaan ja vesistön tai valtaojan välillä on metsää, pensaikkoa, tonttimaata, tiealuetta, jouto- tai kitumaata tai muuta aluetta aina vähintään keskimäärin 10 metriä eikä vesi tulvankaan aikana nouse maatalousmaalle;
2. maatalousmaa sijaitsee tulvapenkereen takana ja kuivatusvedet johdetaan pois pumppaamalla tai muulla vastaavalla tavalla.

Pientareilla rikkakasvien pesäketorjunta kasvinsuojeluaineilla on sallittu vaikeissa rikkakasvitapauksissa. Jos pientareen kasvillisuus vaurioituu tai tuhoutuu talven aikana, rikkakasvien pesäketorjuntaa tehtäessä tai ojien kunnostustyön yhteydessä tai muusta vastaavasta syystä, nurmikasvillisuus on kylvettävä heti olosuhteiden salliessa. Kylvä piennar heti olosuhteiden salliessa, jos kyse on ensimmäistä kertaa viljelykäyttöön otettavasta lohkosta, jonka pientareella ei ole aikaisempaa nurmikasvillisuutta.

Hoidettu viljelemätön pelto

Hoidettu viljelemätön pelto tarkoittaa pellolla tuotantoon käyttämätöntä kesantopeltoa. Hoidettujen viljelemättömien peltojen on oltava viherkesantoa tai sänkikesantoa ja niiden kasvusto on uusittava tarvittaessa. Pellolla voidaan kasvattaa nurmi-, riista-, maisema- ja niittykasveja sekä näiden kasvien seoskasvustoja. Kasvusto on kylvettävä viimeistään 30.6., jos lohkolla ei ole ennestään kylvettyä nurmea. Jos poikkeukselliset sääolosuhteet estävät kylvämisen viimeistään mainittuna määräpäivänä, kylvö on tehtävä heti olosuhteiden salliessa. Poikkeuksellisena sääolosuhteena pidetään tilannetta, jossa pitkään jatkuneiden sateiden ja vähäisen haihdunnan vuoksi pellon märkyys on estänyt kylvämisen. Kasvuston kylvössä on käytettävä riittävää määrää edellä mainittujen kasvien siemeniä peittävän kasvuston aikaansaamiseksi.

Pohjavesialueilla hoidettujen viljelemättömien lohkojen on oltava kasvipeitteisiä. Pohjavesialueilla perustettavan uuden hoidetun viljelemättömän pellon siemenseoksen painosta enintään 20 % voi olla apilan, virnan, sinimailasen, vuohenherneen, mesikän tai muun vastaavan typpeä sitovan kasvin siementä. Viljelijän on merkittävä lohkokohtaisesti muistiin käytetyn siemenseoksen sisältö.

Hoidetun viljelemättömän pellon kasvipeitteisyysvaatimuksesta voidaan kuitenkin poiketa erityisistä syistä, esimerkiksi silloin, kun

pellon viljelykuntoa parannetaan torjumalla vaikeasti hävitettäviä rikkakasveja, tehdään lyhytaikaisia kunnostustoimenpiteitä, ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisen olosuhteen tilanteissa tai jos poikkeamiseen on joku muu erityinen syy. Avokesantoa hoidettu viljelemätön pelto voi olla vain edellä mainittujen erityisten syiden vuoksi. Lyhytaikaisia kunnostustoimenpiteitä ovat esimerkiksi salaojitus, kalkitus, ojien kaivuu ja perkaus. Kasvipeitteisyysvaatimuksesta voidaan poiketa vain lyhytaikaisen kunnostustoimenpiteen edellyttämässä laajuudessa. Hoidetun viljelemättömän pellon kasvipeitteisyysvaatimuksesta ei ole mahdollista poiketa, jos kyseessä on ensimmäistä kertaa viljelykäyttöön otettava lohko.

Hoidetulla viljelemättömällä pellolla on estettävä rikkakasvien leviäminen. Rikkakasveja voidaan torjua kemiallisesti vain silloin, kun parannat pellon viljelykuntoa tai kasvuston päättämisen yhteydessä 1.9. alkaen.

Avo-, sänki- ja yksivuotista viherkesantoa ei saa lannoittaa. Monivuotista viherkesantoa voidaan lannoittaa ainoastaan perustamisen yhteydessä. Typpilannoitemäärä voi olla enintään 50 % eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 11 §:ssä tarkoitetuista muiden viljojen enimmäislannoitusmääristä.

Hoidetun viljelemättömän pellon kasvusto voidaan päättää kemiallisesti tai mekaanisesti 1.9. alkaen. Kasvusto voidaan päättää aikaisintaan 15.7., jos hoidetulle viljelemättömälle pellolle kylvetään nurmikasveja tai syksyllä kylvettäviä tai istutettavia kasveja. Hoidetun viljelemättömän pellon mahdollinen muokkaus ja lannoitus on tehtävä tällöin kylvön tai istutuksen yhteydessä.

Jos hoidettu viljelemätön pelto on ilmoitettu viherryttämistuen ekologisen alan kesannoksi, kasvusto voidaan päättää ja muokata aikaisintaan 16.8., jos alalle kylvetään nurmikasveja tai syksyllä kylvettäviä tai istutettavia kasveja. Ekologisen alan kesannon kasvuston voi päättää kemiallisesti aikaisintaan 15.7.

Viljellyn maatalousmaan hoito

Viljeltyä peltoa ja pysyvien kasvien alaa on viljeltävä hyvän maatalouskäytännön mukaisesti paikkakunnan olosuhteet huomioon ottaen. Viljelty pelto ja pysyvien kasvien ala on muokattava, lannoitettava ja kylvettävä tai istutettava tarkoituksenmukaisella tavalla niin, että on mahdollista saada aikaan tasainen itäminen ja kasvusto. Viljeltävien kasvilajien ja -lajikkeiden on oltava alueelle soveltuvia ja kylvettävän siemenmäärän on oltava riittävä. Kylvö tai istutus on tehtävä viimeistään 30.6. Jos kyse on lohkosta, jolla viljellään seuraavassa kappaleessa tarkoitettuja puutarhakasveja1, riittää, että lohkolle kylvetään esikasvi viimeistään mainittuna määräpäivänä. Jos poikkeukselliset sääolosuhteet estävät kylvämisen viimeistään mainittuna määräpäivänä, kylvö on tehtävä heti olosuhteiden salliessa. Poikkeuksellisena sääolosuhteena pidetään tilannetta, jossa pitkään jatkuneiden sateiden ja vähäisen haihdunnan vuoksi pellon märkyys on estänyt kylvämisen. Jos lohkolle kuitenkin kylvetään tai istutetaan salaattikasveja, kiinankaalia, kukkakaalia, parsakaalia, kyssäkaalia, naurista, pinaattia tai tilliä, esikasviakaan ei tarvitse kylvää määräpäivään mennessä.

Mansikoita, mesimarjoja ja jalomaaraimia viljeltäessä edellytetään, että hehtaarilla on vähintään 15 000 kasvia. Jos mainittuja kasveja viljellään siten, että maanpinnan katteena ei käytetä muovia ja syntyvien rönsytaimien annetaan juurtua emotaimien viereen, taimitiheyden on oltava ensimmäisenä kasvukau-

tena vähintään 11 000 kasvia hehtaarilla.

Viljeltäessä herukoita ja karviaisia edellytetään 1 200 ja vadelmia 2 800, marjatuomipihlajia ja tyrniä 800, pensasmustikoita 2 250 sekä hedelmäpuita 400 kasvia hehtaarilla.

Pysyviä nurmia ja pysyviä laitumia voidaan lannoittaa ja laiduntaa tarkoituksenmukaisella tavalla. Tarvittaessa niiden kasvuston voi uusia muokkaamalla ja kylvämällä heinä- ja nurmirehukasvien siemenillä. Kasvusto on kylvettävä viimeistään 30.6. Jos poikkeukselliset sääolosuhteet estävät kylvämisen viimeistään mainittuna määräpäivänä, kylvö on tehtävä heti olosuhteiden salliessa. Poikkeuksellisena sääolosuhteena pidetään tilannetta, jossa pitkään jatkuneiden sateiden ja vähäisen haihdunnan vuoksi pellon märkyys on estänyt kylvämisen. Jos käytät pysyvää laidunta tai pysyvää nurmea laidunnukseen, maanpinnan on säilyttävä pääosin kasvipeitteisenä ja maaperän eroosio saa olla vain vähäistä. Niiton ajankohdassa ja toteuttamisessa on otettava huomioon luonnonvaraisten lintujen ja nisäkkäiden suojelu.

Viljellyn maatalousmaan kasvinsuojelusta on huolehdittava ja rikkakasvien leviäminen estettävä joko kasvinvuorotuksen avulla, mekaanisesti, biologisesti tai kemiallisesti. Viljelijän on toimittava niin, että korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen on mahdollista. Jos maatalousmaalta ei korjata satoa, maatalousmaan tuottamasta kasvustosta on tarvittaessa huolehdittava niin, että maatalousmaalle on myös seuraavana vuonna mahdollista perustaa kasvusto tai tuottaa korjuuja markkinakelpoinen sato.

Sängen poltto

Sängen poltto on sallittu ainoastaan, jos se on välttämätöntä kylvön toteutuksen tai rikkakasvien, kasvitautien tai tuholaisten torjunnan kannalta.

Suojakaistat

Vesistöjen varsilla olevalla maatalousmaalla on noudatettava valtioneuvoston asetuksen (1250/2014) 10§:n 7 momentin mukaisia lannoitus- ja lannanlevityskieltorajoja

Hukkakauran ja jättiputken torjunta

Hukkakauran saastuttamalla maatalousmaalla on huolehdittava hukkakauran torjunnasta joko kemiallisesti, mekaanisesti, kitkemällä tai muilla toimenpiteillä hukkakauran torjunnasta annetun lain (185/2002) tai hukkakauran torjunnasta annetun Ahvenanmaan maakuntalain (Ålands författningssamling 1977:68) mukaisesti. Toimivaltaisen viranomaisen antamaa hukkakauran torjuntaohjetta tai torjuntasuunnitelmaa on noudatettava.

Kaukasianjättiputki (*Heracleum mantegazzianum*), persianjättiputki (*Heracleum persicum*) ja armenianjättiputki (*Heracleum sosnowskyi*) on torjuttava maatalousmaalla joko kemiallisesti, mekaanisesti, kitkemällä tai muilla toimenpiteillä.

Täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksiin liittyvät kansalliset säädökset:

- Valtioneuvoston asetus täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista (4/2015)muutoksineen.
- Valtioneuvoston asetus täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä täydentävien ehtojen noudattamisen valvonnasta (7/2015) muutoksineen
- Vesilaki (587/2011) 4 luku
- Ahvenanmaan maakunnan vesilaki (61/1996) 4 luku 8 § ja 6 luku

- Ahvenanmaan maakunnan vesiasetus (93/2010) 5 §
- Ympäristönsuojelulaki (527/2014) 17§
- Valtioneuvoston asetus vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista (1022/2006) 4a§
- Luonnonsuojelulaki (1096/1996) 23 §, 26 § ja 29 §:n 1 mom. 9 kohta
- Ahvenanmaan maakunta-asetus (113/1998) 5 §:n 8
- Ahvenanmaan maakuntalaki (82/1998) 6 §
- Laki hukkakauran torjunnasta 185/2002
- Ahvenanmaan maakuntalaki hukkakauran torjunnasta (68/1977)

Liite 3. Tila- ja lohkokohtaisten toimenpiteiden perustason vaatimukset

Ravinteiden tasapainoinen käyttö

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava vähimmäisvaatimuksia kasvinsuojeluaineiden käytöstä sekä vähimmäistason lannoitusvaatimuksia sitoumusehtojen luvun 3. mukaisesti.

Perustason vaatimuksena tulee maatalousmaa pitää avoimena, jotta se pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja –koneilla. Pysyvien viljelykasvien ala katsotaan avoimeksi, vaikka sillä olisi hedelmäpuita, marjapensaita, taimitarhoja tai lyhytkiertoisia energiapuita. Pysyvien laitumien ja pysyvien nurmien alalla saa olla muita kuin edellä mainittuja puuvartisia kasveja enintään 50 puuta hehtaarilla. Puuksi katsotaan yli kahden metrin korkuiset puuvartiset kasvit, joilla on yksi runko tai tyvestä yhteenliittyneenä useampi runko, sekä 0,5—2 metrin korkuiset tuotantoeläinten ravinnoksi soveltumattomat puuvartiset kasvit.

Perustason vaatimuksena ovat myös täydentävien ehtojen mukaiset pientareet ja suojakaistat. Vesistöjen ja valtaojien varsilla olevalle maatalousmaalle on jätettävä vähintään 1 m leveä, muokkaamaton piennar, jolle ei saa levittää lannoitteita eikä kasvinsuojeluaineita. Pientareilla rikkakasvien pesäketorjunta kasvinsuojeluaineilla on sallittu vaikeissa rikkakasvitapauksissa. Jos pientareen kasvillisuus vaurioituu tai tuhoutuu talven aikana, rikkakasvien pesäketorjuntaa tehtäessä tai ojien kunnostustyön yhteydessä tai muusta vastaavasta syystä, nurmikasvillisuus on kylvettävä heti olosuhteiden salliessa. Kylvä piennar heti olosuhteiden salliessa myös, jos kyse on ensimmäistä kertaa viljelykäyttöön otettavasta lohkosta, jonka pientareella ei ole aikaisempaa nurmikasvillisuutta. Piennarta ei kuitenkaan tarvitse jättää, jos:

1. maatalousmaan ja vesistön tai valtaojan välillä on metsää, pensaikkoa, tonttimaata, tiealuetta, jouto- tai kitumaata tai muuta aluetta aina vähintään keskimäärin 10 metriä eikä vesi tulvankaan aikana nouse maatalousmaalle;
2. maatalousmaa sijaitsee tulvapenkereen takana ja kuivatusvedet johdetaan pois pumppaamalla tai muulla vastaavalla tavalla.

Lannoitus on kielletty 5 m lähempänä vesistöä. Seuraavan 5 m vyöhykkeellä vesistöstä lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden pintalevitys on kielletty, ellei peltoa muokata vuorokauden kuluessa levityksestä. Edellä mainitut lannoitus- ja pintalevityskiellot eivät kuitenkaan estä kotieläinten laiduntamista kyseisillä alueilla.

Perustason vaatimuksena tulee viljellä peltoa ja pysyvien kasvien alaa hyvän maatalouskäytännön mukaisesti paikkakunnan olosuhteet huomioon ottaen. Viljelty pelto ja pysyvien kasvien ala on muokattava, lannoitettava ja kylvettävä tai istutettava tarkoituksenmukaisella tavalla niin, että on mahdollista saada aikaan tasainen itäminen ja kasvusto. Viljeltävien kasvilajien ja -lajikkeiden on

oltava alueelle soveltuvia ja kylvettävän siemenmäärän on oltava riittävä. Kylvö tai istutus on tehtävä viimeistään 30.6. Jos kyse on lohkosta, jolla viljellään valtioneuvoston asetuksen (4/2015) liitteessä tarkoitettuja puutarhakasveja, riittää, että lohkolle kylvetään esikasvi viimeistään mainittuna määräpäivänä. Jos poikkeukselliset sääolosuhteet estävät kylvämisen viimeistään mainittuna määräpäivänä, kylvö on tehtävä heti olosuhteiden salliessa. Poikkeuksellisena sääolosuhteena pidetään tilannetta, jossa pitkään jatkuneiden sateiden ja vähäisen haihdunnan vuoksi pellon märkyys on estänyt kylvämisen. Jos lohkolle kuitenkin kylvetään tai istutetaan salaattikasveja, kiinankaalia, kukkakaalia, parsakaalia, kyssäkaalia, naurista, pinaattia tai tilliä, esikasviakaan ei tarvitse kylvää määräpäivään mennessä.

Viljellyn maatalousmaan kasvinsuojelusta on huolehdittava ja rikkakasvien leviäminen estettävä joko kasvinvuorotuksen avulla, mekaanisesti, biologisesti tai kemiallisesti. Viljelijän on toimittava niin, että korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen on mahdollista. Jos maatalousmaalta ei korjata satoa, maatalousmaan tuottamasta kasvustosta on tarvittaessa huolehdittava niin, että maatalousmaalle on myös seuraavana vuonna mahdollista perustaa kasvusto tai tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato.

Perustason vaatimuksena on noudatettava myös eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (1250/2014) mukaisia typpilannoitemäärien käyttörajoituksia. Tuotantoeläinten lannassa ja orgaanisissa lannoitevalmisteissa vuosittain levitettävä kokonaistypen määrä saa olla enintään 170 kg/ha. Jos liukoisen typen lannoitusmäärä ylittää 150 kg/ha vuodessa, määrä on jaettava vähintään kahteen erään, joiden levittämisen välisen ajan on oltava vähintään kaksi viikkoa. Syyskuun alusta alkaen tuotantoeläinten lannassa ja orgaanisissa lannoitevalmisteissa levitettävän liukoisen typen määrä saa olla enintään 35 kg/ha. Syksyllä levitetyn liukoisen typen määrä huomioidaan kokonaisuudessaan osana seuraavan viljelykasvin lannoitusta. Liukoisen typen enimmäismääriin sisältyy epäorgaanisissa lannoitteissa, tuotantoeläinten lannassa, eläinten laiduntaessa syntyvä lanta ja orgaanisissa lannoitevalmisteissa annettava liukoinen typpi. Laidunnukseen käytettävillä lohkoilla laitumelle jäävän lannan sisältämä typpi on otettu huomioon typpilannoituksen enimmäismäärissä.

Liukoisen typen vuotuiset enimmäismäärät (kg/ha) eri kasveille ovat:

Kasvi	Kivennäismaat	Eloperäiset maat
Ohra, kaura ja seosviljat	160	120
Kevätvehnä	170	130
Syysruis		
- syksyllä	30	30
- keväällä	150	120
Kevätruis	160	120
Syysvehnä, ruisvehnä ja spelttivehnä		
- syksyllä	30	30
- keväällä	170	140
Muut viljat, niiden seokset ja muut peltokasvit	160	120
Nurmet	250	210
Laitumet	210	170
Syysrypsi ja syysrapsi*	200	160
Kevätrypsi ja kevätrapsi	170	130
Pellavat, maissi, öljyhamppu ja auringonkukka	150	110
Palkokasvit	60	40
Sokerijuurikas	170	130
Varhaisperuna	100	80
Tärkkelysperuna	130	90
Muu peruna	120	80
Kaalikasvit ja purjo	250	210
Muut sipulikasvit	160	120
Juurekset	200	170
Mauste- ja yrttikasvit	120	80
Muut vihannes ja puutarhakasvit	210	170
Marja- ja hedelmäkasvit	140	100
Taimitarhatuotanto	200	160

*Lannoitusta ennen syyskuun alkua ei katsota syyslannoitukseksi, mutta se vähennetään enimmäismääristä.

Perustason vaatimuksena on myös teetettävä viiden vuoden välein lanta-analyysi, jossa määritetään lannan sisältämä liukoinen typpi, kokonaistyppi ja kokonaisfosfori. Lannoitus tulee suunnitella joko lanta-analyysin tai sitoumusehtojen luvussa 4. esitettyjen taulukkoarvojen perusteella. Lanta-analyysin tiedot ja orgaanisten lannoitevalmisteiden tuoteselosteet on säilytettävä ja ne on esitettävä pyydettäessä valvontaviranomaiselle.

Perustason vaatimuksena on pidettävä lan-

noituksesta vuosittain kirjaa ja pyydettäessä toimitettava tiedot valvontaviranomaiselle. Kirjanpidon tulee sisältää tiedot peltojen ravinnelisäykseen käytetyn lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden ja typpilannoitteiden määrästä sekä niiden sisältämästä liukoisesta typestä ja kokonaistypestä, satotasoista ja ajankohdista, jolloin lantaa tai orgaanisia lannoitevalmisteita on levitetty pellolle.

Perustason vaatimuksena on käyttää kasvinsuojeluaineita asianmukaisesti ja hyvää kasvinsuojelukäytäntöä noudattaen täydentävien ehtojen vaatimusten mukaisesti. Kasvinsuojelussa tulee käyttää vain Suomessa hyväksyttyjä kasvinsuojeluaineita. Kasvinsuojeluaineita tulee käyttää asianmukaisesti myyntipäällysmerkintöjä noudattaen ja ne on säilytettävä erillään elintarvikkeista ja rehuista lasten ulottumattomissa, myyntipäällyksessä annettujen ohjeiden mukaan. Kasvinsuojeluaineiden käytöstä tulee myös pitää kirjaa.

Lietelannan sijoittaminen peltoon

Perustason vaatimuksena tulee maatalousmaa pitää avoimena, jotta se pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja –koneilla. Pysyvien viljelykasvien ala katsotaan avoimeksi, vaikka sillä olisi hedelmäpuita, marjapensaita, taimitarhoja tai lyhytkiertoisia energiapuita. Pysyvien laitumien ja pysyvien nurmien alalla saa olla muita kuin edellä mainittuja puuvartisia kasveja enintään 50 puuta hehtaarilla. Puuksi katsotaan yli kahden metrin korkuiset puuvartiset kasvit, joilla on yksi runko tai tyvestä yhteenliittyneenä useampi runko, sekä 0,5—2 metrin korkuiset tuotantoeläinten ravinnoksi soveltumattomat puuvartiset kasvit.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (1250/2014) mukaisia vaatimuksia lannoitteiden käytöstä. Lannoitteet on levitettävä pellolle siten, että valumia vesiin ei tapahdu eikä pohjamaan tiivistymisvaaraa ole. Lannoituksessa on otettava huomioon keskimääräinen satotaso, viljelyvyöhyke, kasvinvuorotus ja maalaji. Lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden levittäminen pellolle on kielletty marraskuun alusta maaliskuun loppuun. Lannan levittämisen kieltoajasta voidaan kuitenkin poiketa marraskuun loppuun asti tilanteissa, joissa lantaa ei ole voitu hyödyntää lannoitteena pellolla kasvukauden aikana poikkeuksellisen sääolosuhteen vuoksi. Poikkeuksellisena sääolosuhteena pidetään tilannetta, jossa pitkään jatkuneiden runsaiden sateiden ja vähäisen haihdunnan vuoksi pellon märkyys on estänyt lannan syyslevityksen viimeistään lokakuussa. Lannoitteita ei saa levittää lumipeitteiseen tai routaantuneeseen eikä veden kyllästämään maahan.

Lannoitus on kielletty 5 m lähempänä vesistöä. Seuraavan 5 m vyöhykkeellä vesistöstä lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden pintalevitys on kielletty, ellei peltoa muokata vuorokauden kuluessa levityksestä. Edellä mainitut lannoitus- ja pintalevityskiellot eivät kuitenkaan estä kotieläinten laiduntamista kyseisillä alueilla.

Peltolohkon osilla, joiden kaltevuus on vähintään 15 prosenttia, lietelannan, virtsan ja nestemäisten orgaanisten lannoitevalmisteiden levittäminen muulla tavoin kuin sijoittamalla on aina kielletty. Kalteville peltolohkon osille levitettävät muut lannat ja orgaaniset lannoitevalmisteet on muokattava maahan kahdentoista tunnin sisällä levityksestä.

Talousveden hankintaan käytettävien kaivojen ja lähteiden ympärille on jätettävä maaston korkeussuhteista, kaivon rakenteesta ja maalajista riippuen vähintään 30-100 metrin levyinen vyöhyke, jota ei lannoiteta lannalla ja orgaanisilla lannoitevalmisteilla.

Ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen

Perustason vaatimuksena tulee maatalousmaa pitää avoimena, jotta se pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja –koneilla. Pysyvien viljelykasvien ala katsotaan avoimeksi, vaikka sillä olisi hedelmäpuita, marjapensaita, taimitarhoja tai lyhytkiertoisia energiapuita. Pysyvien laitumien ja pysyvien nurmien alalla saa olla muita kuin edellä mainittuja puuvartisia kasveja enintään 50 puuta hehtaarilla. Puuksi katsotaan yli kahden metrin korkuiset puuvartiset kasvit, joilla on yksi runko tai tyvestä yhteenliittyneenä useampi runko, sekä 0,5—2 metrin korkuiset tuotantoeläinten ravinnoksi soveltumattomat puuvartiset kasvit.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (1250/2015) mukaisesti lannoitteiden käytön osalta seuraavia vaatimuksia. Lannoitteet on levitettävä pellolle siten, että valumia vesiin ei tapahdu eikä pohjamaan tiivistymisvaaraa ole. Lannoituksessa on otettava huomioon keskimääräinen satotaso, viljelyvyöhyke, kasvinvuorotus ja maalaji. Lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden levittäminen pellolle on kielletty marraskuun alusta maaliskuun loppuun. Lannan levittämisen kieltoajasta voidaan kuitenkin poiketa marraskuun loppuun asti tilanteissa, joissa lantaa ei ole voitu hyödyntää lannoitteena pellolla kasvukauden aikana poikkeuksellisen sääolosuhteen vuoksi. Poikkeuksellisena sääolosuhteena pidetään tilannetta, jossa pitkään jatkuneiden runsaiden sateiden ja vähäisen haihdunnan vuoksi pellon märkyys on estänyt lannan syyslevityksen viimeistään lokakuussa. Lannoitteita ei saa levittää lumipeitteiseen tai routaantuneeseen eikä veden kyllästämään maahan. Kuivalantaa ja orgaanisia lannoitevalmisteita, joiden kuiva-ainepitoisuus on vähintään 30 %, voidaan levitysaikana säilyttää pellolla enintään neljä viikkoa levitystä odottamassa. Pellon pintaan levitetty lanta ja orgaaniset lannoitevalmisteet on muokattava maahan vuorokauden sisällä levityksestä, lukuun ottamatta levitystä kasvustoon letkulevittimellä tai hajalevityksenä.

Kasvipeitteisenä talven yli pidettäville lohkoille lantaa ja orgaanista lannoitevalmistetta saa 15.9. jälkeen levittää vain sijoittamalla, ellei kyseessä ole syksyllä kylvettävän kasvin kylvöä edeltävä lannan levitys. Lannoitus on kielletty 5 m lähempänä vesistöä. Seuraavan 5 m vyöhykkeellä vesistöstä lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden pintalevitys on kielletty, ellei peltoa muokata vuorokauden kuluessa levityksestä. Edellä mainitut lannoitus- ja pintalevityskiellot eivät kuitenkaan estä kotieläinten laiduntamista kyseisillä alueilla.

Talousveden hankintaan käytettävien kaivojen ja lähteiden ympärille on jätettävä maaston korkeussuhteista, kaivon rakenteesta ja maalajista riippuen vähintään 30–100 m leveä vyöhyke, jota ei lannoiteta lannalla ja orgaanisilla lannoitevalmisteilla.

Perusvaatimuksena täytyy myös noudattaa lannoitevalmistelain nojalla annettuja säännöksiä yhdyskuntajätevedenpuhdistamoista ja kiinteistökohtaisista käsittelyjärjes-

telmistä peräisin olevien lietteiden käyttörajoituksista peltoviljelyssä.

Lietteillä tarkoitetaan yhdyskuntajätevedenpuhdistamojen lietettä, sakokaivolietettä ja muuta kiinteistökohtaisen tai maatilojen yhteisen jätevedenkäsittelyjärjestelmän lietettä ja myös kuivakäymälän jätettä sekä muuta jätevedenpuhdistamon lietettä.

Jätevesilietettä saa käyttää:

1. maanviljelyssä vain, jos se täyttää tyyppinimiin Maanparannusaineena sellaisenaan käytettävät sivutuotteet 3A5 ja Orgaanisina lannoitteina sellaisenaan käytettävät sivutuotteet 1B4 tyyppinimiryhmiin kuuluvien lannoitevalmisteiden vaatimukset.
2. vain sellaisella viljelymaalla, jonka haitalliset metallipitoisuudet eivät ylitä suurimpia sallittuja pitoisuuksia (taulukko a). Jos on syytä epäillä, että viljelymaan haitalliset metallipitoisuudet ylittyvät, on viljelymaa tarvittaessa analysoitava. Epäilyyn antaa aihetta esimerkiksi sijoitusalueen tai sen ympäristön maaperän laatu tai käyttöhistoria. Ota tarvittaessa raskasmetallipitoisuusnäytteet samalla tavalla kuin viljavuustutkimuksen maanäytteet.
3. vain, jos lietteen käytöstä aiheutuva haitallisten metallien kuormitus ei ylitä vuotuisia enimmäiskuormituksia (taulukko b).
4. vain sellaisella viljelymaalla, jonka pH on yli 5,8 käytettäessä kohdan 1. mukaisia lannoitevalmisteita. Kalkkistabiloitua lietettä käytettäessä viljelymaan pH:n on oltava yli 5,5.
5. vain sellaisella viljelymaalla, jolla kasvatetaan viljaa, sokerijuurikasta tai öljykasveja taikka sellaisia kasveja, joita ei yleensä käytetä ihmisen ravinnoksi tuoreena, syömällä maanalainen osa tai eläinten rehuksi. Nurmelle niitä saa levittää vain perustettaessa nurmi suojaviljan kanssa ja multaamalla ne huolellisesti.

Mikäli maanviljelyssä on käytetty jätevesilietettä, saat viljellä perunaa, juureksia, vihanneksia sekä juuri- ja yrttimausteita aikaisintaan viiden vuoden kuluttua viimeisestä lietelevityksestä. Varoaika voi olla lyhyempi kuin viisi vuotta, jos lietepohjaiselle lannoitevalmisteelle on tyyppinimivaatimuksissa annettu lyhyempi varoaika.

Kohtien 1-4 vaatimukset eivät kuitenkaan koske maatilan tai maatilojen yhteiskäyttöön tarkoitettua sakokaivolietettä sekä kuivakäymäläjätettä, jotka ovat peräisin maatilalla asumisesta tai tilalla tapahtuvasta muusta toiminnasta tai maatilan läheisyydessä sijaitsevista muista asuinkiinteistöistä, ja jonka hyödyntäminen ei edellytä ympäristölupaa. Tällöin sakokaivoliete ja kuivakäymäläjäte on ennen käyttöä käsiteltävä kalkkistabiloimalla, kompostoimalla, termofiilisesti mädättämällä tai mesofiilisesti mädättämällä. Mesofiilisesti mädätetty liete on ennen tai jälkeen mädätyksen hygienisoitava, kompostoitava, termisesti kuivattava tai käsiteltävä muulla vastaavalla tavalla.

Taulukko a. Suurimmat sallitut raskasmetallipitoisuudet viljelymaassa, jolle levitetään jätevesilietettä

Alkuaine	Enimmäispitoisuus mg/kg kuiva-ainetta
Elohopea (Hg)	0,2
Kadmium (Cd)	0,5
Kromi (Cr)	200
Kupari (Cu)	100
Lyijy (Pb)	60
Nikkeli (Ni)	60
Sinkki (Zn)	150

Taulukko b. Suurin sallittu jätevesilietteen käytöstä viljelymaahan tuleva keskimääräinen vuotuinen raskasmetallikuormitus

Alkuaine	Enimmäispitoisuus g/ha vuodessa
Elohopea (Hg)	1,0
Kadmium (Cd)	1,5
Kromi (Cr)	300
Kupari (Cu)	600*
Lyijy (Pb)	100
Nikkeli (Ni)	100
Sinkki (Zn)	1500*
	*Kasvinravinteiksi katsottavien kuparin ja sinkin kuormitukset saavat olla enintään kaksinkertaiset, milloin näistä ravinteista on puutetta siinä maaperässä, jolla lannoitevalmistetta, jonka raaka-aineena on käytetty ainoastaan puhdistamolietettä, tai käsiteltyä puhdistamolietettä tai sakokaivolietettä ja jätevesilietettä tai niiden lieteseosta on tarkoitus käyttää. Tämä ei saa kuitenkaan johtaa maassa suurempiin pitoisuuksiin kuin taulukossa a on määrätty.

Valumavesien hallinta

Perustason vaatimuksena tulee maatalousmaa pitää avoimena, jotta se pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja –koneilla. Pysyvien viljelykasvien ala katsotaan avoimeksi, vaikka sillä olisi hedelmäpuita, marjapensaita, taimitarhoja tai lyhytkiertoisia energiapuita. Pysyvien laitumien ja pysyvien nurmien alalla saa olla muita kuin edellä mainittuja puuvartisia kasveja enintään 50 puuta hehtaarilla. Puuksi katsotaan yli kahden metrin korkuiset puuvartiset kasvit, joilla on yksi runko tai tyvestä yhteenliittyneenä useampi runko, sekä 0,5—2 metrin korkuiset tuotantoeläinten ravinnoksi soveltumattomat puuvartiset kasvit.

Perusvaatimuksena tulee myös noudattaa kasteluveden käytössä vesilain (587/2011) 4 luvussa säädettyä veden ottamisesta. Vettä saa pääsääntöisesti johtaa vesistöstä toisen vesialueelta talousvedeksi tai esimerkiksi kasteluvedeksi, jos vettä riittää myös niille, jotka ottavat vettä omistajina tai saadun luvan perusteella. Ympäristölupaviranomaiselta tulee selvittää, tarvitseeko veden ottoon vedenottoluvan. Lupa veden ottamiseen vesistöstä tarvitaan esimerkiksi silloin, kun vettä ei riitä tarpeeksi niille vesialueen omistajille tai osakkaille, jotka ottavat vettä.

Perustason vaatimuksena täytyy myös viljellä peltoa ja pysyvien kasvien alaa hyvän maatalouskäytännön mukaisesti paikkakunnan olosuhteet huomioon ottaen. Viljelty pelto ja pysyvien kasvien ala on muokattava, lannoitettava ja kylvettävä tai istutettava tarkoituksenmukaisella tavalla niin, että on mahdollista saada aikaan tasainen itäminen ja kasvusto. Viljeltävien kasvilajien ja -lajikkeiden on oltava alueelle soveltuvia ja siemenmäärän on oltava riittävä. Kylvö tai istutus on tehtävä viimeistään 30.6. Jos kyse on lohkosta, jolla viljellään valtioneuvoston asetuksen (4/2015) liitteessä tarkoitettuja puutarhakasveja, riittää, että lohkolle kylvetään esikasvi viimeistään mainittuna määräpäivänä.Jos poikkeukselliset sääolosuhteet estävät kylvämisen viimeistään mainittuna määräpäivänä, kylvö on tehtävä heti olosuhteiden salliessa. Poikkeuksellisena sääolosuhteena pidetään tilannetta, jossa pitkään jatkuneiden sateiden ja vähäisen haihdunnan vuoksi pellon märkyys on estänyt kylvämisen. Jos lohkolle kuitenkin kylvetään tai istutetaan salaatti-

kasveja, kiinankaalia, kukkakaalia, parsakaalia, kyssäkaalia, naurista, pinaattia tai tilliä, esikasviakaan ei tarvitse kylvää määräpäivään mennessä.

Viljellyn maatalousmaan kasvinsuojelusta on huolehdittavaja rikkakasvien leviäminen estettävä joko kasvinvuorotuksen avulla, mekaanisesti, biologisesti tai kemiallisesti. Viljelijän on toimittava niin, että korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen on mahdollista. Jos maatalousmaalta ei korjata satoa, maatalousmaan tuottamasta kasvustosta on tarvittaessa huolehdittava niin, että maatalousmaalle on myös seuraavana vuonna mahdollista perustaa kasvusto tai tuottaa korjuuja markkinakelpoinen sato.

Ympäristönhoitonurmet

Perustason vaatimuksena tulee maatalousmaa pitää avoimena, jotta se pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja –koneilla. Pysyvien viljelykasvien ala katsotaan avoimeksi, vaikka sillä olisi hedelmäpuita, marjapensaita, taimitarhoja tai lyhytkiertoisia energiapuita. Pysyvien laitumien ja pysyvien nurmien alalla saa olla muita kuin edellä mainittuja puuvartisia kasveja enintään 50 puuta hehtaarilla. Puuksi katsotaan yli kahden metrin korkuiset puuvartiset kasvit, joilla on yksi runko tai tyvestä yhteenliittyneenä useampi runko, sekä 0,5—2 metrin korkuiset tuotantoeläinten ravinnoksi soveltumattomat puuvartiset kasvit.

Perustason vaatimuksena ovat myös täydentävien ehtojen mukaiset pientareet ja suojakaistat. Vesistöjen ja valtaojien varsilla olevalle maatalousmaalle on jätettävä vähintään 1 m leveä, muokkaamaton piennar, jolle ei saa levittää lannoitteita eikä kasvinsuojeluaineita. Pientareilla rikkakasvien pesäketorjunta kasvinsuojeluaineilla on sallittu vaikeissa rikkakasvitapauksissa. Jos pientareen kasvillisuus vaurioituu tai tuhoutuu talven aikana, rikkakasvien pesäketorjuntaa tehtäessä tai ojien kunnostustyön yhteydessä tai muusta vastaavasta syystä, nurmikasvillisuus on kylvettävä heti olosuhteiden salliessa. Kylvä piennar heti olosuhteiden salliessa myös, jos kyse on ensimmäistä kertaa viljelykäyttöön otettavasta lohkosta, jonka pientareella ei ole aikaisempaa nurmikasvillisuutta. Piennarta ei kuitenkaan tarvitse jättää, jos:

1) maatalousmaan ja vesistön tai valtaojan välillä on metsää, pensaikkoa, tonttimaata, tiealuetta, jouto- tai kitumaata tai muuta aluetta aina vähintään keskimäärin 10 metriä eikä vesi tulvankaan aikana nouse maatalousmaalle;

2) maatalousmaa sijaitsee tulvapenkereen takana ja kuivatusvedet johdetaan pois pumppaamalla tai muulla vastaavalla tavalla.

Lannoitus on kielletty 5 m lähempänä vesistöä. Seuraavan 5 m vyöhykkeellä vesistöstä lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden pintalevitys on kielletty, ellei peltoa muokata vuorokauden kuluessa levityksestä. Edellä mainitut lannoitus- ja pintalevityskiellot eivät kuitenkaan estä kotieläinten laiduntamista kyseisillä alueilla.

Perustason vaatimuksena tulee viljellä peltoa ja pysyvien kasvien alaa hyvän maatalouskäytännön mukaisesti paikkakunnan olosuhteet huomioon ottaen. Viljelty pelto ja pysyvien kasvien ala on muokattava, lannoitettava ja kylvettävä tai istutettava tarkoituksenmukaisella tavalla niin, että on mahdollista saada aikaan tasainen itäminen ja kasvusto. Viljeltävien kasvilajien ja -lajikkeiden on oltava alueelle soveltuvia ja kylvettävän sie-

menmäärän on oltava riittävä. Kylvö tai istutus on tehtävä viimeistään 30.6. Jos kyse on lohkosta, jolla viljellään valtioneuvoston asetuksen (4/2015) liitteessä tarkoitettuja puutarhakasveja, riittää, että lohkolle kylvetään esikasvi viimeistään mainittuna määräpäivänä. Jos poikkeukselliset sääolosuhteet estävät kylvämisen viimeistään mainittuna määräpäivänä, kylvö on tehtävä heti olosuhteiden salliessa. Poikkeuksellisena sääolosuhteena pidetään tilannetta, jossa pitkään jatkuneiden sateiden ja vähäisen haihdunnan vuoksi pellon märkyys on estänyt kylvämisen. Jos lohkolle kuitenkin kylvetään tai istutetaan salaattikasveja, kiinankaalia, kukkakaalia, parsakaalia, kyssäkaalia, naurista, pinaattia tai tilliä, esikasviakaan ei tarvitse kylvää määräpäivään mennessä.

Viljellyn maatalousmaan kasvinsuojelusta on huolehdittava ja rikkakasvien leviäminen estettävä joko kasvinvuorotuksen avulla, mekaanisesti, biologisesti tai kemiallisesti. Viljelijän on toimittava niin, että korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen on mahdollista. Jos maatalousmaalta ei korjata satoa, maatalousmaan tuottamasta kasvustosta on tarvittaessa huolehdittava niin, että maatalousmaalle on myös seuraavana vuonna mahdollista perustaa kasvusto tai tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato.

Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys

Perustason vaatimuksena tulee maatalousmaa pitää avoimena, jotta se pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja –koneilla. Pysyvien viljelykasvien ala katsotaan avoimeksi, vaikka sillä olisi hedelmäpuita, marjapensaita, taimitarhoja tai lyhytkiertoisia energiapuita. Pysyvien laitumien ja pysyvien nurmien alalla saa olla muita kuin edellä mainittuja puuvartisia kasveja enintään 50 puuta hehtaarilla. Puuksi katsotaan yli kahden metrin korkuiset puuvartiset kasvit, joilla on yksi runko tai tyvestä yhteenliittyneenä useampi runko, sekä 0,5—2 metrin korkuiset tuotantoeläinten ravinnoksi soveltumattomat puuvartiset kasvit.

Perustason vaatimuksena viljellyn maatalousmaan kasvinsuojelusta on huolehdittava ja rikkakasvien leviäminen estettävä joko kasvinvuorotuksen avulla, mekaanisesti, biologisesti tai kemiallisesti. Viljelijän on toimittava niin, että korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen on mahdollista. Jos maatalousmaalta ei korjata satoa, maatalousmaan tuottamasta kasvustosta on tarvittaessa huolehdittava niin, että maatalousmaalle on myös seuraavana vuonna mahdollista perustaa kasvusto tai tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato.

Perustason vaatimuksena on noudatettava sängen polttokieltoa. Sängen poltto on sallittu ainoastaan, jos se on välttämätöntä kylvön toteutuksen tai rikkakasvien, kasvitautien tai tuholaisten torjunnan kannalta.

Orgaanisen katteen käyttö puutarhakasveilla ja siemenperunalla

Perustason vaatimuksena tulee maatalousmaa pitää avoimena, jotta se pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja –koneilla. Pysyvien viljelykasvien ala katsotaan avoimeksi, vaikka sillä olisi hedelmäpuita, marjapensaita, taimitarhoja tai lyhytkiertoisia energiapuita. Pysyvien laitumien ja pysyvien nurmien alalla saa olla muita kuin edellä mainittuja puuvartisia kasveja enintään 50

puuta hehtaarilla. Puuksi katsotaan yli kahden metrin korkuiset puuvartiset kasvit, joilla on yksi runko tai tyvestä yhteenliittyneenä useampi runko, sekä 0,5—2 metrin korkuiset tuotantoeläinten ravinnoksi soveltumattomat puuvartiset kasvit.

Viljeltyä peltoa ja pysyvien kasvien alaa on viljeltävä hyvän maatalouskäytännön mukaisesti paikkakunnan olosuhteet huomioon ottaen. Viljelty pelto ja pysyvien kasvien ala on muokattava, lannoitettava ja kylvettävä tai istutettava tarkoituksenmukaisella tavalla niin, että on mahdollista saada aikaan tasainen itäminen ja kasvusto. Viljeltävien kasvilajien ja -lajikkeiden on oltava alueelle soveltuvia ja kylvettävän siemenmäärän on oltava riittävä. Kylvö tai istutus on tehtävä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Jos kyse on lohkosta, jolla viljellään liitteessä tarkoitettuja puutarhakasveja, riittää, että lohkolle kylvetään esikasvi viimeistään mainittuna määräpäivänä. Jos poikkeukselliset sääolosuhteet estävät kylvämisen viimeistään mainittuna määräpäivänä, kylvö on tehtävä heti olosuhteiden salliessa. Poikkeuksellisena sääolosuhteena pidetään tilannetta, jossa pitkään jatkuneiden sateiden ja vähäisen haihdunnan vuoksi pellon märkyys on estänyt kylvämisen. Jos lohkolle kuitenkin kylvetään tai istutetaan salaattikasveja, kiinankaalia, kukkakaalia, parsakaalia, kyssäkaalia, naurista, pinaattia tai tilliä, esikasviakaan ei tarvitse kylvää määräpäivään mennessä.

Mansikoita, mesimarjoja ja jalomaaraimia viljeltäessä edellytetään, että hehtaarilla on vähintään 15 000 kasvia. Jos mainittuja kasveja viljellään siten, että maanpinnan katteena ei käytetä muovia ja syntyvien rönsytaimien annetaan juurtua emotaimien viereen, taimitiheyden on oltava ensimmäisenä kasvukautena vähintään 11 000 kasvia hehtaarilla. Viljeltäessä herukoita ja karviaisia edellytetään 2 200 ja vadelmia 2 800, marjatuomipihlajia ja tyrniä 800, pensasmustikoita 2 250 sekä hedelmäpuita 400 kasvia hehtaarilla.

Viljellyn maatalousmaan kasvinsuojelusta on huolehdittava ja rikkakasvien leviäminen estettävä joko kasvinvuorotuksen avulla, mekaanisesti, biologisesti tai kemiallisesti. Viljelijän on toimittava niin, että korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen on mahdollista. Jos maatalousmaalta ei korjata satoa, maatalousmaan tuottamasta kasvustosta on tarvittaessa huolehdittava niin, että maatalousmaalle on myös seuraavana vuonna mahdollista perustaa kasvusto tai tuottaa korjuuja markkinakelpoinen sato.

Peltoluonnon monimuotoisuus

Perustason vaatimuksena tulee maatalousmaa pitää avoimena, jotta se pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja –koneilla. Pysyvien viljelykasvien ala katsotaan avoimeksi, vaikka sillä olisi hedelmäpuita, marjapensaita, taimitarhoja tai lyhytkiertoisia energiapuita. Pysyvien laitumien ja pysyvien nurmien alalla saa olla muita kuin edellä mainittuja puuvartisia kasveja enintään 50 puuta hehtaarilla. Puuksi katsotaan yli kahden metrin korkuiset puuvartiset kasvit, joilla on yksi runko tai tyvestä yhteenliittyneenä useampi runko, sekä 0,5—2 metrin korkuiset tuotantoeläinten ravinnoksi soveltumattomat puuvartiset kasvit.

Perustason vaatimuksena ovat myös täydentävien ehtojen mukaiset pientareet ja suojakaistat. Vesistöjen ja valtaojien varsilla olevalle maatalousmaalle on jätettävä vähintään 1 m leveä, muokkaamaton piennar, jolle ei saa levittää lannoitteita eikä kasvinsuojelu-

aineita. Pientareilla rikkakasvien pesäketorjunta kasvinsuojeluaineilla on sallittu vaikeissa rikkakasvitapauksissa. Jos pientareen kasvillisuus vaurioituu tai tuhoutuu talven aikana, rikkakasvien pesäketorjuntaa tehtäessä tai ojien kunnostustyön yhteydessä tai muusta vastaavasta syystä, nurmikasvillisuus on kylvettävä heti olosuhteiden salliessa. Kylvä piennar heti olosuhteiden salliessa myös , jos kyse on ensimmäistä kertaa viljelykäyttöön otettavasta lohkosta, jonka pientareella ei ole aikaisempaa nurmikasvillisuutta. Piennarta ei kuitenkaan tarvitse jättää, jos:

1) maatalousmaan ja vesistön tai valtaojan välillä on metsää, pensaikkoa, tonttimaata, tiealuetta, jouto- tai kitumaata tai muuta aluetta aina vähintään keskimäärin 10 metriä eikä vesi tulvankaan aikana nouse maatalousmaalle;

2) maatalousmaa sijaitsee tulvapenkereen takana ja kuivatusvedet johdetaan pois pumppaamalla tai muulla vastaavalla tavalla.

Lannoitus on kielletty 5 m lähempänä vesistöä. Seuraavan 5 m vyöhykkeellä vesistöstä lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden pintalevitys on kielletty, ellei peltoa muokata vuorokauden kuluessa levityksestä. Edellä mainitut lannoitus- ja pintalevityskiellot eivät kuitenkaan estä kotieläinten laiduntamista kyseisillä alueilla.

Perustason vaatimuksena tulee viljellä peltoa ja pysyvien kasvien alaa hyvän maatalouskäytännön mukaisesti paikkakunnan olosuhteet huomioon ottaen. Viljelty pelto ja pysyvien kasvien ala on muokattava, lannoitettava ja kylvettävä tai istutettava tarkoituksenmukaisella tavalla niin, että on mahdollista saada aikaan tasainen itäminen ja kasvusto. Viljeltävien kasvilajien ja -lajikkeiden on oltava alueelle soveltuvia ja kylvettävän siemenmäärän on oltava riittävä. Kylvö tai istutus on tehtävä viimeistään 30.6. Jos kyse on lohkosta, jolla viljellään valtioneuvoston asetuksen (4/2015) liitteessä tarkoitettuja puutarhakasveja, riittää, että lohkolle kylvetään esikasvi viimeistään mainittuna määräpäivänä. Jos poikkeukselliset sääolosuhteet estävät kylvämisen viimeistään mainittuna määräpäivänä, kylvö on tehtävä heti olosuhteiden salliessa. Poikkeuksellisena sääolosuhteena pidetään tilannetta, jossa pitkään jatkuneiden sateiden ja vähäisen haihdunnan vuoksi pellon märkyys on estänyt kylvämisen. Jos lohkolle kuitenkin kylvetään tai istutetaan salaattikasveja, kiinankaalia, kukkakaalia, parsakaalia, kyssäkaalia, naurista, pinaattia tai tilliä, esikasviakaan ei tarvitse kylvää määräpäivään mennessä.

Viljellyn maatalousmaan kasvinsuojelusta on huolehdittava ja rikkakasvien leviäminen on estettävä joko kasvinvuorotuksen avulla, mekaanisesti, biologisesti tai kemiallisesti. Viljelijän on toimittava niin, että korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen on mahdollista. Jos maatalousmaalta ei korjata satoa, maatalousmaan tuottamasta kasvustosta on tarvittaessa huolehdittava niin, että maatalousmaalle on myös seuraavana vuonna mahdollista perustaa kasvusto tai tuottaa korjuuja markkinakelpoinen sato.

Puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu

Kasvinsuojeluaineiden käytössä on noudatettava kasvinsuojeluaineista annetussa laissa (1563/2011) tarkoitetun integroidun torjunnan yleisiä periaatteita. Maatilalla kasvinsuojeluaineita saa levittää vain se, joka on suorittanut kasvinsuojeluaineista annetun lain 10§:ssä tarkoitetun tutkinnon, tai joka on saanut oikeuden kyseisen tutkinnon järjestämiseen tai jolla on voimassa oleva luon-

nonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007-2013 annetun valtioneuvoston asetuksen (366/2007) 28§:n 4 momentissa tarkoitettu koulutus.

Maatilalla kasvinsuojeluaineiden levitykseen käytettävä kasvinsuojeluruisku on testattava kasvinsuojeluaineista annetun lain 4 luvussa säädetyllä tavalla. Uutta kasvinsuojeluruiskua ei tarvitse testata ennen kuin on kulunut viisi vuotta sen hankinnasta, jos se täyttää koneiden turvallisuudesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (400/2008) säädetyt vaatimukset sekä EN ISO 16119 -standardisarjan määräykset tai, jos kasvinsuojeluruisku on hankittu ennen 15 päivää joulukuuta 2011, SFS-EN 12761 -standardisarjan määräykset. Ammattimaisessa käytössä olevat traktoriruiskut on testattava kerran viimeistään 26 päivänä marraskuuta 2016 ja sen jälkeen joka viides vuosi. Jos levitysväline on aiemmin testattu luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007-2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 28 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tavalla, välinettä ei tarvitse testata uudestaan ennen kuin viisi vuotta on kulunut testauksesta.

Perustason vaatimuksena tulee maatalousmaa pitää avoimena, jotta se pysyy laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa ilman, että sitä pitäisi valmistella muutoin kuin tavanomaisilla maatalousmenetelmillä ja –koneilla. Pysyvien viljelykasvien ala katsotaan avoimeksi, vaikka sillä olisi hedelmäpuita, marjapensaita, taimitarhoja tai lyhytkiertoisia energiapuita. Pysyvien laitumien ja pysyvien nurmien alalla saa olla muita kuin edellä mainittuja puuvartisia kasveja enintään 50 puuta hehtaarilla. Puuksi katsotaan yli kahden metrin korkuiset puuvartiset kasvit, joilla on yksi runko tai tyvestä yhteenliittyneenä useampi runko, sekä 0,5—2 metrin korkuiset tuotantoeläinten ravinnoksi soveltumattomat puuvartiset kasvit.

Perustason vaatimuksena on käyttää kasvinsuojeluaineita asianmukaisesti ja hyvää kasvinsuojelukäytäntöä noudattaen täydentävien ehtojen vaatimusten mukaisesti. Kasvinsuojelussa tulee käyttää vain Suomessa hyväksyttyjä kasvinsuojeluaineita. Kasvinsuojeluaineita tulee käyttää asianmukaisesti myyntipäällysmerkintöjä noudattaen ja ne on säilytettävä erillään elintarvikkeista ja rehuista lasten ulottumattomissa myyntipäällyksessä annettujen ohjeiden mukaan. Kasvinsuojeluaineiden käytöstä tulee myös pitää kirjaa.

Perustason vaatimuksena tulee viljellä peltoa ja pysyvien kasvien alaa hyvän maatalouskäytännön mukaisesti paikkakunnan olosuhteet huomioon ottaen. Viljelty pelto ja pysyvien kasvien ala on muokattava, lannoitettava ja kylvettävä tai istutettava tarkoituksenmukaisella tavalla niin, että on mahdollista saada aikaan tasainen itäminen ja kasvusto. Viljeltävien kasvilajien ja -lajikkeiden on oltava alueelle soveltuvia ja kylvettävän siemenmäärän on oltava riittävä. Kylvö tai istutus on tehtävä viimeistään 30.6. Jos kyse on lohkosta, jolla viljellään valtioneuvoston asetuksen (4/2015) liitteessä tarkoitettuja puutarhakasveja, riittää, että lohkolle kylvetään esikasvi viimeistään mainittuna määräpäivänä. Jos poikkeukselliset sääolosuhteet estävät kylvämisen viimeistään mainittuna määräpäivänä, kylvö on tehtävä heti olosuhteiden salliessa. Poikkeuksellisena sääolosuhteena pidetään tilannetta, jossa pitkään jatkuneiden sateiden ja vähäisen haihdunnan vuoksi pellon märkyys on estänyt kylvämisen. Jos lohkolle kuitenkin kylvetään tai istutetaan salaattikasveja, kiinankaalia, kukkakaalia, parsakaalia, kyssäkaalia, naurista, pinaattia tai tilliä, esikasviakaan ei tarvitse kylvää määräpäivään mennessä.

Mansikoita, mesimarjoja ja jalomaaraimia viljeltäessä edellytetään, että hehtaarilla on vähintään 15 000 kasvia. Jos mainittuja kasveja viljellään siten, että maanpinnan katteena ei käytetä muovia ja syntyvien rönsytaimien annetaan juurtua emotaimien viereen, taimitiheyden on oltava ensimmäisenä kasvukautena vähintään 11 000 kasvia hehtaarilla. Viljeltäessä herukoita ja karviaisia edellytetään 2 200 ja vadelmia 2 800, marjatuomipihlajia ja tyrniä 800, pensasmustikoita 2 250 sekä hedelmäpuita 400 kasvia hehtaarilla.

Viljellyn maatalousmaan kasvinsuojelusta on huolehdittava ja rikkakasvien leviäminen estettävä joko kasvinvuorotuksen avulla, mekaanisesti, biologisesti tai kemiallisesti. Viljelijän on toimittava niin, että korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen on mahdollista. Jos maatalousmaalta ei korjata satoa, maatalousmaan tuottamasta kasvustosta on tarvittaessa huolehdittava niin, että maatalousmaalle on myös seuraavana vuonna mahdollista perustaa kasvusto tai tuottaa korjuuja markkinakelpoinen sato.

Liite 4. Puutarhakasvit

Yksivuotisiin puutarhakasveihin luetaan ne kasvulohkot, joilla kasvatetaan koristekasveja, vihanneksia, siemenmausteita, mausteja lääkekasveja. Koristekasveilla tarkoitetaan yksi- ja monivuotisia avomaalla leikko- ja kuivakukiksi viljeltyjä koristekasveja. Vihanneksiin luetaan myös muun muassa tilli, persilja ja piparjuuri sekä monivuotiset vihannekset kuten maa-artisokka, raparperi ja parsa. Siemenmausteisiin luetaan muun muassa korianteri ja sinapit. Mauste- tai lääkekasveihin voidaan lukea muun muassa basilika, etelänarnikki, helokki, iisoppi, kamomillasaunio, kangasajuruoho, kehäkukka, keltakatkero, kesäkynteli, kissanminttu, koiruoho, kultapiisku, liperi, maraljuuri, maurinmalva, maustekirveli, maustemeirami, mintut, mäkikuisma, särmäkuisma, mäkimeirami, niittyhumala, nokkonen, ei kuitenkaan kuitunokkonen, punahattu, purasruoho, rakuuna, ratamot, reunuspäivänkakkara, rohtoraunioyrtti, rohtosormustinkukka, rohtovirmajuuri, ryytisalvia, saksankirveli, siankärsämö, sitruunamelissa, takiaiset, timjami, tuoksuampiaisyrtti, ukontulikukka, rohtotulikukka, unikko, öljyunikko, villasormustinkukka, väinönputki, yrtti-iiso ja lääkepaju, jonka viljelystä on sopimus lääketehtaan kanssa.

Monivuotisiin puutarhakasveihin luetaan muun muassa omena, luumu, kriikuna, kirsikka, päärynä, makea pihlajanmarja, mansikka, mustaherukka, punaherukka, valkoherukka, viherherukka, karviainen, vadelma, mesivadelma, mustavatukka, mesimarja ja jalomaarain, tyrni, pensasmustikka, marja-aronia, ruusu ruusunmarjojen tuotantoon, ruusukvitteni, tuomipihlaja, puolukka, karpalo ja lakka. Taimitarhakasveilla tarkoitetaan monivuotisten koristekasvien eli perennoiden, pensaiden ja puiden sekä marja- ja hedelmäkasvien taimituotantoa, johon luetaan myös katu- tai puistopuuviljelykset. Taimitarhakasveihin luetaan myös pellolla kasvatettavat monivuotiset puut ja pensaat, joista korjataan ammattimaisesti vuosittain leikkohavuja tai leikkovihreää. Taimitarhaviljelyalaan kuuluu myös pistokkaiden ja astiataimien tuotanto kasvulohkoilla katteiden alla, esimerkiksi kevyissä muovihuoneissa.

Liite 5.

Kohdentamisalueen I kunnat

Alajärvi lukuun ottamatta entisen Lehtimäen kunnan aluetta, Alavieska, Eura, Eurajoki, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Harjavalta, Honkajoki, Huittinen, Hämeenkyrö, Ilmajoki, Isojoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Kalajoki, Kankaanpää, Kannus, Karijoki, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kaustinen, Kempele, Kokemäki, Kokkola, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kruunupyy, Kuortane, Kurikka, Kärsämäki, Köyliö, Laihia, Laitila, Lappajärvi, Lapua, Liminka, Lumijoki, Luoto, Luvia, Maalahti, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Mustasaari, Mynämäki, Nakkila, Nivala, Nokia, Närpiö, Oulainen, Oulu lukuun ottamatta entisten Haukiputaan, Kiimingin ja Ylikiimingin kuntien alueita, Pietarsaari, Pedersöre, Pomarkku, Pori, Pyhäjoki, Pyhäranta, Pöytyä, Raahe, Rauma, Sastamala, Seinäjoki, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Siikalatva, Säkylä, Teuva, Toholampi, Tyrnävä, Ulvila, Uusikaarlepyy, Uusikaupunki, Vaasa, Veteli, Vimpeli, Vöyri, Ylivieska.

Kohdentamisalueen II kunnat

Akaa, Asikkala, Askola, Aura, Espoo, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Helsinki, Hollola, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Inkoo, Janakkala, Jokioinen, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä lukuun ottamatta entisten Jämsänkosken ja Kuoreveden kuntien alueita, Järvenpää, Kaarina, Kangasala, Kankaanpää, Karkkila, Kauniainen, Kemiönsaari, Kerava, Kirkkonummi, Kokemäki, Koski, Kotka, Kouvola, Kuhmoinen, Kustavi, Kärkölä, Köyliö, Lahti, Laitila, Lapinjärvi, Lappeenranta, Lavia, Lemi, Lempäälä, Lieto, Lohja, Loimaa, Loppi, Loviisa, Luumäki, Luvia, Marttila, Masku, Miehikkälä, Mynämäki, Myrskylä, Mäntsälä, Mäntyharju, Mänttä-Vilppula, Naantali, Nakkila, Nastola, Nokia, Nousiainen, Nurmijärvi, Orimattila, Oripää, Orivesi, Padasjoki, Paimio, Parainen, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Pornainen, Porvoo, Punkalaidun, Pukkila, Pyhtää, Pyhäranta, Pälkäne, Pöytyä, Raasepori, Raisio, Rauma, Riihimäki, Rusko, Salo, Sastamala, Sauvo, Sipoo, Siuntio, Somero, Sysmä, Säkylä, Taivassalo, Tammela, Tampere, Tarvasjoki, Turku, Tuusula, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Valkeakoski, Vantaa, Vehmaa, Vesilahti, Vihti, Virolahti, Ylöjärvi lukuun ottamatta entisen Kurun kunnan aluetta, Ypäjä.

Kohdentamisalueen II saaristoalueet

Itämeren saaret, jotka sijaitsevat seuraavien kuntien alueella:

Hamina, Inkoo, Kaarina, Kemiönsaari, Kotka, Kustavi, Loviisa, Masku, Naantali, Parainen, Porvoo, Pyhtää, Raasepori, Rauma, Salo, Sauvo, Taivassalo, Turku, Uusikaupunki ja Vehmaa.

Kohdentamisalueen III kunnat

Kohdentamisalueen II kunnat ja saaristoalueet sekä Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Honkajoki, Ilmajoki, Isojoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Kalajoki, Kannus, Karijoki, Karvia, Kaskinen, Kauhajoki,

Kauhava, Kaustinen, Kokkola, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kruunupyy, Kuortane, Kurikka, Kärsämäki, Laihia, Lappajärvi, Lapua, Luoto, Maalahti, Merijärvi, Merikarvia, Mustasaari, Nivala, Närpiö, Oulainen, Pietarsaari, Pedersöre, Pyhäjoki, Reisjärvi, Seinäjoki, Sievi, Siikainen, Soini, Teuva, Toholampi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Veteli, Vimpeli, Vöyri.

Liite 6.

Lietelannan sijoittaminen peltoon -toimenpiteessä hyväksyttävät orgaaniset lannoitevalmisteet

Kansalliset lannoitevalmisteiden tyyppinimet lannoitevalmisteista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1015/2011) perusteella:

- 1B1 8 Orgaaninen eläinperäinen lannoiteliuos
- 1B2 4 Orgaaninen lannoiteliuos
- 1B3 2 Merileväuute
- 1B3 4 Humusvalmiste tai –uute
- 1B3 5 Alkoholien vesiliuos tai öljyemulsio
- 1B3 6 Kasviuute
- 1B3 7 Aminohappovalmiste
- 1B4 1 Melassiuute
- 1B4 2 Vinassi ja vinassiuute
- 1B4 3 Perunan soluneste
- 1B4 4 Rejektivesi
- 3A2 6 Hapotettu ja stabiloitu puhdistamoliete
- 3A2 7 Maanparannuslahote
- 3A5 1 Kalkkistabiloitu puhdistamoliete
- 3A5 2 Mädätysjäännös
- 3A5 3 Lahotettu puhdistamoliete
- 3A5 7 Kemiallisesti hapetettu puhdistamoliete

Liite 7.

Ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen -toimenpiteessä hyväksyttävät orgaaniset lannoitevalmisteet

Kansalliset lannoitevalmisteiden tyyppinimet lannoitevalmisteista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1015/2011) perusteella:

- 1B1 Orgaaniset eläinperäiset lannoitteet
- 1B2 Orgaaniset ei-eläinperäiset lannoitteet
- 1C1 5 Lihaluujauho tai käsitelty eläinvalkuainen kaliumsulfaattilisällä
- 3A1 Maanparannusturpeet
- 3A2 Orgaaniset maanparannusaineet
- 3A5 Maanparannusaineena sellaisenaan käytettävät sivutuotteet
- 5A1 Turpeet
- 5A2 Seosmullat
- 5A3 Juuresmulta

Lukuohjeet ja tulostus

Voit lukea sitoumusehtoja kaikilta päätelaitteilta näyttökoosta riippumatta. Taulukot, kaaviot ja kuvat suurentuvat, kun klikkaat niitä.

Jos luet julkaisua tietokoneeltasi, voit siirtyä seuraaville sivuille näytön alareunan tai näppäimistön nuolinäppäimillä. Avaamalla vasemmalta Sisällys-välilehden voit siirtyä suoraan haluamaasi lukuun klikkaamalla sitä. Kosketusnäytöllisellä päätelaitteella siirryt seuraavalle sivulle pyyhkäisemällä kuvaruutua oikealle tai vasemmalle.

Tulosta sitoumusehdot[7]

Tulosta sitoumusehtojen taulukot[8]

[7] https://ruokavirasto.mobiezine.fi/zine/370/pdf

[8] https://ruokavirasto.mobiezine.fi/wp-content/uploads/sites/44/2015/03/Ympäristökorvauksen-sitoumusehtojen-taulukot.pdf

Muutokset Ympäristökorvauksen sitoumusehdoissa 2015

Ympäristökorvauksen sitoumusehdot julkaistaan 2.4.2015. Tähän listaan kootaan julkaisun jälkeen tulleet muutokset.

Liite 7.

- 1B1 Orgaaniset eläinperäiset lannoitteet
- 1B2 Orgaaniset ei-eläinperäiset lannoitteet
- 1C1 5 Lihaluujauho tai käsitelty eläinvalkuainen kaliumsulfaattilisällä
- 3A1 Maanparannusturpeet
- 3A2 Orgaaniset maanparannusaineet
- 3A5 Maanparannusaineena sellaisenaan käytettävät sivutuotteet
- 5A1 Turpeet
- *5A2 1 Lannoitettu ja/tai kalkittu irtomulta*
- *5A2 2 Kompostimulta*
- *5A2 3 Juuresmulta*
- *5A2 7 Teknisesti käsitelty irtomulta*

→

- 1B1 Orgaaniset eläinperäiset lannoitteet
- 1B2 Orgaaniset ei-eläinperäiset lannoitteet
- 1C1 5 Lihaluujauho tai käsitelty eläinvalkuainen kaliumsulfaattilisällä
- 3A1 Maanparannusturpeet
- 3A2 Orgaaniset maanparannusaineet
- 3A5 Maanparannusaineena sellaisenaan käytettävät sivutuotteet
- 5A1 Turpeet
- *5A2 Seosmullat*
- *5A3 Juuresmulta*

4.5.2015 Muutos lukuun 8.5. Maksamisen rajoituksia viherryttämistukeen liittyen

Ympäristönhoitonurmien monivuotisetympäristönurmet- tai luonnonhoitopeltonurmet –toimenpiteistä ei makseta, jos viljelijä on vapautettu viherryttämistuen ekologisen alan vaatimuksesta siksi, että ~~hänen maatilansa peltoalasta yli 75 % on nurmea tai kesantoa.~~

→

Ympäristönhoitonurmien suojavyöhyke-, monivuotiset ympäristönurmet- tai luonnonhoitopeltonurmet -toimenpiteistä ei makseta, jos viljelijä on vapautettu viherryttämistuen ekologisen alan vaatimuksesta siksi, että

- tilalla on heinä- tai muita nurmirehukasveja, kesantoa ja/tai palkokasveja yli 75 % peltoalasta ja jäljelle jäävä peltoala on enintään 30 ha
- tilalla on pysyvää nurmea ja/tai heinä- ja muita nurmirehukasveja yli 75 % maatalousmaasta ja jäljelle jäävä pel-

toala on enintään 30 ha.

11.5.2015 muutos lukuun 3.3. Kasvinsuojeluaineiden käyttö, käsittely ja varastointi

Maatilalla kasvinsuojeluaineita saa levittää vain henkilö, joka on suorittanut kasvinsuojeluaineista annetun lain (1563/2011)10 §:ssä tarkoitetun tutkinnon tai saanut oikeuden kyseisen tutkinnon järjestämiseen tai jolla on voimassa oleva ajankohtaisten kasvinsuojeluasioiden koulutus tai vastaava tutkinto. ~~Jos viljelijä käyttää tai ostaa kasvinsuojeluaineita tai tekee päätöksiä kasvinsuojelutoimista, tulee koulutus/tutkinto olla voimassa.~~

Muutokset Ympäristökorvauksen sitoumusehdoissa 2016

3. **Ympäristökorvauksen vähimmäisvaatimukset**

3.1. Vähimmäisvaatimusten mukainen lannoitus

Muutettu, muutos lihavoitu: **Vähimmäisvaatimusten mukaan saat levittää fosforia peltohehtaaria kohden enintään 325kg/ha/5v maataloudessa ja 560 kg/ha/5v puutarhataloudessa**.

5. Lohkokohtaiset toimenpiteet

5.1. Lietelannan sijoittaminen peltoon

Lisätty: Lietelannan sijoittamisesta peltoon maksetaan ympäristökorvausta enintään 60 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

5.2. Ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen

Lisätty: Ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättämisestä maksetaan ympäristökorvausta enintään 60 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

5.3. Valumavesien hallinta

Lisätty: Toimenpiteeseen ei saa ilmoittaa uutta alaa sen jälkeen, kun pinta-alatukien haku toisena sitoumusvuotena on päättynyt.

5.4. Ympäristönhoitonurmet

Suojavyöhykkeet

Muutettu, muutos lihavoitu: Suojavyöhykkeitä voidaan perustaa vain **ensimmäisen** sitoumusvuoden aikana ja ne on säilytettävä kasvulohkolla sitoumuskauden loppuun asti.

Monivuotiset ympäristönurmet

Muutettu, muutos lihavoitu: Monivuotisia ympäristönurmia voidaan perustaa vain **kahden** ensimmäisen sitoumusvuoden aikana ja ne on säilytettävä kasvulohkolla sitoumuskauden loppuun asti.

5.6. Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys

Muutettu, muutokset lihavoitu: Kasvipeitteisyysvaatimusta ei voi enää täyttää suojavyöhykealoilla, monivuotisten ympäristönurmien aloilla, luonnonhoitopeltonurmien aloilla, viherlannoitusnur-

mien aloilla, monimuotoisuuspeltoaloilla eikä monivuotisten puutarhakasvien katetulla alalla. Kasvipeitteisyysvaatimusta ei voi myöskään täyttää erityistukisopimusaloilla ravinnekuormituksen tehostetusta vähentämisestä, suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta tai turvepeltojen pitkäaikaisesta nurmiviljelystä.

5.7. Peltoluonnon monimuotoisuus

Kerääjäkasvit

Toimenpiteen ehtoja on täsmennetty, muutokset lihavoitu:

Kerääjäkasvi on kylvettävä viimeistään 15.8. Kerääjäkasvilla tarkoitetaan kasvustoa, joka käyttää yksivuotisen varsinaisen viljelykasvin jälkeen maahan jääviä ja viljelykasvin tähteistä tai maasta vapautuvia ravinteita ja suojaa maata lisäämällä kasvipeitteisyyttä viljelykasvin sadonkorjuun jälkeen. **Viljelykasvin on oltava yksivuotisena viljeltävä peltoviljelykasvi tai puutarhakasvi, ei kuitenkaan nurmikasvi.** Kerääjäkasvi voi olla italianraiheinä tai muu heinä, apila tai muu nurmipalkokasvi. **Yksivuotisilla puutarhakasveilla ja varhaisperunalla kerääjäkasvi voi olla myös hunajakukka**, öljyretikka tai muokkausretiisi. Viljaa voidaan kylvää kerääjäkasviksi vain lohkolle, jossa on samana vuonna viljelty varhaisperunaa tai varhaisvihanneksia. Kerääjäkasvin siemeniä on kylvettävä tasaisesti koko kasvulohkolle siten, että tavoitteena on peittävä kasvusto. **Kerääjäkasvin avulla ei saa perustaa monivuotista nurmea, luonnonhoitopeltonurmea, monivuotista ympäristönurmea, viherlannoitusnurmea tai seuraavan vuoden viljelykasvustoa. Kerääjäkasvi voidaan kylvää varhaisperunaa tai varhaisvihannek-sia kasvaneelle alalle kyseisten kasvien sadonkorjuun jälkeen tai hieman ennen sadonkorjuuta. Muita peltoviljelykasveja tai puutarhakasveja kasvavalle alalle kerääjäkasvi on kylvettävä kyseisen kasvin kylvön yhteydessä tai viimeistään sen oras- tai taimivaiheessa rikkakasviäestyksen, -ruiskutuksen tai muun vastaavan toimenpiteen yhteydessä.** Kerääjäkasvia ei saa lannoittaa. Kasvuston voi muokata tai kyntää aikaisintaan 1.10. Kasvuston voi päättää kasvinsuojeluaineilla aikaisintaan 15.9.

Kerääjäkasveista maksetaan ympäristökorvausta enintään 25 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

Saneerauskasvit

Muutokset/lisäykset lihavoitu:

Ympäristökorvausta saneerauskasveista voidaan myöntää viljelykierrossa peruna-, sokerijuurikas- tai avomaan puutarhakasveja **vähintään yhden hehtaarin peltoalalla** viljeleville maatiloille. **Viljelykierroksi katsotaan hakuvuosi tai joku kolmesta aiemmasta vuodesta.**

Saneerauskasveista maksetaan ympäristökorvausta enintään 25 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

6.3. Lohkokohtaisen toimenpiteen valitseminen ja vaihtaminen sitoumuskauden aikana

Muutokset lihavoitu:

Viljelijä voi valita lohkokohtaisen toimenpiteen ympäristönhoitonurmet ja ilmoittaa lohkolle suojavyöhykkeen, mikäli peltoalalla on ollut voimassa edellisten ohjelmakausien erityisympäristötukisopimus luonnon ja maiseman monimuotoisuuden edistämisestä tai suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta. Alan pitää täyttää myös toimenpiteiltä vaaditut ehdot.

Viljelijä voi valita toimenpiteen ympäristönhoitonurmet ja ilmoittaa lohkolle monivuotiset ympäristönhoitonurmet, mikäli peltoalalla on ollut voimaa edellisen ohjelmakauden sopimus turvepeltojen pitkäaikaisesta nurmiviljelystä. Alan pitää täyttää myös toimenpiteiltä vaaditut ehdot.

Aloittaessaan puutarhakasvien viljelyn tai lisätessään niiden viljelyalaa viljelijä voi valita puutarhakasvien toimenpiteen.

Lohkokohtainen toimenpide voidaan vaihtaa, jos:

1) viljelijä lopettaa puutarhakasvien viljelyn tai aloittaa tai lisää niiden vuosittaisen viljelyn vähintään yhden hehtaarin tasolle;

2) kesken sitoumuskauden tapahtuu sukupolvenvaihdos tai muu koko maatilan tai sen osan hallinnansiirto ja sitoumus siirretään;

3) viljelijä aloittaa luonnonmukaisen tuotannon harjoittamisen ja antaa sitä koskevan sitoumuksen tai lopettaa kyseisen tuotannon harjoittamisen; tai

4) ympäristösitoumusta muutetaan maaseutuasetuksen (1305/2013)15 artiklassa tarkoitetun ympäristöön liittyvän neuvonnan perusteella, neuvoja puoltaa muuttamista, **sitoumuksen ympäristötavoitteet eivät heikkene ja valitusta toimenpiteestä maksettavan ympäristökorvauksen määrä hehtaarilta ei ylitä vaihdettavasta toimenpiteestä hehtaarilta maksettavaa korvausmäärää.**

5) viljelijä voi vaihtaa lohkokohtaisen toimenpiteen peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys toiseen toimenpiteeseen, jos maatilan sitoumusalasta vähintään 20% alalla on suojavyöhyke, monivuotinen ympäristönurmi, luonnonhoitopeltonurmi, viherlannoitusnurmi, monimuotoisuuspelto, monivuotisten puutarhakasvien katettu ala tai edellisten ohjelmakausien erityistukisopimus suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta, ravinnekuormituksen tehostetusta vähentämisestä tai turvepeltojen pitkäaikaisesta nurmiviljelystä vuosina 2015 tai 2016.

Viljelijän on ilmoitettava lohkokohtaisen toimenpiteen vaihtamisesta kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään 15.6. kyseisenä vuonna. Jos vaihtamisesta ilmoitetaan myöhemmin, uuden toimenpiteen toteutus voidaan aloittaa ja muutoksen mukainen ympäristökorvaus maksaa seuraavan sitoumusvuoden alusta alkaen.

6.4. Lohkokohtaisesta toimenpiteestä luopuminen

Muutokset lihavoitu:

- Lohkokohtaisesta toimenpiteestä voi luopua, jos sitoumus tai sitoumuksen osa siirretään, johon toimenpide liittyy (1305/2013 47 artiklan 2 kohta)
- Puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu toimenpiteestä on luovutta-

va, jos viljelijä antaa sitoumuksen luonnonmukaisesta tuotannosta

- Puutarhatilan lohkokohtaisesta toimenpiteestä voi luopua, jos puutarhakasvien viljelyala vähenee alle yhden hehtaarin.
- **Peltojen talviaikaisen kasvipeitteisyyden toimenpiteestä voi luopua, jos maatilan sitoumusalasta vähintään 80% kohdentamisalueella tai vähintään 60% kohdentamisalueen ulkopuolella on suojavyöhyke, monivuotinen ympäristönurmi, luonnonhoitopeltonurmi, viherlannoitusnurmi, monimuotoisuuspelto, monivuotisten puutarhakasvien katettu ala tai edellisten ohjelmakausien erityistukisopimus suojavyöhykkeen perustamisesta ja hoidosta, ravinnekuormituksen tehostetusta vähentämisestä tai turvepeltojen pitkäaikaisesta nurmiviljelystä vuosina 2015 tai 2016.**

8.3. Maksamisen rajoituksia ympäristökorvauksen sisällä

Lisätty:

Toimenpiteestä lietelannan sijoittaminen peltoon maksetaan ympäristökorvausta enintään 60 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

Toimenpiteestä ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen maksetaan ympäristökorvausta enintään 60 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

Toimenpiteen ympäristönhoitonurmet suojavyöhykkeistä maksetaan ympäristökorvausta vain sellaisesta ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta, joka on vuonna 2015 ollut suojavyöhykkeenä ja jonka viljelijä on tukihakemuksessaan ilmoittanut mainittuna vuonna suojavyöhykkeenä.

Toimenpiteen peltoluonnon monimuotoisuus kerääjäkasveista ja saneerauskasveista maksetaan ympäristökorvausta enintään 25 prosentista ympäristösitoumuksen kohteena olevasta korvauskelpoisesta peltoalasta.

Kertaa lisäksi jokaisen toimenpiteen perustason vaatimukset liitteestä 3. Perustasoihin tuli muutoksia vuonna 2015 kesällä.

Julkaisun tiedot

Ympäristökorvauksen sitoumusehdot
ISBN 978-952-453-903-6 (Verkkojulkaisu)
ISSN 1797-4429 (Verkkojulkaisu)

Julkaisija: Maaseutuvirasto, PL 405, 60101 Seinäjoki, Puh. 0295 31 2000, www.mavi.fi